

Ne gremo na morje

Pravijo, da je poletje čas kislih kumaric. Prepričani smo, da se tudi v teh mesecih da izbrskati cel kup zanimivih stvari. O tem, kje se ohladiti v vročih dneh, kam kreniti na izlet, kako se pravilno sončiti, kaj početi v dopustniških dneh. O vsem tem in še marsičem boste lahko prebrali v treh poletnih prilogah. Prvo poiščite v Novem tedniku že prihodnji teden, v današnji številki pa boste med drugim na 14. strani našli tudi prvi kupon za našo akcijo. Za 5 din dobre volje.

Preštejmo naše otroke

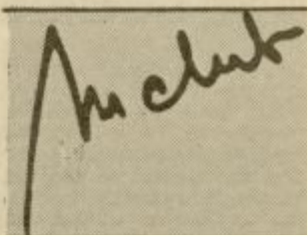

V celjskih vrtcih je iz leta v leto manj otrok, pa tega ne gre pripisati visoki oskrbnini, ampak dejstvu, da se Celje stara. V desetih letih je bilo v Celju kar 900 manj novorojenih otrok, odraz tega pa je tudi osip vpisa v vrtnice. Tistim otrokom, ki obiskujejo vrtnice, pa zdaj njihove vzgojiteljice ponujajo pestrejšo delo in vzgojno-varstven pristop. Za to – seveda ob pristanku staršev, ki bodo morali iz svojega žepa doplačati nekaj denarja – vrtnice ponujajo tudi nižje pedagoške normative – kot smo že navajeni pa so drugi (tako za vzgojiteljicami) na potezi starši, Republika Slovenija pa s svojo družinsko oziroma prebivalstveno politiko še kar čaka. Stran 3.

Foto: Ljubo Korber

»Gorenje ni ogroženo«

To so na tiskovni konferenci zatrdili vodilni velenjskega koncerna. Sicer pa bodo ta mesec izdali za 50 milijonov zahodnonemških mark obveznic, v kratkem pa naj bi podpisali tudi pogodbo o skupnem vlaganju z ameriškim General Electricom. Pogovarjajo se tudi o sodelovanju z Elektroluxom, Boschom, Siemensom in IKEO. Stran 4.

Previdno s herbicidi

Zavod za socialno medicino in higieno Celje nas je obvestil, da so morali prvi teden v juniju izključiti iz uporabe dva manjša vodna vira. Do tega je prišlo zaradi škropljenja predvsem koruznih njiv s herbicidi, obilne padavine pa so povzročile prodiranje izcednih voda z njiv v vodna zajetja. Nevarnost je večja pri manjših zajetjih, ki so slabše varovana. Zato Zavod opozarja vse lastnike obdelovalnih površin, naj pred škropljenjem preverijo, če ne ogrožajo bližnjih vodnih zajetij.

Petelini in panterji

Idej Slovincem nikoli ne zmanjka. Ker so pač časi takšni, da je moderno spreminjati vse razen nujnega, lahko zdaj razmišljamo o rdeči ali črno beli slovenski zastavi ter o črnem panterju v državnem grbu. Kakšen grb ali drug državni simbol naj bi torej Slovenija imela v prihodnje, kakšne barve naj bi sijale z njene zastave? Stran 2.

Pakistanske avanture

Iz Pakistana, kjer se celjska alpinistična odprava vzpenja na osem tisočakov Nanga Parbat, se nam je oglasil Srečko Šrot. Na strani 12 preberite, kakšne zgođe in nezgođe so doletele odpravo že na začetku poti.

DISKONT

SP. REČICA 63270 LAŠKO
Tel.: (063) 731-046

AKCIJSKA PRODAJA SLADKORJA!

- 50 kg sladkorja (1 kg 8,90 din)
- 10 kg sladkorja (1 kg 9,80 din)
- pralni prašek Joly 3 kg 53,90 din

Odprto od 7.30-19. ure,
sobota od 7.30-17. ure,
nedelja od 7.30 do 12. ure.

Vabljeni k nakupu!

Foto: Edo Einspieler

VOFRA
TOTAL

CENTER, KJER DOBITE VSE!

Šlandrov trg 9, ŽALEC

Priznanja delavcem

V žalski sindikalni organizaciji so minuli teden podelili srebrne znake sindikata ter priznanja za delo.

Srebrne znake so prejeli: Hilda Dornik, Gradnja, Marija Čulk, VVZ Janko Herman, Rozalija Hrovatič, Ljilja Liboje, Vera Kobal, OŠ Ljuba Mikuš Zalec, Saša Krajšek, mlekarina Celeia, Karl Seibert, Grames, in Dragica Štrajher, sindikat delavcev pri obrtnikih.

Priznanja za delo so tokrat dobili: Viktor Jus, Slovin-polinilnica Coca cola, Angela Kreže, TT Prebold, Ivan Kuder, obratovalnica Blaj, Franjo Kumer, Sip Sempeter, Stanko Markuš, Sadjarstvo Mirovan, Mirko Privšek, Grames, Angela Vedenik, Gradnja, Alojz Zlavs, Ingrad, in Štefan Koren, Kmetijstvo Petrovče.

Podelitev je bila v skupščinski dvorani v Zalcu, udeležencem pa je govoril samostojni svetovalec predsedstva zveze svobodnih sindikatov Slovenije Gregor Miklič.

IB

Petelini in panterji

Večina Demosovih strank je že pred časom nekajkrat uporabila slovensko trobojnico brez rdeče zvezde, prenovitely so predlagali, da bi zvezdo obarvali v rumeno, socialisti pa menijo, da bi bil najboljši grb v obliki štita z belim, modrim in rdečim poljem. Prejšnji teden so pripadniki Mlade iniciative slovenskih demokratov skupaj s heraldisti predstavili slovenski javnosti svoj predlog za novo zastavo in grb.

Sedanji trobojnici očitajo predvsem, da so jo sredi prejšnjega stoletja za svoj narodni razpoznavni znak privzeli slovenski narodnjaki, v resnici pa kombinacija bele, modre in rdeče barve izvira iz grba kranjskih grofov Andeških, ki so bili bavarskega rodu. Zato, so predlagali Mlinovci, je treba poiskati prave slovenske simbole. Sami so ponudili »karantanskega panterja« na rdeči ali kakšni drugi podlagi. Ob tem žal niso povedali, tega pa se na predstaviti ali kasneje tudi nihče drug ni javno spomnil, da ima Karantanija s Slovenstvom opraviti toliko kot bengalski tigri z Afriko. Ob vsem, kar imata že kar dva od treh Slovencev očitati »boljševiški oblasti«, je očitno, da v narodnjaške mite, ki jih je taista oblast veselo gojila, ne gre drezati in da jih bo negovala tudi nova oligarhija. Vse skupaj prežalostno spominja na monolog iz Sovnistične farse, ki se ji znamo tako slad-

ko nasmejati: »Najprej so bili Srbi, potem so nastale amebe, dolgo za tem pa še Hrvati...« Ha!

Izkrivljene narodnozavedne zgodbe iz še veljavnih osnovnošolskih učbenikov in tudi resnih zgodovinskih knjig (seveda le slovenskih avtorjev) namreč že stoletje in več navajajo Slovence k zmotnemu prepričanju, da se je naša državnost pričela motati po plenah že v karantanskih časih. No, motati se je takrat pričelo marsikaj. Recimo razslojevanje vzhodnoalpskih Slovanov na premožne in revne, na koseže in sužnje, kmalu pa se je vse skupaj zamotalo tudi v knežje na-

KOMENTIRAMO

silno pokristjanjevanje in kasneje klanjanje bavarskim vladarjem. Ustoličevanje na knežjem kamnu (ne, to ni tisti znameniti stol na Gosposvetem polju, pravi kamen je v Celovcu) je že takrat postala le farsa za podložno ljudstvo, ki naj bi verjelo, da so bogovi bliže, ne pa na Bavarskem. Če torej že moramo menjati državniške simbole, ali si moramo ponovno izbrati takšne, ki bodo obujali lažno zgodovino in »utrjevali narodno zavest«.

Ali nam mladi demokrati ob zavzemanju za demilitarizacijo Slovenije, humanost in nenasilje, res morajo v grb in

zastavo siliti panterja (še črnega povrhu), ki ima na glavi zobrove rogove kot simbol vztrajnosti in divjosti in ki bruha plamen, ki naj bi bil plamen resnice? Pa tudi panter ni bil nikoli slovenski simbol. Prej bi ga našli med orli Bavarcev ali celo na grbu goriških veljakov tujega rodu. Če že kdo verjame v legende s polja Gospe Svete: lisasta krava in konj sta imela tamkaj pomembni stranski vloge, o panterjih ni bilo ne duha ne sluha.

Mlinovci bodo predloge poslali tudi slovenski skupščini, nam pa se je le bati, da bo republiški parlament spet izgubljal čas in denar davkoplačevalcev z brezplodnimi prekanji. Zakaj, recimo, kdo ne predlaga lakoonske rešitve, morda bele zastave z velikim, zelenim lipovim listom? Ali oranžne s petelinovim grebenom v znak, da imamo vedno dovolj zaletevih pecev? Ali moramo Slovenci prav zares svoje zgodovinske komplekse klerikalnega hlapčevstva in kasnejše rdeče vznesenosti zdraviti s skrajnostmi, kot so črni panterji ali kakšni marogasti zmaji na zastavah?

Sicer pa, kdor ni zaven, ga glava ne boli. To se namreč obeta vsaj Celjanom, ki gotovo ne bodo ovrgli svojega mestnega grba, rumenih zvezd na modrem polju. Pravzaprav, bi spet rekli petelini, je Celje v Evropi že od grofov Celjskih sem.

BRANE PIANO

Majhna in okretna vlada

Todor Dmitrovič, mandatar za sestavo izvršnega sveta občine Velenje, je sestavil predlog članov in postavil nekatere zahteve.

Predvsem je zanimivo, da je Dmitrovič predlagal, da naj bi imel nov velenjski izvršni svet le pet članov, ob predsedniku torej še štiri. Todor Dmitrovič naj bi bil tako predsednik, obem pa zadolžen za občinski komite za družbene dejavnosti, Ivan Gaber za prostorsko in urbanistično urejanje in geodetsko upravo, Miran Gmajner za javne gospodarske dejavnosti, Igor Meh za gospo-

darstvo in Ervin Prisan za notranje zadeve in ljudsko obrambo. Zaenkrat še ni predloga za podpredsednika izvršnega sveta, ki naj bi se ukvarjal tudi z občinsko upravo in financami. Dmitrovič je tudi napovedal, da bo za člane izvršnega sveta zahteval najmanj petnajst tisoč dinarjev plače, na skupščini pa pričakuje vsaj osemdesetodstotno podporo delegatov. Ker je namreč sestavo izvršnega sveta uskladil tudi z velenjskimi strankami, bo ob manjšem številu glasov za njegov predlog odstopil.

BP

Nova šmarska vlada

Od 5. junija dalje ima občina Šmarje pri Jelšah novo vlado. Predlog za sestavo izvršnega sveta, ki ga je izoblikoval mandatar Marjan Aralica, novi predsednik izvršnega sveta, so na zasedanju občinske skupščine podprli z večino glasov.

Poleg predsednika Aralice so v izvršnem svetu še Marta Vahčić, podpredsednica in predsednica komiteja za družbenoekonomski razvoj, Darko Boršič in Jože Planinc sta zadolžena za področje industrije, Jože Lavrič za zdraviliški turizem, Stanko Šramel za obrt, Franc Namurš se bo v izvršnem svetu ukvarjal s kmetijsko problematiko, Jože Čakš z zdravstvom, socialnim in otroškim varstvom, Jože Uršič s šolstvom, kulturo in telesno kulturo, za področje splošne ljudske obrambe pa je zadolžen Vlado Amič. Vinko Habjan je odgovoren za varstvo okolja ter za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo.

Šmarski izvršni svet ima po novem enajst članov, kar je štiri manj kot doslej in samo štiri bodo funkcijo opravljali profesionalno. Kot je povedal

Skupščina občine Šmarje pri Jelšah je na seji 5. junija 1990 razpravljala o problematiki nekontroliranega prehajanja družbene lastnine v zasebno last in slabem gospodarjenju z njo.

Zato naslavlja na javnost naslednji apel: Skupščina občine Šmarje pri Jelšah poziva vse upravljalce družbene lastnine, delavce in občane, da skrbijo za varovanje družbene lastnine in preprečujejo njeno nekontrolirano odtujevanje ter o morebitnih zlorabah obvestijo Skupščino občine ali njen Izvršni svet.

predsednik Marjan Aralica, je bil pri sestavi nove vlade odločilen strokovni vidik in ne strankarska pripadnost.

M. A.

Sindikati o sebi in krajah

Jutri bo v Titovem Velenju posvet, ki ga pripravljata tamkajšnji svet Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, nanj pa so povabili sindikaliste, gospodarsko zbornico in velenjski izvršni svet. Govorili bodo o včlanjevanju in financiranju sindikatov ter o sindikalni hranilnici in posojilnici, v drugem delu pa še o možnostih in pogojih, da bi zaposleni kot nadomestilo dela plač lahko kupovali kapital. O slednjem bo govoril dr. Miran Mihelič s Fakultete za elektrotehniko in računalništvo. Verjetno pa bo pogovor ob tej temi načel tudi nekatera stališča sindikatov o razprodaji družbenih podjetij in krajah družbene lastnine.

BP

Neprofesionalni sekretar

S prvim julijem bodo v žalski stranki demokratične prenovne ukiniteli profesionalno mesto sekretarja. Božo Andoljšek bo to funkcijo opravljal neprofesionalno, redno zaposlena ostaja v tej stranki samo ena delavka. Minuli teden so v stranki demokratične prenovne ustanovili tudi klub poslancev, ki bo povezoval poslance v družbenopolitičnem zboru, k sodelovanju pa so povabili tudi vse tiste, ki so kandidirali na listi stranke. Kdo bo vodil klub poslancev, se bodo Zalcani odločili na eni prihodnjih sej.

IB

Laščani dobili novo vlado

Poslanci laške občinske skupščine so prejšnjo sredo izvolili nov, enajstčlanski izvršni svet, ki ga je predlagal mandatar Roman Matek. Nova vlada je takoj pričela z delom na področju racionalizacije upravnih organov in razbremenjevanja laškega gospodarstva. Poslanci pa so sprejeli tudi stališča predsedstva skupščine o predaji orožja in streliva Teritorialne obrambe.

Mandatar je na listo uvrstil deset kandidatov, pri čemer je, kot je poudaril v razlagi, upošteval predloge strank, predvsem pa učinkovitost in profesionalnost izvršnega sveta. Predstavniki Zelenih je mandatarju očitil, da na listo ni uvrstil nobenega kandidata iz njihove stranke in zahteval, da za njihovega predstavnika v izvršnem svetu odprejo nov resor. Predstavniki Demosa pa je predlagal, da naj bi kandidate volili posamezno. Roman Matek je očitke zavrnil, rekoč, da se po poslovniku lista voli v celoti, sestava vlade pa tudi odgovarja strokovnemu reševanju ekoloških problemov.

V novi Izvršni svet so tako izbrali Boška Šrota kot podpredsednika, Pavla Ajdnika, ki bo skrbel za planiranje, Bojana Cerarja (management), Petra Hrastelja (obrt), Jureta Križnika (urbanizem in naložbene dejavnosti), Pavlo Lapornik (družbene dejavnosti), Rudija

Rumbaka (planiranje in družbeno ekonomski odnosi), Aleksandra Sabločkega (davčna politika), Alojza Starina (kmetijska politika) in Antona Turnška (management). Izmed članov Izvršnega sveta bodo štiri neprofesionalni, ostali pa bodo svojo funkcijo opravljali profesionalno. Poslanci so na seji sprejeli tudi osnutek spremembe odloka o občinskih upravnih organih, ki predstavlja že tretjo reorganizacijo upravnih organov s ciljem, da se zmanjša njihovo število, s tem pa zagotovi njihova racionalizacija in učinkovitejšo delovanje. Odslej naj bi v občini imeli samo dva upravna organa in sicer Sekretariat za upravne in gospodarske zadeve in Upravo za družbene prihodke oziroma davčno upravo, oba pa bosta imela še notranje strokovne službe, ki jih bodo vodili višji upravni delavci.

Izvršni svet je predlagal tudi sprejem odloka, ki zagotavlja razbremenjevanje gospodarstva z nižanjem prispevnih stopenj. V predlogu so med drugim zajeta znižanja prispevkov za osnovno izobraževanje, otroško varstvo, zdravstveno varstvo, popolnoma pa je ukinjen prispevek za osnovno preskrbo, ki po mnenju vlade zaradi ukinjanja monopolov ni več potreben.

Malo več hude krvi pa je povzročilo sprejemanje odloka o prenehanju lastninske pravi-

ce na nekaterih območjih prostorskega urejanja. Odlok namreč predvideva razlastitev, oziroma odkup nekaterih zemljišč, ki se nahajajo znotraj območja zazidalnega načrta. Delegati so sprejeli tudi osnutek odloka, o katerem bo zdaj stekla javna razprava.

Predsedstvo laške občinske skupščine je poslance seznanilo s stališči ob predaji orožja TO v roke JLA. Laški teritorialci so orožje predali še preden je predsedstvo Republike Slovenije objavilo sklep, da naj ostane v skladiščih TO. Zaradi tega so tudi postali tarča kritik s strani občanov. Predsedstvo skupščine občine Laško pa je v svojih stališčih zapisalo, da med akcijo predaje orožja v varstvo JLA ni bilo koordinacije med Republiškim štabom TO, Predsedstvom republike in Republiškim sekretariatom za ljudsko obrambo. Prav tako so mnenja, da je Predsedstvo republike prepočasno reagiralo. Laščani zato zahtevajo, da predsedstvo Republike Slovenije oceni odgovornost vodstva Republiškega štaba TO in takoj prekliče ukaz o predaji orožja in streliva, že predano orožje pa naj se takoj vrne v skladišča občinske TO. S svojimi stališči bo laška skupščina seznanila republiško, preko delegatov pa bodo o tem postavili tudi delegatska vprašanja.

KAMILO LORENCI

Za priključek tisočaki, za impulze drobi

Dolga čakalna doba, astronomske cene telefonskih priključkov in izgubljanje živcev ob vzpostavljanju telefonskih zvez - takšna je podoba slovenske telefonije na pragu informacijske dobe. Poštari nemočno zmajujejo z glavo: dokler bodo telekomunikacije združene s pošto in dokler bo cene storitev narekovala zvezna vlada, ne more biti bistveno drugače.

Cena telefonskega impulza je danes resnično skromna: 16 par. Od tega predstavljajo štiri pare takomenovani razvojni dinar. V prvem tromesečju letos je celjska PTT zbrala blizu štiri milijone razvojnih dinarjev, kar je manj kot staneta dve goli digitalni telefonski centrali (brez zvez in stavbe) za približno 500 priključkov. Večji del stroškov za izgradnjo telefonskega omrežja morajo tako nositi naročniki sami. Možnost, da bi vzpostavitev zvez morebiti pocenili z uvozom kablov, je zgolj teoretična: za uvoz namreč potrebujejo soglasje vseh štirih domačih proizvajalcev te opreme (med njimi ni nobenega slovenskega), ki pa imajo polna skladišča.

Sistem dragih priključkov in poceni impulzov telefoniji vendarle omogoča udobno preživetje, a kaj ko presežki kornajda pokrijejo izgube poštne storitev.

V vseh razvitih deželah sta sistema ločena.

Da bi kmalu prišli do tako cenjenih priključkov kot jih imajo na zahodu, je nemogoče tudi zaradi dolgoletnega zaostanka v razvoju infrastrukture. Premalo zvez, premalo central in preskromno omrežje povzročajo, da nekateri čakajo na telefon že dvajset let in celo več. V Celju imajo trenutno 5 tisoč vlog, interesentov pa je po ocenah vsaj še pol toliko.

PTT se bo verjetno že septembra odločila za razpis obveznic. Del tako zbranega denarja bi pospešil tudi razvoj telefonije in ostalih telekomunikacij. Evropa se na-

Prejšnji teden je na Gomilskem pričela delati nova, sodobna, digitalna telefonska centrala s 528 priključki. Izdelali so jo v Iskri, stala pa je dobra dva milijona dinarjev. To je tretja digitalna centrala v naši omrežni skupini, njene prednosti pa so predvsem v tem, da so telefonski signali nemoten. Do leta 2 tisoč naj bi vse analogne sisteme zamenjali z digitalnimi.

mreč na tem področju nezadržno razvija, medtem ko se mi le sramežljivo spogledujemo z nekaterimi novimi sistemi.

Trenutno je že mogoče naročiti tako-

TRAC nice!

Bojan Kolenc, novi žalski gasilec v vladi, se v prejšnjem tednu silno razveselil objave svojega imena v NT. Objubimo, da ni zanj nič.

Njegov predhodnik Uroš Goričan, zdaj drug človek lokalnega oddelka za znanstveno fantastiko (SDK), je Kolencu na prvo v mandat podaril nekaj privoščljivih nasmeškov.

Gornji tračnici potrebujejo jeta še poduk iz basni: ali bo šlo vse kot po maslu (šans!), bo to zasluga celjskega bančno-upokojenskega lobija, ko bo vse na robe, bo kriv podpredsednik občinske vlade.

Velenjskemu mandatarju Todorju Dmitroviču končno uspeji pojasniti, kaj naj bi bilo delo predsednika izvršnega sveta. Organizira in vodi delo IS, sodeluje z republiškim IS. Vse in nič torej.

Da so zadeve natanko takšne, je že zdavnaj dobivši žalski podpredsednik vlade in zdajšnji direktor Mika, Andrej Šepec. Za s pomočjo svoje soproge vsak mesec sklicuje žalske butikarice in med polkom in grizljajem naveže poslovne stike.

Napotek detektivom: opazite, da so v vašem podjetju poostri nadzor vstopu poslovnih partnerjev in drugih obiskovalcev, odklopili polovico rektnih telefonov in prišli varčevati s toaletni papirjem, bo firma kmalu na kahlji.

Franci Horvat, direktor celjskega Kino podjetja, pripravljen v večernih urah čuvati deco vsem, ki bi radi v kino.

Marlen Premšak je v bota na kegljanju novinarjev severovzhodne Slovenije v Zalcu izjavila: Ni ni tisto, kar vsi mislijo. Kaj so novinarji mislili? mislila ona, ni bilo mogoče ugotoviti.

Medtem pa so se njen prog Janez Sever in pol mladek ukvarjali s prid bitništvom. Pokupili so polovico listkov za srečolovsi izlicitali tudi torto.

Čeprav je srečolov v la Nada Kumer, bo na Sreč Srot še nekaj časa v Himalaji. Ko pride, naj se pazi.

NADA KUMER

Malčki vse redkejša vrsta

Tudi v celjskih vrtcih je vse manj otrok, pa niso krive cene

V celjski občini imamo tri vzgojno-varstvene organizacije, v katere je vključenih 3 tisoč 465 predšolskih otrok, oziroma 62 odstotkov vseh malčkov. Odstotek je glede na republiške podatke v zgornjem povprečju, vendar ostaja dejstvo, da se v zadnjih letih število otrok, zajetih v vrtčevsko vzgojo, v celjski občini občutno zmanjšuje. Celjske vzgojno-varstvene organizacije, to so Anice Černejeve in Zarija pa zagotavljajo popoldanske dopolnilne vzgojno-varstvene dejavnosti še za 600 otrok.

Podatek, ki ga je treba zapisati takoj v začetku je, da pada odstotek novorojenih otrok v občini, to pa se pozna tudi na številu vrtčevskih otrok. Število novorojenih otrok v Celju pada že vse od leta 1982 naprej, v desetih letih - od leta 1980 do 1989 pa se je v Celju število rojstev zmanjšalo za 900. Osip v vrte vpisanih predšolskih otrok je po posameznih vzgojno-varstvenih organizacijah različen. Najbolj se pozna v vrtcu Anice Černejeve, ki zajema območje 5 mestnih krajevnih skupnosti z najbolj postaranim prebivalstvom, nekoliko manjši je v Zariji, ki zajema območje 5 mestnih krajevnih skupnosti, ki jih zajema vrtec Anice Černejeve, je v dnevno varstvo zajeto 530 od skupno 754 predšolskih otrok (starejših od 1 leta), kar presega 70 odstotkov vseh malčkov.

Vrtci pred nekaj leti

Se desetletje nazaj je bilo delo v vrtcu naravnano zgolj na 9-urno dnevno varstvo otrok, zaradi velikega števila malčkov, ki je presegalo celo družbeno dogovorjene vrtčevske normative, se vzgojiteljice niso zmogle posvečati toliko vzgo-

nemu kot le varstvenemu vidiku svojega dela.

S postopnim zmanjševanjem števila v vrtec vpisanih otrok, pa so se tudi možnosti za boljše pedagoško delo vzgojiteljic povečale. Tako zadnja leta celjski vrtci sodijo v sam vrh po kakovosti dela v vzgojno-varstvenih organizacijah doma in po svetu. Po besedah Ane Četkovič, ravnateljice VVO Anice Černejeve in predsednice odbora za povezovanje vseh treh celjskih VVO, celjski vrtci po kakovosti dela - glede na vzgojne in pedagoške vsebine - z otroki močno odstopajo od stanja v Zahodni Evropi, zaostajajo pa glede na oblikovanje vrtčevskih skupin. V Celju so namreč pedagoški normativi za oblikovanje vrtčevske skupine visoki, sestavljeni pa so na osnovi ekonomskih pogojev. Prav tako bi bilo za še kakovostnejše delo v vrtcih dobro oblikovati starostno mešane skupine otrok, ki so se v Zahodni Evropi dobro obnesle, saj otroku ponujajo nadomestek družine (socializacija otroka je lažja in hitrejša).

Manjše skupine le ob doplačilu

V celjskih vrtcih so te dni sklicevali roditeljske sestanke, na katerih so staršem predstavili možnosti za reorganizacijo svojega dela. Ponudili so jim nekaj različnih variant, kako v vrtcih oblikovati manjše skupine otrok, in jih seznanili s celotnim programom interesnih dejavnosti, ki jih ponujajo malčkom.

Če bi se vsi starši, ki imajo svoje malčke vključene v vrtčevsko vzgojo, odločili za sorazmerno zmanjšanje skupin, bi enotno doplačevali 305 dinarjev. Vendar kaže, da se starši za ta predlog ne bodo odločili, saj bi recimo tisti, ki zdaj plačujejo najnižjo oskrbnino (približno 250 dinarjev), ne zmogli dodatnih denarnih obveznosti.

V primeru, da bi se le nekateri starši odločili za vključitev svojega otroka v manjšo skupino, bi bila doplačila pač odvisna od tega, v koliko manjšo skupino bi bil prihodnje šolsko leto otrok vključen.

starost otroka 1 do 2 leti

število otrok v skupini	doplačilo
16	257,70
14	546,70
12	932,00
10	1.471,40

starost otroka 2 do 7 let

število otrok v skupini	doplačilo
20	126,80
18	271,30
16	451,90

V vrtcih ponujajo staršem, ki se bodo odločili za zmanjšane skupine otrok, seveda pa tudi vsem ostalim, še dodatne možnosti vključevanja otrok v vzgojne programe. Za posamezen krožek, ki bi ga otrok obiskoval glede na svoje interese, bi starši mesečno doplačevali 100 dinarjev. V vrtcih pa jim ponujajo 14 različnih dejavnosti. Starši lahko s svojimi malčki izbirajo med glasbenim, likovnim, plesno-ritmičnim, dramskim ali lutkovnim krožkom, vključijo se lahko v naravoslovni, tehnični, raziskovalni, računalniški ali šahovski krožek, tisti, ki se navdušujejo za šport, planinstvo, tuje jezike ali gospodinjstva dela, pa imajo tudi možnosti za razvoj svojih nagnjenj.

V celjski občini je tako kot v ostali Sloveniji poskrbljeno za pomoč socialno šibkim družinam, ki ne zmorejo plačevati za svoje otroke vrtčevske oskrbnine.

Prav zaradi tega v vrtcih menijo, da cena oziroma oskrbnina ni vzrok, da starši ne bi vključevali svoje otroke v organizirano varstvo in vzgojo. Ob tem pa se tudi starši, ki imajo za svoje predšolske otroke doma zagotovljeno varstvo, odločajo za njihov vpis v vrte vsaj leto ali dve pred vstopom v osnovno šolo.

Odločitev staršev potrebujejo vrtci čimprej

V vrtcih potrebujejo odločitve staršev čimprej, saj bodo lahko šele na podlagi teh podatkov oblikovali skupine za prihodnje šolsko leto. Prav zaradi tega so na roditeljskih sestankih staršem razdelili tudi posebne vprašalnike, v katerih so jih zaprosili še za dodatne predloge oziroma želje, kaj v vrtcih še pogrešajo.

Vrtci so se - možnosti za to so se pač prikazale šele zdaj - začeli tržno obnašati. Otrokom in njihovim staršem ponujajo vse več, zato pa pričakujejo in potrebujejo tudi več denarja. Vse lepo in prav, a vprašanje od kod ob vse nižjih plačah (ponekod pa ostajajo ljudje celo brez njih) ta denar vzeti, je izziv nadaljnji prebivalstveni oziroma družinski politiki v Sloveniji. Le-ta bi morala v republiki sloneti na materialnem vzpodbujanju in ne zgolj na objokovanju majhnosti slovenskega naroda. Zgolj otroški dodatki (s sistemom obračunavanja in razdeljevanjem denarja iz te vreče ni nihče zadovoljen) in želje po večjem številu malih Slovencev naroda ne bodo povečali.

IVANA STAMEJČIČ

Namenjeno namlajšim

Na območju krajevne skupnosti Žalec so v teh dneh obnovili igrala na petih otroških igriščih, ki niso bila samo dotrajana, temveč so bila že prava nevarnost za igrače najmlajših. Naložba je stala krajevna skupnost sedemdesettisoč dinarjev. V krajevni skupnosti pa upajo, da bodo nova in obnovljena igrala uporabljali le tisti, za katere so postavljena in da se jih ne bodo posluževali tudi tisti, ki jih zavestno uničujejo.

L. KORBER

Novo vodstvo Hmezadovega Gostinstva

Bruno Randl, doslej zaposlen v Zariji Petrovci, je novi direktor Hmezadovega Gostinstva. Njegov moto je vzpodbujati tiste enote, ki so že doslej delale dobro, razmišlja pa tudi o manjšem številu zaposlenih.

V prvih štirih mesecih letošnjega leta ima Gostinstvo skupno 772 tisoč dinarjev izgube. Najslabši je finančni položaj v preboidskem hotelu, kjer bi dejanska izguba, če je ne bi solidarnostno pokrivala, znašala 830 tisoč dinarjev. Kaj bodo konkretno storili s tem hotelom, še ni znano, po direktorjevih besedah namerna popoprstiti ponudbo in se predvsem bolj povezati s krajem. V tem hotelu je

zaposlenih 22 ljudi, kjer je po Randlovem prepričanju preveč. »V tujini takšen hotel vodi pet ljudi, če je potrebno, najamejo nekaj ljudi iz sosesčine, zato bo tudi v Preboldu potrebna racionalizacija,« meni direktor. Nekoliko bolj je po njegovih besedah zaživel hotel v Žalcu, kjer imajo sicer še vedno 370 tisoč din izgube, vendar si od mešanega podjetja obetajo rešitev in izhod iz rdečih števil.

Bolj obetavne so razmere v nekaterih manjših enotah, ki so že doslej dobro poslovale, in vanje nameravajo v Gostinstvu tudi v prihodnje največ vlagati. Po direktorjevih besedah je ena takšnih enot samopostrežna restavracija v Gaberju, kjer bodo letos začeli obnavljati prostore za predpripravo hrane in pomivalnico. Zadovoljivi so tudi rezultati kolodvorske restavracije in nekaterih manjših bifejev, dobre rezultate pa si obetajo od slaščičarne v Žalcu. Med načrti omeja direktor Gostinstva še obnovo bifeja v Pirešici, kjer bodo razširili prostore, ponudbo pa dopolnili s slaščicami in toplimi obroki. Bruno Randl nadalje pravi, da naj bi se vsaka enota preživljala sama, sistem nagrajevanja pa bodo v prihodnje

uredili tako, da bo vsaka enota oziroma zaposleni v njej plačana po svojem delu. »Prepričan sem, da ima družbeni sektor boljše pogoje dela na samem začetku kot marsikateri zasebni gostinec. Vse je odvisno od iznajdljivosti, dobrega vodenja in ponudbe; od vodij posameznih enot je odvisno, kako se znajo prilagajati gostom. Zato sem vodjem enot tudi jasno povedal, da bom delo v družbenem gostinstvu ocenjeval in primerjal z delom zasebnikov.«

I. B.

Enajst članov v IS

Danes ob dvanajstih se bodo v Žalcu sestali poslanci vseh treh zborov občinske skupščine. Ponovno bodo volili predsednika občinske skupščine ter podpredsednika zbora združenega dela. Poslanci bodo razpravljali tudi o predlogu mandatarja Borisa Krajca za sestavo nove občinske vlade. Po novem naj bi žalski izvršni svet štel samo enajst članov, od tega bo pet profesionalnih in šest neprofesionalnih.

IB

SVET MED TEDNOM

Piše Darijan Košir

Dva povsem različna razpleta

Tokratne prve svobodne parlamentarne volitve po vojni v Češko-Slovaški federativni republiki (ČSFR) in Bolgariji resda niso bile tako zanimive in atraktivne kot denimo volitve v NDR in na Madžarskem, kjer se je to zgodilo »prvič«, toda vseeno pomenijo del ciklusa vzhodnoevropske pomladi volitev v letošnjem letu, s čimer se tudi formalno končuje štiri in več desetletij trajajoče obdobje komunizma in enopartijskega sistema in se vzpostavlja normalen tip političnih ureditev na vzhodu stare celine. Te volitve bi lahko po izidih razvrstili v dva temeljna tipa in ravno tokratne volitve v ČSFR in Bolgariji so najboljši kazalec obeh tipov volitev, čeprav pa ima ves proces volitev na Vzhodu tudi svoje natančno določene zakonitosti.

Formalni prelom z bivšo oblastjo - dejanski se je zgodil že v lanskem letu - na Češkoslovaškem (volitve, torej) sodi v kategorijo volitev v srednjeevropskem prostoru, kjer je pred nastankom komunizma obstajal določen tip razvitih družb tako v političnem, kot tudi gospodarskem pogledu, in zato so tokratne volitve v bistvu povratek v normalno stanje pred vojno oziroma vsaj pogojno vzpostavitev predvojnega ali celo takojšnjega povojnega stanja. Zmagovalca volitev, Državlanski forum in sestrsko slovaška organizacija Javnost proti nasilju, ki sta zbrala prepričljivo večino (DF na Češkem celo 53 odstotkov, Javnost na Slovaškem pa 33 odstotkov, kar ni absolutna, je pa relativna večina), sta resda bolj fronto oziroma koaliciji kot pa stranki in ravno to je odraz vrnitve k nekemu prejšnjemu stanju, le da so te številne stranke - razen krščanskih demokratov, ki so nastopili samostojno - nastopile pod okriljem Foruma in Javnosti, ki sta lanskega novembra odigrala poglobljeno vlogo pri padcu komunizma. Dokaz za tezo o vrnitvi v normalno povojno stanje so tudi glasovi, ki so jih dobili komunisti: na Češkem so sicer postali druga najmočnejša stranka z nekaj več kot 13 odstotki glasov, na Slovaškem pa so z istim odstotkom tretja stranka, takoj za krščanskimi demokrati. Toliko so komunisti dobili tudi na prvih povojnih volitvah, ki so bile še kolikor toliko normalne - čeprav po vojni ni bilo ravno veliko normalnega - medtem ko so že na naslednjih volitvah 1948 pobrali skoraj vse glasove (seveda s pomočjo številnih manipulacij) in tako za 40 let prevzeli oblast v svoje roke.

V Bolgariji pa je bilo drugače. Pred nastankom komunizma je bila Bolgarija država, v kateri je vladal cesar, kar je bila podobna diktatura kot kasneje v času komunistov (podobno lahko rečemo tudi za Romunijo, kjer se Antonescujeva diktatura v času kraljevine ni nič drugače obnašala kot kasnejša komunistična diktatura Gheorghia Deja in Nicolaea Ceauseca); zato se Bolgari po padcu komunizma niso imeli k čemu vrniti, niso imeli korenin, po katerih bi se lahko ravnali. Zato so največ glasov (po prvem krogu kaže, da jih bo celo več kot 50 odstotkov) pobrali prenovljeni komunisti oziroma socialisti, katerih zasluga je predvsem v tem, da so zrušili stari režim Todorja Živkova in v državi omogočili svobodne volitve in tudi drugačne vrste svobode, predvsem pa znajo najbolje igrati na karto nacionalizma, s čimer se opozicijska fronta, združena v koaliciji z imenom Zveza demokratičnih sil, ni želela pečati. Kmetje, ki so na volitvah nastopili samostojno, so se dokaj slabo odrezali. Bolgari so torej volili tisto stranko, ki je edina v zadnjih 50 in več letih lahko delovala - če odštejemo tiste bolgarske stranke, ki so sicer delovale v cesarjevem zaledju, niso pa imele nikakršne vloge - in ki jim je v zadnjih šestih mesecih ponujala vsaj neko opcijo razvoja; kot rečeno, so se lahko vrnili edino k tej stranki, ker drugega »vzora« iz preteklosti ni bilo.

S tem je, kot smo povedali že na začetku, tudi konec letošnjega kroga volitev v Vzhodni Evropi. Litva, NDR, Madžarska, Slovenija, Hrvaška, Romunija, ČSFR in Bolgarija so imele priložnost povsem svobodnega izbiranja različnih političnih usmeritev - prvič po vojni - medtem ko so Poljaki, ki so pri političnih in gospodarskih reformah na Vzhodu prišli absolutno najdlje, volitve opravili že junija 1989. Tako svobodne volitve čakajo le še del Jugoslavije in večji del Sovjetske zveze, kar pa se utegne kaj kmalu zgoditi, medtem ko v Albaniji ni prišlo še niti do dejanskega zloma stare oblasti, s čimer ne more priti niti do formalnega zloma, torej do volitev. Osnovna značilnost vseh volitev je bilo predvsem bojevanje starega proti novemu, torej komunistov oziroma njihovih legalnih naslednikov proti različnim koalicijam, forumom in podobnim združenjem (Sajudis, Državlanski forum, Zveza demokratičnih sil, Fronta narodne rešitve, Demos...), ki so združevali poglobljeno opozicijske sile in ki so praviloma - izjema je bila le Bolgarija - tudi prihajale na oblast. Kaj bo s temi koalicijami v bodoče, je že sedaj jasno: dovolj je pogledati poljsko Solidarnost, prvi takšen opozicijski blok na Vzhodu, ki je tudi prvi izmed vseh prišel na oblast, na januarjskih zares »pravih« volitvah pa bodo nastopili kot »sestavni deli«, torej kot posamezne stranke in ne več kot blok opozicije. Druga bistvena značilnost pa je tudi relativno zelo velik odstotek glasov, ki so jih dobili komunisti, saj so povsod postali če že ne prva (Slovenija, Bolgarija), potem pa najmanj druga ali tretja najmočnejša politična sila v državah Vzhoda (le na Madžarskem so bili z 8 odstotki šele četrta), saj so povsod prejeli med deset in dvajset odstotki glasov. To so bile torej le prve, prelomne volitve, kakršne so bile na Poljskem junija lani; kdaj bodo prave volitve, kot denimo januarske (1991) na Poljskem, pa je še težko govoriti.

Gorenje ni ogroženo

Na novinarski konferenci predstavili projekt obveznic - Eko na sodišču

Gorenje še vedno dela s polno zmogljivostjo in nikakršnih osnov ni za govornice, češ, da je tudi ta velikan pred zlomom, je na konferenci za novinarje zatrnil Herman Rigelnik, ki je ob tem dodal, da takšne govornice verjetno širijo tisti, ki se v Gorenju čutijo najbolj ogrožene. Likvidnostni položaj je res slab, vendar pa to po besedah predsednika koncerna ne bo ogrozilo nikogar zunaj Gorenja.

Ob anekdoti, da je možno dobiti v Velenju pralni stroj Gorenje, uvožen iz Avstrije, vključno s prevoznimi stroški po znatno nižji ceni kot tistega, ki bi ga kupili v Gorenju, so v zadnjem času po regiji krožile tudi mnoge resnejše govornice, povezane z Gorenjem. Namreč, da se tudi Gorenju ne obeta nič boljšega kot Iskri in da mnogi delavci čakajo le še na knjižice. Prav tako je bilo slišati, da so ob bilančnem prikazu stanja, tako kot v večini podjetij, tudi v Gorenju marsikaj pustili v predalih.

Herman Rigelnik je odločno zavrnil takšna namigovanja. Zatrnil je, da Gorenje nima nič skritega v predalih in da na srečo tudi ni niti z dinarjem zadolženo na sivem trgu. Tako kot drugod ne, pa ni rožnat likvidnostni položaj, vendar to ne bo

ogrozilo nikogar zunaj Gorenja, tako kot se je ali se še bo zgodilo v primeru Iskre, Elana in drugih. Resneje bi lahko bil kakšen del koncerna ogrožen le v primeru, da bi jih nehala spremljati katera od bank, s katerimi poslovno sodelujejo.

Rešitev likvidnostnih zagat vidi tudi v spremembi kratkoročnih virov v dolgoročne, zato so izdali obveznice v vrednosti 50 milijonov zahodnonemških mark. Obveznice so konvertibilne, z 10 odstotno obrestjo mero in jih bo možno spremeniti v delnice, seveda takrat, ko se bo ustrezno spremenil tudi naš trg kapitala. Za pet milijonov mark obveznic naj bi prodali zaposlenim, 35 milijonov poslovnim partnerjem iz finančnih razmerij ter za 10 milijonov partnerjem iz blagovnih razmerij. Obveznice bodo prodajali tudi v tujini.

Gorenje ima trenutno za okoli 180 milijonov mark dolgov, vendar pa ima dvakrat več zapadlih terjatev kot pa zapadlih dolgov. Likvidnost vzdržujejo predvsem z izvozom, s katerim so nadomestili tudi izpad zaradi ustavljenega prodaja na srbskem trgu, morajo pa se seveda tudi kratkoročno zadol-

ževati pri bankah.

Vzrok za težave so po besedah ožjega vodstva koncerna tudi visoke cene vhodnih

v kratkem, tako kot so to storili v Gorenju, zmanjšali cen v povprečju vsaj za 30 odstotkov, bodo v Gorenju pri-

Epilog v teh dneh dobiva tudi stečaj Gorenja Eko, pri čemer se prvič med stečajne upnike kakšnega podjetja uvršča tudi sindikat. Sindikat oduščenih delavcev Eka, skupaj jih je okoli 300, namreč terja solastniški delež pri prejšnjem premoženju, hkrati pa je sprožil tudi pobudo za kazenski postopek proti bivšemu vodstvu Eka.

Stečajni upravitelj se še ni opredelil do zahtev oduščenih delavcev, verjetno pa bo zahtevo glede solastniškega deleža prepustil stečajnemu senatu.

Svojo zahtevo sindikat utemeljuje s tem, da je prejšnje vodstvo Eka konkurenčnemu Gorenju Glin podarilo Ekov program strešnih stopnic, za katerega pa ni dobilo obljubljenega zamenjave. To je po mnenju sindikata oduščenih delavcev eden glavnih vzrokov za stečaj.

In kaj pravijo o tej zahtevi v vodstvu koncerna? Najprej to, da Eku, katerega delavci so se prostovoljno odločili za združitev z Gorenjem, ni bilo nič obljubljenega in da drugačna usoda kot stečaj ni bila možna, saj je podjetje poslovalo z izgubo že nekaj let, in tudi prej, preden je prišlo pod Gorenje. Od približno 800 delavcev jih sedaj še vedno dela 500, ki pa jim bo moralo po besedah Hermana Rigelnika dati Gorenje konkreten program, saj sedanji ne zagotavlja preživetja. Kar pa zadeva zahtevo oduščenih delavcev po solastništvu, tudi v vodstvu koncerna nimajo odgovora. Pravna praksa podobnega primera ne pozna, vendar pa je jasno vsaj to: če se delavci postavljajo vlogo lastnika, potem bodo pri delitvi najprej na vrsti upniki, če bo kaj ostalo, pa tudi oni.

Druga zahteva, s katero terjajo kazensko odgovornost bivšega vodstva, pa je v rokah Uprave za notraje zadeve. Sindikat namreč obtožuje prejšnje vodstvo, da je namenoma povzročilo stečaj Eka, zato je skupaj z ovadbo poslalo sodišču primerek pogodbe, ki naj bi to dokazovala.

materialov, ki so v posameznih primerih tudi do 60 odstotkov dražji kot uvoženi. Če njihovi dobavitelji ne bodo

čeli surovine uvažati, zahtevajo pa tudi odpis obresti.

Na vprašanje, ali ni sedaj preveč neprimeren čas za izdajo obveznic pa so odgovorili pritrdili, da izkušnje Elana in drugih res ne morejo pozitivno vplivati na prodajo, vendar pa se zanašajo na svoj ugled, ki ga Gorenje še vedno ima. Tudi v tujini, kjer delajo še vedno brez garancijskega potenciala. Po izračunih strokovnjakov so Gorenjeve poslovne enote v tujini celo premalo zadolžene.

Žal se, predvsem zaradi politike, bolj krha ugled najbolj jugoslovanske firme, na domačem trgu. Podatki iz maloprodaje sicer kažejo, da Gorenje ni izgubilo zaupanja srbskega potrošnika, vendar pa ustavljen veleprodaja ne dopušča več resnih razmišljanj o srbskem trgu, ki je v preteklosti pogoltnil četrtino domače prodaje. Politične zdrahe ter gospodarski ukrepi, ki z sedanjim tečajem spravljajo v obup vsakega resnejšega izvoznika, pa so prispevali, da se tudi v Gorenju ne morejo več zanašati na tisto, kar bodo prinesli vladni ukrepi.

Letos nameravajo povečati proizvodnjo za 11 odstotkov, dvigniti produktivnost za 16%, zmanjšati število zaposlenih za 4,5% in tudi dopolniti politiko do kupcev ter spremeniti odnose z dobavitelji. Čimprej bi tudi radi izravnali devizno bilanco in uvozili toliko, kot izvažajo. Zaposlenost bodo omejevali predvsem v pisarnah, kjer je še vedno preveč delavcev, medtem ko jih v neposredni proizvodnji nimajo preveč. Štipendistov s končano četrto, peto in šesto stopnjo ne bodo zaposlili, ampak jim bodo ponudili možnost nadaljnega šolanja.

Razmišljajo tudi o povezavi s kakšnim večim kartelom, takšni so namreč trendi v Evropi, pri čemer ima zaenkrat prednost ameriška tvrdka General Electric. Nadaljujejo pa tudi s projektom internacionalizacije Gorenja, pri čemer so celo nekaj pred načrtovanjem. Pohvalne besede v zvezi s tem je izrekel tudi g. Leif Bank Jorgensen, direktor danske svetovalne organizacije KPMG Lisberg. R. PANTELIC

OKNO V JUGOSLAVIJO

Piše: VLADO ŠLAMBERGER

Letos še ne bomo v Evropi

Vse kaže, da Jugoslavija letos še ne bo videla Sveta Evrope oziroma se vključila v evropsko konfederacijo. Zato bo poskrbel kdo drug kot - Srbija.

Eden od pogojev, ki so jih velmože Sveta Evrope v Strasbourgu postavili dr. Janezu Drnovšku, takratnemu šefu države, je, da se bodo o nas pogovarjali naprej, kar bodo tajne, svobodne in večstrankarske volitve po vse državi, ne le v Sloveniji in na Hrvaškem. Zdaj so se srbski oblastniki odločili, da »morajo« najprej sprejeti novo ustavo, šele potem bodo razpisali nove volitve. In ker mislijo ustavo sprejeti šele decembra, letos potem ni mogoče pričakovati, da bodo Srbi (zdaj imajo že blizu 50 strank) šli še na volišča. Brez teh volitev, ki se jih v Srbiji boje kot hudič križa, pa v Svetu Evrope nimamo kaj iskati. Tako se spet vidi, da ima Velika Srbija prevladujočo položaj v Jugoslaviji, četudi nekateri tega nočejo videti.

Če pa računamo, da bodo z novo srbsko ustavo lahko nastali tudi zapleti - pripadniki albanske narodnosti si ne bodo zlahka pustili vzeti avtonomije, ali bili pripravljene spremeniti se v Kosmet in postati še bolj srbska provinca, zato Srbi že zdaj groze z orožjem - potem lahko damo pravnogledim napovednikom, ki nas vidijo vse dlje od Evrope.

Računali smo sicer, da bo po srbski inovaciji - v Socialistično stranko Srbije se bosta 10. julija združili srbska partija in njena transmisijska, tako imenovana Socialistična zveza delovnega ljudstva Srbije - srbska oblast privolila v bolj zgodnje volitve, saj bi s tem dala opoziciji malo časa, da se organizira, vendar je Slobodan Milošević, bodoči šef SS Srbije, sklenil drugače. Eden od vzrokov za volitve v Srbiji 1991 je prav gotovo tudi ta, da se Evropi pokaže, kdo je gospodar v Jugoslaviji in da bomo šli v Evropo šele takrat, ko bo to dovolila Srbija...

Tudi Makedonci proti Srbom

V zapletenem položaju so se znašli tudi Makedonci, ki se zdaj borijo kar na petih frontah hkrati: proti Hrvaški in Sloveniji, ker nista več pripravljene polniti vrece brez dna, imenovane nerazviti jug Jugoslavije; proti Albancem, ki s svojo rodnostjo in denarjem (za nakup posestev in zemlje) vse bolj iztiskajo Makedonce s podeželja; proti Grkom, ki ne priznajo makedonske manjšine; proti Bolgarom, ki trdijo, da so Makedonci v Bolgariji plod izmišljotine; zdaj se je odprla še peta fronta proti Veliki Srbiji. Velikosrbski znanstveniki, pravoslavni cerkveni dostojanstveniki in politiki trdijo, da je Makedonija samo zemljepisni pojem da je makedonski narod zgolj kominternovska izmišljotina in otrok zarote proti Srbiji na zasedanju Avnoja 1941 da so Makedonci obsedeni s strahom pred Srbijo; da preganjajo Srbe v SR Makedoniji; da Srbe makedonizirajo njihovim otrokom pa vsiljujejo bolgarske učitelje.

Na vse te obtožbe so Makedonci podivjali, oglasili so znanstveniki, kulturniki in časniki. V odprtem pismu makedonskim voditeljem zahtevajo, da odločno ukrepajo proti srbski agresiji na Makedonijo (vodijo jo glasila iz Politikine hiše kot trobila srbskega vodstva), da branijo nedotakljivost Makedonije, ki jo Velikosrbi spet žele razkosati (v kraljevini Slovencev, Hrvatov in Srbov je bil ozemlje sedanje Makedonije le južni del Srbije z uradnim jezikom srbohrvaščino - op.p.). Podpisniki odprtega pisma zahtevajo od pristojnih (dr. Vasil Tupurkovski ki je član predsedstva SFRJ, sobranje Makedonije, izvršni svet sobranja, predsedstvo SR Makedonije), da odstopijo, o mislijo, da ne bodo zmogli ubraniti suverenosti SR Makedonije.

Pirove zmage Albancev

Medtem ko je v Makedoniji odprtih kar pet front, ostajajo na Kosovu še zmeraj le dve, med katerima pa je prepa vsak dan globlji. Srbi in Črnogorci na Kosovu so naposled pogruntali, da kosovska demokratična opozicija (kosovska alternativa, kot jo imenujejo Srbi) prevzema oblast v pokrajini. In to po uradnih kanalih, z večinskim enonameralnim odločanjem, kot pravijo v Močni Srbiji.

Albanski delegati v skupščini SAP Kosova so doseženo da so albanski člani pokrajinskega izvršnega sveta uradno knili »nepreklicne odstopne«, pokrajinski sekretar za notra nje zadeve (»odstopljeni« in ponovno ustoličeni) Jusuf Karakushi pa po tem podpisal odlok o posebnih enotah albanskih policajev in postajah milice. Delavski svet kosovskega elektrogospodarstva, pti in energetike so preklicali vključitev v »enovite srbske sisteme«. V kombinatu Trepča so spet ustoličili Burhana Kavajo in Aziza Abradžija, ki sta po nedolžnem predsedala v zaporu (skupaj z Azimom Vlasijem) 14 mesecev. Enako so samoupravljajo v Elektrokosovu za generalnega direktorja spet imenovali Lazarja Krasniqija, ki je prav tako nič kriv 14 mesecev sedel v Titovi Mitrovici. Tako sklepajo delavski sveti. Srbi in Črnogorci pa se zbirajo na protestnih shodih in poskušajo (brezuspšno) te odločitve razveljaviti. Pri tem lahko srbski delavci govorijo, kar hočejo, recimo, da je Krasniqij »glavni krivec za vse separatistične dejavnosti in pobune nik zanje«, da je njegova izpustitev, potem ko je nedolžno sedel v zaporu, »ne samo poraz pravne države, ampak poraz vseh Srbov in Črnogorcev in jugoslovansko opredeljenih delavcev« itd. Protestirali so tudi Srbi in Črnogorci v Kosovotransu, pokrajinskem prometnem podjetju, ki je delavski svet za direktorja spet postavil Jakup Berisho; tega so imeli namreč - očitno tudi nedolžno - štiri mesece v izolaciji, medtem pa so ga v podjetju izključili iz ZK in vrgli iz službe.

Skratka, Srbe in Črnogorce na Kosovu najbolj boli, da izgubljajo zdaj vse »uradne dvoboje« z Albanci, kar prav sujejo dobro organizirani »kosovski alternativni« medtem ko Albanci v Močni Srbiji (kot manjšina, enako kot so Srbi in Črnogorci na Kosovu, kjer imajo le še 9-odstotni delež v številu prebivalstva) zgubljajo vse »dvoboje« v republiki. Izgubljeni so tudi, ko gre za novo srbsko ustavo, ki sedanja dopolnila, sprejeta 28. marca 1989, omogočajo, da Srbi delajo v svoji državi, kar hočejo, ne glede na to, ali mislijo domorodci na Kosovu ali v Vojvodini. In smo spet na začetku, ko Srbija gospodari tako na ožjem območju pa tudi v svojih novih dveh provincah in sploh v Jugoslaviji...

Kakovost danes, Evropa jutri

»Kakovost je mogoče pridelati.« pravijo v konjiškem Konusu, kjer projekt integralnega upravljanja kakovosti uresničujejo že pet let. Žetev po petih letih so bila številna priznanja in plakete posameznikom, ki imajo za kakovost izdelkov in proizvodnje največ zaslug. Podelili so jih minuli terek na slavnostni seji delavskega sveta.

Direktor Konusa Jurij Pokorn je za mesec maj, ki je v Konusu veljal za mesec kakovosti dejal, da je le-ta na videz zaključen. Z novimi in

novimi pristopi na področju kakovosti bodo v podjetju permanentno nadaljevali in tako dosegli preboj v evropski in svetovni trg, kjer sta bitka in konkurenca neizprosni. Tako si Konus gradi pot v Evropo in EGS z lastno strategijo.

Mesec kakovosti je na slavnosti povzela tudi Magda Klima, vodja sektorja za kakovost v Konusu, ki je našla vrsto izobraževanj s področja kakovosti. V izobraževanje je bilo vključenih 960 delavcev. Izbrali so tudi slogan, ki se glasi: kakovost da-

nes, Evropa jutri.

Plakete kakovosti so prejeli: Jurij Pokorn, Tugomir Pokorn, Magda Klima in firma Siegling iz Hannovera. Priznanja pa: Franc Pinterič, Evgen Leskovar, Marta Hohlner, Ciril Hergold, Stanko Zalar, Slava Pokorn, delavci v oddelku proizvodnje extremultus rol, Zvonko Kranjc, Miran Repnik, Zdravko Ribič, Silva Tomasini, Ivana Hrovat, Katica Černec, Miro Jevšenak, Roman Mavrič, delavci v prototipni delavnici in Marjana Dirnberger.

M. PODJED

Boljše kot katerekoli delnice ali obveznice se vam v tem trenutku obrestujejo vloge v

HRANILNO KREDITNI SLUŽBI AGRINE V ŽALCU

- vloge na vpogled 33% letna obrestna mera z mesečnim pripisom
- vezave nad 3 mesece 35% letna obrestna mera z mesečnim pripisom
- vezave nad 6 mesecev 37% letna obrestna mera z mesečnim pripisom

Varčevalci, dobri gospodarji, vabljeni v Blagovnico AGRINE v Žalcu.

15 LET

ko poslovni stik in nakup postaneta harmonija izpolnjenih želja

Trma tudi kaj velja

Vitanjčani so spet sestankovali zaradi ceste Vitanje-Dolič. V ponedeljek zvečer so imeli trdno namero dogovoriti se o blokadi 11. pohorskega kolesarskega maratona, ki ima cilj in start tudi v Vitanju. Na sestanek jim je poleg predstavnikov občin Slovenske Konjice in Slovenj Gradec, Cestnega podjetja, republiške uprave za ceste in organizatorjev maratona, uspelo zvabiti tudi podpredsednika skupščine Slovenije Vitodraga Pukla. Maraton 4. julija bo!

Bolj pomembno pa je dejstvo, da so Vitanjčani, ki se se dije časa čutijo opeharjene in odrinjene, le dobili za potovilo, da bo cesta Vitanje-

Dolič dokončno naredi do leta 1992. Po njej dnevno prevozi 10 do 12 avtobusov in veliko osebnih avtomobilov, saj se delavci iz Vitanja vozijo tudi na delo v Titovo Velenje in Slovenj Gradec. Lani je Cestno podjetje asfaltiralo 1200 metrov te ceste, namesto predvidenih 2500. Nekaj več kot 6 kilometrov je še vedno makadamskih. Vitanjčani so se tudi glasno spraševali, kam je šel denar za vitanjsko cesto in bili prepričani, da v konjiško obzovnico. Cesta Vitanje-Dolič je regionalna, za Vitanjčane pa pomembna za razvoj turizma in kraja in je hkrati najbližja povezava z Dravogradom, oziroma Avstrijo. Za to jim je

šlo, ko so opozarjali na problem slabe ceste in z njo odrinjenost te največje krajevne skupnosti v občini, na katere zemljevidu je vrisana tudi Rogla. Da bi zamujeno nadoknadili, bodo letos namesto predvidenih 500 metrov asfaltirali približno tisoč metrov, potem pa bodo poskusili povleči asfalt še do podklanca. Denar bosta prispevala Cestno podjetje in republiška skupnost za ceste.

Kolesarski maraton, dolg 150 kilometrov, v organizaciji kolesarskega kluba Branik Maribor, bo 4. julija, kot vsako leto doslej.

MATEJA PODJED

Čas je za Miš-Maš

V griškem letnem gledališču je vse nared za letošnji Miš-Maš, ki ga četrto leto zapored pripravljajo člani DPD Svoboda Grize in tamkajšnja osnovna šola. Letos organizatorji ponujajo in obljublajo nekaj novosti, med drugim vrtljak ter rekreativni poligon.

Sicer pa bo Miš-Maš spet pisan splet dogajanj, kjer ne bo manjkalo glasbe, plesa, lutk, slikanja in kiparjenja, pa čarovnij in še česa. Letno gledališče v Grižah bo zaživelo že v soboto, ko se bo ob devetnajstih začel koncert Parnega valjaka in skupine Šank rock. Program bo povezovala Saša Einsiedler.

V nedeljo se bo dogajanje začelo ob devetih dopoldne. Na začetku poti v letno gledališče se bodo najmlajši lahko ustavili ob vrtljaku ali pa na rekreativnem poligonu, kjer se bodo odvijale številne igre in tekmovanja. Pred letnim

gledališčem bo tudi letos oder sramežljivih, kjer bo poleg malih nadobudnežev nastopilo sedem lutkarskih skupin, svoje umetniške pa bodo razkazovali čarodeji. V samem gledališču bodo na svoj račun prišli mladi slikarji in kiparji, ljubitelji plesa in seveda glasbe. Svoj prihod v Griže obljublajo skupine: Šank rock, Avtomobili, Čudežna polja, Big ben, Dvanajsto nasprotje, Panda, Rdeči baron, Don Mentoni Blues Band, Pop design, Veter, Šato, Boogie, Obvezna smer, Pink panter, Snoopy, pa Helena Blagne in Aleksander Jež. Nedeljska dogajanja bodo s komentariji pospremili Mateja Koležnik, Bojan Rakovec, Pavle Rakovec, Saša Einsiedler in Živko Beškovec. Za lačne želodčke bodo na voljo palačinke, sladoledi, dobrot pa ne bo manjkalo tudi za njihove starejše spremljevalce. IB

Na Ponikvi oddaljšali samoprispevek

Krajanje Ponikve v žalski občini so v nedeljo izglasovali samoprispevek, z zbranim denarjem pa naj bi zgradili večnamenski dom in mrliško vežo, asfaltirali ceste ter uredili športno igrišče.

Za namensko zbiranje denarja so se na Ponikvi odločili že pred petimi leti, vendar je bilo denarja premalo za uresničevanje vseh želja in potreb krajevne skupnosti. V petih letih so med drugim uspeli kupiti zemljišče za večnamenski dom, uredili so potrebno dokumentacijo in kupili 5 tisoč bakrov. 10 odstotkov denarja so namenili za obnovo in vzdrževanje cestišč. Za podaljšanje samoprispevka je zdaj glasovalo 84,25 odstotkov krajanov, ki bodo plačevali dva odstotka od svojih osebnih dohodkov. V novem domu bodo dobili prostor za svojo dejavnost in sprejeli gasilce, dvorana bo služila tudi kot športna hala, v domu pa bodo tudi prostori za delovanje društev in krajevne skupnosti, kuhinja, sanitarna ter stanovanje za hišnika. MAR

Spomin na Almo Karlin

V nedeljo so na svetinskem pokopališču otvorili prenovljen spomenik znameniti sve-

tovalni popotnici in pisateljici Almi Karlin. Obnovo spomenika je podprla Knjižnica Edvarda Karmela iz Celja, pri urejanju pa so pomagali tudi učenci osnovne šole Svetina.

Hkrati so s kulturno prireditvijo obeležili tudi spomin na Almo Karlin. Od njene smrti je minilo natanko 40 let. Amatersko gledališko društvo Sreča Štore je v dvorani Krajevne skupnosti Svetina uprizorilo dramatisirano novelo Alme Karlin Pod košatim očesom, ki jo je zrežiral Peter Simoniti. NK

S kolesi od Graza do Portoroža

Zveza društev slušno prizadetih Slovenije in Mladinski kulturni center slušno prizadeti iz Graza v Avstriji sta organizatorja kolesarske transverzale med Grazem in Portorožem.

Šlušno prizadeti so se s kolesi odpravili iz Graza danes dopoldne (četrtek, 14. junija) in prvo etapo zaključujejo v Mariboru. Jutri, v petek bodo prešli v Ljubljano, v soboto, 16. junija pa bodo preko Postojne nadaljevali pot do Portoroža. V Centru za korekcijo sluha in govora v Portorožu pripravljajo tudi zaključno slovesnost. IS

Tajči - miss srednjih šol

Kakšnih 500 radovednežev je zadnji petek prišlo pogledat, katera je najlepša srednješolka v Celju. Malo za šalo in malo zares smo tekmovanje skupaj pripravili NT-RC, časopis Argument in diskoteka Casablanca. Tako so izbor razumela tudi dekleta, ki so se (nekatera) kar preveč pogumno podala na lov za privlačno nagrado, druga pa so sramežljivo opazovala dogajanja iza kulisa. Po kratkem nastopu, ki niti ni bil po-

doben razkazovanju na velikih tekmovanjih, se je žirija soglasno odločila, da potuje na tedensko letovanje v Španijo Tajči iz Laškega, (na sliki) ki ji je sicer ime Mojca in hodi na gimnazijo. Butik Irena je za drugouvrščeno Klavdijo iz Maribora prispeval obleko, Petra iz vrtnarske šole pa si je prislužila torto hotela Evropa. Mojca je takoj dobila nekaj ponudb za podobna tekmovanja drugod po Sloveniji, vendar je še

mladoletna in bo morala za večje podvige še nekaj časa počakati.

Bil je to prvi poizkus izbora najlepših »naših« mladenk v Casablanci in če bomo poskusili pravilno razumeti smisel takšnega tekmovanja, se lahko naslednje leto nadejamo več pogumnih deklet, ki si bodo upale prebuditi zaspano mesto. EDI MASNEC

Kostanjev rak na pohodu

V gozdnem gospodarstvu Celje so zbrali podatke o varstvu gozdov v lanskem letu. Razmere so podobne kot prejšnja leta, vse bolj pa gozdove ogroža kostanjev rak.

Tako imenujejo gozdarji bolezen, ki se je začela širiti na celotnem območju celjskega gozdnega gospodarstva in zaradi katere so morali lani v družbenih gozdovih posekati 1532 kubičnih metrov kostanja, v zasebnih gozdovih pa 6896 kubičnih metrov. Zaradi te bolezni kostanj kot drevesna vrsta počasi izumira. Na celotnem območju gozdarji opazajo tudi sušenje bresta, kar povzroča tako imenovana holandska bolezen. V zasebnih in družbenih gozdovih je zaradi nje padlo okrog 500 kubičnih

metrov lesa. Umiranje posameznih vrst povzročajo še nekatere druge bolezni in škodljivci, med temi je še vedno na prvem mestu lubadar. Zaradi napada velikega in malega smrekovega lubadarja so na območju gozdnega gospodarstva Celje lani posekali v družbenih gozdovih 679, v zasebnih gozdovih pa 460 kubičnih metrov smreke.

Na posameznih območjih, predvsem na Pohorju, povzročajo škodo jeleni, srnjad in gamsi, skoraj v vseh gozdovih pa povzročajo gozdarjem sive lase mufloni. Elementarne nesreče in plazovi lani niso povzročili pretirane škode, za gozdove na območju Konjiške gore, Jurkloštra in Boča pa so gozdarji zaskrbljeni predvsem zaradi sušenja jelke. Posek su-

hih jelk je lani na Celjskem znašal okrog 6 tisoč kubičnih metrov. Nič manj kot prejšnja leta pa se po vseh gozdarjev ne zmanjšuje umiranje gozdov zaradi onesnaženja ozračja, predvsem na območju Rakovca, Podčetrčka, Mrzlice in Marje Reke. Na območju tok Celje se zaradi onesnaženja okolja suši približno 500 hektarov gozdov, o umiranju gozdov pa poročajo gozdarji iz okolice Prebolda, Andraža, Zaplanine ter Mrzlice. IB

Srečanje starejših krajanov

Kot že vrsto let doslej, je ena najaktivnejših organizacij v celjski krajevni skupnosti Slavko Šlander, organizacija Rdečega križa, pripravila srečanje s krajanji, ki so dopolnili petinsedemdeset let in več. Na prireditvi, ki je bila minuli petek, so povabili tudi zveste krvodajalce iz te krajevne skupnosti.

Od stoštirinajst krajanov, starih nad petinsedemdeset let, se jih je prijetnega srečanja udeležilo okoli šestdeset, vse ostale pa so prizadevni aktivisti obiskali na domovih in v Domu upokojencev. Posebne pozornosti so bile deležne, Marija Bizjak, Marija Jesenek, Marija Goste in Marija Les, ki so letos dopolnile osemdeset let, med udeleženci srečanja pa je bila tudi najstarejša krajanica, 92-letna Albina Javoršek. Za vedro razpoloženje je, poleg ostalih aktivistk, skrbela duša humanitarne gibanja v KS Slavko Šlander, Zeljka Vovk, meh na harmoniki pa je letos spet raztegovala Vera Hudnik. Značke Rdečega križa so ob tej priložnosti podelili enaindvajsetim krvodajalcem. M. A.

Pozdrav poletju

V Zvezi prijateljev mladine celjske občine so lani prvič organizirali otroško zabavo, popoldansko prireditev Pozdrav poletju, ki je v Mestnem parku zbrala kopicico otrok. Letos Pozdrav poletju ponavljajo, otroška veselica pa se mladim Celjanom obeta v soboto, 16. junija med 14. in 19. uro v Mestnem parku.

Organizatorji obljublajo nastope Vlada Kreslina, Dese in Josa, v otroškem kabaretu Rdeča kapica, glasbenih skupin Journal iz Celja, Palme iz Polzele in Pande iz Ljubljane ter Vite Mavrič. Popoldansko dogajanje bosta povezovala Bojan Rakovec in Živko Beškovec, vrstili pa se bodo še nastopi malčkov iz vseh treh celjskih vrtec, plesalcev Plesnega foruma in Studia za ples, najboljših parov Plesne šole Celje, članov Pionirskega lutkovnega gledališča in za piko na i še spretnosti čarovnika Janija Jošovca.

Za otroke, ki se hitro vsega naveličajo in jih začne preganjati dolgčas, pa so v Zvezi prijateljev mladine celjske

občine pripravili še nekaj dodatne zabave. V Mestnem parku bodo v soboto pripravili še likovni in lepotilni kotiček, lutkovni oder, pa modno revijo, srečolov in vrsto družabnih iger. Za spretno tudi preizkus v vožnji s kolesom, za vse pa skrivajo še nekaj presenečenj. IS

Tretja noč v Šaleku

V soboto pripravljajo krajanje Šaleka pri Titovem Velenju skupaj z gasilskim društvom že tretjo noč pod Šaleškim gradom. Vsa prireditve se bo pravzaprav pričela že dopoldan s sejmoma kramarije in drobne obrti ter razstavo kmečkega orodja od leta 1920 naprej. Popoldan ob treh bo nastopila folklorna skupina Koleđa iz Titovega Velenja, ob petih pa bodo pričeli s prikazom starih kmečkih opravil ter običajev starejših Šalečanov. Poskrbljeno bo seveda tudi za prijačo in domačo hrano, za dobro voljo pa bodo igrali Podkrajski fantje. Prireditve naj bi se seveda zavlekla pozno v noč. L. OJSTERŠEK

Vodstvo KS proti

Svet krajevne skupnosti podpira krajanje Arje vasi v njihovi zahtevi, da se prepreči gradnja obrtne cone in centra industrijskih prodajal v Arnovskem gozdu v krajevni skupnosti Petrovče - tako so sklenili člani sveta na svoji seji pretekli teden.

Razen gradnje v Arnovskem gozdu so govorili tudi o uresničevanju krajevnega samoprispevka, podaljšanju prispevka krajanov in jesenskih volitvah v organe krajevne skupnosti. Doslej so v Petrovčah uresnili skoraj vse, kar so načrtovali. Skupaj z Žalčani so zgradili mrliško vežo, končujejo napeljevanje javne razsvetljave, skoraj v celoti so uredili kanalizacijo oziroma vsaj načrtovani del, za prizidek k šoli pa so odkupili zemljišče. Razmišljajo o podaljšanju samoprispevka in če bodo predlog krajanji podprli, bodo 60 odstotkov denarja namenili za kanalizacijo, 40 odstotkov pa ga bodo razdelili vaškim svetom, predvsem za urejanje cest. Na seji sveta so imenovali tudi poseben odbor, ki bo pripravil vse potrebno za jesenske volitve v organe krajevne skupnosti. IB

Spet račke med keglji

Celjski aktiv novinarjev je znova pripravil srečanje kolegov iz severovzhodne Slovenije. Že po tradiciji so se račke in racaki pomerili v kegljanju. Na Hmezadovem kegljišču v Žalcu je največ kegljev obležalo od krogliami Rada Panteliča, novinarja NT-RC. Kako zbrano je meril, je vidno tudi na fotografiji. Nasploh se je naša redakcija imenitno odrezala, saj so tudi med ekipami zmagali naši fantje: Pantelič, Stamejčić in Pungerčič. Ženske so se tokrat očitno ustrašile tekmovalnih naporov, saj sta se le dve upali lotiti podiranja kegljev. Mateja Podjed je s 96 podrtimi keglji prepričljivo premagala Darko Zvonar. Sicer pa je večina vzela tekmo kot dobrodošlo sprostitev, saj le redki stopijo na kegljaško stezo tudi med letom. Kljub temu je tekmovanje teklo po vseh predpisih, za kar so skrbeli sodniki: Bertl Ramšak, Jože Krošlin in Franc Gorišek. Prvaki so poleg medalj za spomin dobili še keglje, ki jih je izdelal mizar-modelar Martin Volavšek iz Žalca. Za srečanje novinarjev vzhodno od Trojan so svoje izdelke prispevala tudi številna podjetja in zasebniki s Celjskega. Družabno popoldne pri Novak v Gotovljah pa je prvikat sponzorirala novinarska hiša: NT-RC.

Ameriški avtomobili v Laškem

V zadnjih mesecih, ko »predsodki«
proti uvoženim avtomobilom zaključujejo na smetišču zgodovine, je slovenski trg preplaval na stotine različnih vrst tujih avtomobilov. Prednačijo kajpak Japonci, vztrajno, prodorno in podjetno pa jim sledijo še druge znane proizvajalke avtomobilov predvsem iz Evrope. Carine so resda še precej visoke, toda ne glede na to, je na naših cestah vedno več uvoženih avtomobilov.

Zadnja zanimiva novost prihaja iz Laškega, kjer so v podjetju Avto Brance začeli kupcem ponujati tudi ameriške Chevrolet. Cene so konkurenčne, dobavni roki ne trjajo dlje kot mesec dni, prav tako pa so tudi zagotovili servis in prodajo rezervnih delov za to vrsto avtomobilov.

Pri Brancetu je že nekaj časa odprta tudi trgovina z rezervnimi deli za Audi, VW in Opel,

poleg tega je tam edini pooblaščen servis na celjskem območju za te vrste vozil, prav tako pa tam prodajajo tudi vse ostale vrste vozil, tako nove kot stare. Vsako soboto dopoldne pa za popestritev pred delavnico v Laškem organizirajo še avtomobilski sejem, kjer opravljajo tudi mini tehnične preglede.

Chervolete so za pokušnjo postavili tudi na celjske ulice kjer je požel veliko zanimanja. (na sliki)

Foto: Edi Masenc

Pojo naj ljudje

Pod naslovom Pojo naj ljudje, je v Grižah na Malem pevskem taboru v soboto popoldne v dvorani pelo 250 pevcev, sodelovala pa je tudi godba na pihala iz Zabukovice.

Prireditev je bila že šestnajstič, zaradi slabega vremena pa jo je prireditelj, ženski pevski zbor Griže, izvedel v dvorani doma Svobode v Grižah. Na tokratnem srečanju so nastopili Otroški pevski zbor OŠ Nada Cilenski zbor Griže, ženski pevski zbor Svoboda Griže, mešani pevski zbor Ivan Cankar iz Tabora, ženski pevski zbor PD Gotovlje, mešani pevski zbor Edinost iz Mozirja, ženski in mešani pevski zbor Solidarnost iz Kamnika. Na sliki: Med nastopom ženskega pevskega zbora Griže, ki je pred dnevi s samostojnim koncertom praznoval 40 letnico delovanja. Zbor zadnjih sedem let uspešno vodi Milan Lesjak.

T. TAVČAR

Ribiški car Marjan Zupanec

Kljub slabemu vremenu je v nedeljo zbralo več kot 100 ribičev, članov celjske ribiške družine, ob Šmartinskem jezu ru ki so se pomerili v ribolovu na najtežjo ribo. Največ ulovov je imel Marjan Zupanec, ki je ulovil krapa težkega 6,7 kg in tako postal Ribiški car. Drugi je bil Janko Ocvirk, tretji pa Viki Zagan. Najmanjšo ribo, težko 2,5 kg, je ulovil Jože Ostir.

Gobarji na ekskurzijo

V soboto bo gobarska družina na Bisernica pripravila goško ekskurzijo na Kunigund nad Šmartnim v Rožni dolini. Udeleženci se bodo ob 8. uri zbrali pred blagovnico v vasi. Poleg nabiranja gob bodo pripravili tudi predavanje, kateremu bodo seznanili udeležence z nekaterimi manj znanimi vrstami gob. Po gobarski ekskurziji bo še družabno čevljarjenje.

Obrobje Galicije

Na nedeljski pohod 17. junija »Po obrobju krajevne skupnosti Galicija«, vabijo planinci iz društva v Žalcu oziroma v Galiciji in obljublja prijetno druženje z domačini. Nezahtevna pot bo potekala po potoku, ki jo vodi čez Pernovo, lezno, Hramše in Zavrha. Planinske postojanke na 650 m (569 metrov). Začetek potovanja ob 8.30 pri osnovni šoli v vasi ki Pirešci, kjer je avtozvezda med Celjem in Vojkijem.

T. TAVČAR

151 krat daroval kri

Jože Dravec, doma iz Šešča v žalski občini, je star 51 let in je že dolga leta med krvodajalci. Kot sam pravi, je prvič daroval kri leta 1961 v Gornji Radgoni, kjer je bil doma, ko je bila prometna nesreča. V Savinjski dolini živi že 26 let in vsa ta leta pridno daje kri. Ko je zadnjič bil med krvodajalci, je bilo to sto enainpedesetič. Ima krvno skupino AB, ki je še posebej iskana, tako, da je bil večkrat poklican v bolnišnico, ko so tam za kakega ponesrečenca ali porodnico potrebovali prav takšno kri, pa je niso imeli pri roki.

Jože Dravec je s to svojevrstno humanostjo prav gotovo lahko vzgled nam vsem, ki se vabilu Rdečega križa na krvodajalske akcije kljub temu, da smo zdravi, ne odzo-

vemo, ali pa prav po redko, med tem ko Jože pravi, da bo kri dajal dokler bo zdrav.

T. TAVČAR

Hura poletju in počitnicam

Dvorano Narodnega doma v Celju so prejšnji torek pomladili otroci osnovnih šol in vrtec celjske regije, ki so v organizaciji agencije Fundus naznanili, da se s hitrimi koraki bližata poletje in konec šolskega leta.

Zabave, plesa, pesmi in glasbe na tej zabavi res ni manjkalo, dobre volje prav vseh, tudi ne. Prireditev z naslovom Plesem in ples otrok odpira sončno pot, je prav zato uspela, tudi po zaslugi gostov, pevke Tatjane Dremelj in ansambla Palma s Polzele, ki je za prireditev pripravil prav posebno skladbo. Zmagovalko letošnje Evrovizije, Evropa 92, pa so zaplesali kar vsi nastopajoči. Na fotografiji so najmlajši iz glasbene šole v Radečah.

MP, Foto: EE

V SPOMIN

ce, pa spoti... V petek, še veš Evgen, si mi naročil da bova delala mavrice iz duty-free shopov. Hojla, si rekel, vseh pet bomo predstavili. Potem si odhitel. Za Katko, tvojo malo »čučo«, tako si ji ljubkavalno pravil, da greš kupit to in ono za šolo v naravi. In še to si ponosno, mimogrede povedal, kakšen korenjak postaja njen le tri leta starejši brat, Aljoša. Težke uteži dvigne visoko nad glavo

Evgen Žohar

Evgen, bom zmogla napisati nekaj besed, tebi, sodelavcu, prijatelju v spomin, ko pa smo si imeli še toliko tega povedati, in ko nas je čakalo še toliko neuresničenih idej in projektov v hiši, in ko si bil, pri 38-letih, poln lastnih načrtov?

Kako, povej, pomagaj mi, naj napišem, da smo te imeli vsi tako zelo radi, ko zdaj to, med solzami, govorim papirju, namesto da bi zaslišali tvoj živahen, jutranji pozdrav ob kavici: hojla! V devedesetih letih, kolikor smo te večina v hiši poznali, ga ni bilo, da mu ne bi ti, Evgen, s svojo iznajdljivostjo ali dobro voljo kadarkoli pomagal, ga znal s svojim večnim optimizmom spraviti v dobro voljo, ali pocukati za rokav: gremo po gobe? Ljudje, s katerimi si delal, naš zvesti propagandist, te poznajo prav takega in z rjavo aktovko v roki, kjer si zbiral podatke oglaševalcev za naš radio in tednik. Tako so potem lahko nastajale naše priljubljene radijske mavrice

kot za šalo. Tvoja ljuba, krhka Martina bo ob sebi potrebovala takšno moč in oporo! A fant mora še zrasti. Morda bo nekoč mornar, kot si sprva nameraval ti. Pa se je življenje zasukalo drugače. Se-le zdaj vem, Evgen, kako odločujoča je lahko stotinka sekunde. Če bi se samo za hip dlje zadržal v tvojem Šmartnem, kamor si tako rad zavil ob vsaki prosti minuti... Odšel si, preden si zasadil prvo cvetje okoli lesene barake v tej rožni dolini.

Ali pa ne: morda si jih zasajal prav tisto nesrečno soboto in te je dež pregnal na moped? Do doma, v Novi vasi, nisi prišel. In zaman bodo, Martina, Katja in Aljoša, pogledovali skozi okno. Evgen, tudi mi. Vidiš, če bi bil zdaj tukaj, bi rekel: hojla, obriši si solze, greva na kavo... Iz takšnih drobnih gest si znal kovati prijateljstvo, Nino, saj so te tako klicali tvoji domači, kajne, Evgen, Evči?

MATEJA PODJED

Izlet za krvodajalce

Občinski odbor Rdečega križa v Žalcu je minulo soboto pripravil izlet za

krvodajalce žalske občine, ki so darovali kri tridesetkrat in več. Zbrali so se pri hotelu v Žalcu, nato pa z dvema avtobusoma odpejli najprej do Slovenskih Konjic, kjer je bilo srečanje

s člani Rdečega križa te občine, nato si ogledali tovarno Unior v Zrečah in nazadnje imeli piknik na Rogli.

T. TAVČAR

Nova obleka celjskega letovišča

Poleti bo v letovišču Savinja v Makarski letovalo preko 500 družin s celjskega območja

Celjski mladinski turistični klub ima novo počitniško naselje v Makarski. Dobro delo in smiselni načrti Poletnika v zadnjih letih so privedli do tega, da so v teh dneh zaključili največjo naložbo - zgradili so mladinsko naselje.

Pravzaprav gre predvsem za novo obleko in posodobitev starega naselja, od koder izgine prav vse dotrajane

prikolice (zamenjale so jih nove). Teraso pri kuhinji so povečali s 70 na 150 sedežev in jo prekrili, pri tem pa so funkcionalno vključili še plesni prostor. Zrastel je nov gostinski objekt, zgradili so novo recepcijo ter prodajalno spominkov.

Direktor Popotnika Janez Turnšek ob tem pravi: »Zavedamo se, da moramo mladim ponuditi nekaj več, ne-

kaj boljšega in udobnejšega. S tem jih nekako prisilimo, da upoštevajo kulturo obnašanja, ter tako dosežemo dobro počutje. To ima za posledico, da se gostje iz skupin v poletnem času skupaj s prijatelji ali družinami vračajo na letovanje. Naš namen je namreč, da približamo naselje tudi družinam, ki si želijo po sprejemljivih cenah letovati ob morju. Tokrat se je prvič zgodilo, da

Janez Turnšek

Andrej Einfalt

imamo poletje razprodano do zadnje postelje. Od konca maja do julija bodo tu predvsem maturanti, prav tako septembra. V juliju in avgustu pa bo v letovišču Savinja v 130 posteljah v bungalovih in prikolicah ter prav toliko pri zasebnikih letovalo preko 500 družin predvsem iz širšega celjskega območja.

Vodja letovišča Savinja v Makarski Andrej Einfalt dodaja: »Poskrbeli smo, da bo v naselju vseskozi zabavno. V času maturantskih izletov imamo pripravljeno disko glasbo, julija in avgusta pa bodo pri nas gostovale znane celjske skupine Oliver Twist, Cmok in Barometer. Gostom so na voljo bi-

ljardi, namizni tenis, kolesa... Dvakrat tedensko organiziramo ribji piknik na ladji, ki jih popelje na otok Brač. S posodobitvijo naselja smo postali 'aktualni' tudi

Letos bo v letovišču Savinja letovalo preko 6000 gostov. Nekaj prostora imajo le še v avgustu v zasebnih sobah. Cena 8-dnevnega paketa (hrana, soba) pa je 1870 dinarjev.

za ostale turiste, zato smo naše jedilnike 'posodobili' z ribjimi specialitetami po naročilu. Naša kuhinja bo tako v sezoni dnevno pripravljala preko 300 obrokov hrane.« EDI MASNEC

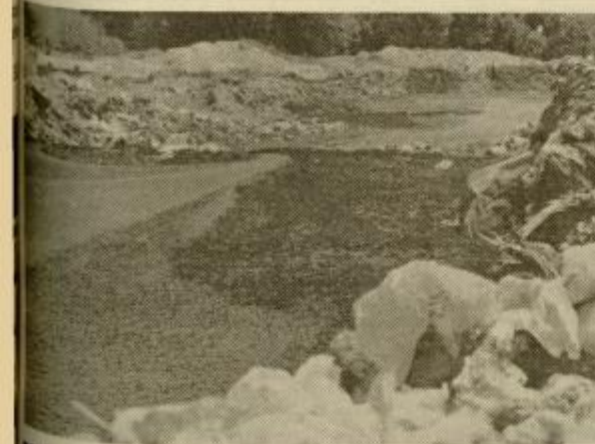
Terasa letovišča Savinja v Makarski se zvečer razširi tudi na plesišče, kjer se v teh dneh predvsem maturanti.

Gasilci v Rogaški Slatini so proslavili

Člani prostovoljnega gasilskega društva v Rogaški Slatini so proslavili 110-letnico obstoja, kar pomeni, da društvo sodi med najstarejše v Sloveniji.

Proslavo so pripravili pod pokroviteljstvom Zdravišča Rogaška Slatina, kjer so v njihovi kino dvorani imeli slavnostno sejo, dolžnost govornika pa je opravil direktor zdravilišča Darko Bizjak. Poleg številnih priložnostnih priznanj so podelili tudi šest plaket, ki so jih dobili Zdravišče Rog. Slatina, Steklarna Boris Kidrič, pobrateni gasilski društvi v Zaboku in Humu na Sutli, direktor zdravilišča Darko Bizjak in občinska gasilska zveza Šmarje pri Jelšah.

Popoldne je bila velika parada po ulicah Rog. Slatine, kjer so sodelovala s članstvom in opremo številna društva iz občine in sosednjih občin. Za konec so pripravili še prikazano vajo reševanja iz hotela Slovenija, kjer pa je s sodobno tehniko sodelovala tudi poklicna enota iz Celja. TV

Neodgovorno in nevarno

Sanitarna deponija na Ložnici pri Zalcu postaja vse bolj ogrožen in grozeč hrib industrijskih odpadkov. Glede na to, da je mogoč neoviran dostop vsakomur, pa tudi otrokom, je mulj iz muljne naprave, ki daje izgled blata, izredno nevaren. Zaradi neoviranega in nekontroliranega dostopa na odlagališče se je tu mogoče znebiti tudi odpadkov, ki po predpisih in opozorilih ne sodijo. L. KORBER

Dobrodelna prireditev v Šentjurju

Jutri bo v kulturnem domu v Šentjurju dobrodelna prireditev, ki jo pripravljajo društvo za pomoč duševno prizadetim Šentjur pri Celju.

Prčela se bo ob 18. uri, k sodelovanju pa so povabili številne ansamble in pevce. Tako bodo nastopili ansambel Vinka Cverčič, ansambel KUD Dobje, ansambel Francija Zemeta, citrarijske skupine Zlate strune, pa kranjski kantavtor Bojan Rakovec, Tanjana Dremelj, humoristična skupina Alkotest in drugi. Prireditelj bo povezovala Anita Koleša. N. G.

Na Bukovici se že imajo lepo

Iz zavetišča, ki so ga planinci žalskega društva odprli pred petnajstimi leti na jasi pod vrhom Bukovice nad Migojncami, so po letu 1985 gradili planinski dom. Na tem območju je sicer več planinskih postojank, Bukovico pa odlikuje ugodna lega. Iz Zalca do Migojnic je po cesti vsega 4 kilometre.

Prvo leto so zgradili dom do prve plošče, naslednje leto pa je bil že pod streho. Zaradi denarnih težav dela še niso povsem končana. Pred dve leti so planinci iz Zalca, Griž, Zabukovice in Petrovcé polagali

ploščice, v teh dneh bodo začeli urejati pročelje, potem bodo na vrsti sanitarije in okolica. Dom bodo slavnostno odprli predvidoma oktobra.

Urejanje poteka tako, da ne moti obiskovalcev, ki jim že lahko ponudijo pijače in prigrizek, prenočiti pa še ni mogoče. V Planinskem društvu Zalec so z obiskom zadovoljni, saj je od aprila, ko so dom na Bukovici odprli, prišlo že 1500 obiskovalcev. Odprt je ob nedeljah in praznikih od 12. ure naprej. Do doma na nadmorski višini 568 metrov je mogoče priti le peš. Iz Migojnic je čez Reber ali mimo Šprajca 45 mi-

nut hoje, iz Zabukovice mimo Kelharja in Poteka pa prav toliko. Ker do doma ni ceste, si graditelji pomagajo z vlečnico in malim traktorjem.

Kaj ponuja obiskovalcem vrh Bukovice? Videti je Posavsko hribovje, Celje, Kozjansko, Konjiško goro, Boč, Donačko goro, Dobrovlje, del Savinjskih Alp z Ojstrico, naselja Spodnje Savinjske doline, Goro Oljko, Sentjungert, Paški Kozjak, Uršljo goro in Pohorje. Po markiranih poteh je na Gozdnik s 1090 metri uro in 45 minut, na 846 metrov visoki Kamnik pa 2 uri hoda. BJ

Izum z Lopate, ki ga Evropa ne pozna

Na Lopati pri Celju, na robu zdaj prijetno dišečega gozda in odcvetelega drevja, živi zanimiv mož Franc Jurkovnik. Po osnovnem poklicu je mizar, tega poklica pa se je pred mnogimi leti izučil pri Vrenku v Celju, ki je bil tako dober mojster, da je že takrat svoje izdelke pošiljal na trg v London in drugam. Franc Jurkovnik je že 26 let kot mizar zaposlen v celjski garniziji, kjer opravlja tudi druga priložnostna dela. Nemiren in raziskovalen duh je in zato ni čudno, da je na bratovo priporočilo začel razmišljati o tem, kako bi napravil montažne večkrake konzole za stebre za izvedbo žičnih držal v sadjarstvu in vinogradništvu.

»Začel sem in nekaj napravil, ljudje so videli in rekli, naj dam izum patentirati,« se spominja Franc Jurkovnik svojih začetkov. »Namen oblikovanja nove montažne večkrake konzole za stebre je v tem, da nova oblika omogoča štiri različno usmerjene krake konzole, pri čemer je možno namestiti konzolo kasneje na že ob-

stoječi vertikalni steber. Nova oblika tudi omogoča namestitev konzole na stebre z različnim prečnim, pravokotnim ali kvadratnim presekom v večjem tolerančnem območju. Prednost teh stebrov je, da se ne lomijo in ne rjavijo, uporabljamo pa jih lahko, kot sem že rekel, za vinograde, sadovnjake in tudi vrtno ograje. Pot do patenta je bila dolga dve leti, končno pa sem dobil uradno potrdilo iz patentne pisarne v Ljubljani pod številko 62629-ing.Vr.-TP. Lani sem dobil tudi nagrado za inovacijo na obrtnem sejmu v Celju, kjer pa so ljudje žal mislili, da gre za pripravo za obešanje perila.«

Franc Jurkovnik s ponosom pove, da takšne naprave še ni niti v Evropi, začel pa jo bo izdelovati serijsko, če bo dovolj zanimanja. Vsakemu, ki si želi s tem izboljšati pogoje v vinogradu ali sadovnjaku, pa je pripravljen dati ustrezne napotke in informacije.

STONE VRABL
Foto: EDO EINSPILER

Franc Jurkovnik pri montaži svojega izuma pri domači brajdi.

120 let gasilstva v Laškem

Nekaj dni po proslavi 110-letnice gasilstva v Vojniku bodo še višjo obletnico slavili gasilci v Laškem, ki bodo letos »stari« že 120 let! Za to priložnost pripravljajo, kot se spodobi, vrsto zanimivih prireditev, v katere želijo poleg gasilcev vključiti vse krajanje in delovne ter druge organizacije.

Okvirni program je že sestavljen, izvajati pa ga bodo - po besedah enega izmed vodilnih gasilskih mož v laški občini Rudija Cestnika - začeli že 29. junija, ko bo ob 17. uri v Laškem dvorcu otvoritev priložnostne razstave Gasilstvo skozi stoletja. Ohranjene je namreč izredno veliko dokumentacije, poleg nje pa bodo pokazali razmerje med staro in sodobno opremo. Še isti dan bo v večernih urah na laškem gradu slavnostna seja predstavnikov gasilskih društev občine Laško, gasilske zveze Slovenije in pobratenega društva iz ZR Nemčije. Podelili bodo tudi priznanja in odlikovanja. 30. junija bo 22. srečanje industrijskih gasilskih društev slovenske energetike, na katerem bodo sodelovali predstavniki vseh rudnikov in tistih, ki z njimi neposredno sodelujejo. Pričakujejo okoli 30 enot, tekmovanje pa bo v Hudi jami. Popoldne bodo prikazali vajo reševanja z višin v sopslopih na Savinjskem nabrežju, poleg domačih gasilcev pa bodo sodelovali tudi člani zavoda za požarno varnost iz Celja. Slavje bodo zaključili 1. in 2. julija, ko bodo med drugim pripravili tudi veliko parado in srečanje pri hotelu Savinja. Stemi prireditvami laški gasilci ne želijo proslaviti samo svojih 120 let, ampak se vključiti tudi v praznovanje občine Laško in dokazati, kako so s svojo dejavnostjo kraju potrebni.

T. VRABL

Zadržana komedija

Dumasov Pokvarjenec v režiji Vita Tauterja

Za zaključek letošnje sezone je celjsko Slovensko ljudsko gledališče prvič na Slovenskem uprizorilo melodramatično konverzacijsko komedijo Alexandra Dumasa starejšega (1802-1870) Pokvarjenec ali lepota in moč (v izvirniku Mademoiselle de Belle-Isle, 1839). Besedilo je tekoče in lahko prevedel Aleš Berger.

Dogajanje, polno intrig visokega plemstva, v katere se nehote zaplete mladi »podeželski« par zaročenec, je postavljeno v natančno določen prostor in čas: na двореc markize de Prie v Chantillyju in sicer 25. in 26. junija 1726, ko kralj zamenja prvega ministra, vojvodo Bourbonškega, markizinega ljubimca in političnega varuha, z njenim hudim nasprotnikom de Fréjusom. Gospodična de Belle-Isle pade v krepnje dveh spletkarskih in pokvarjenih ljubimcev, markize de Prie in vojvode Richelieuja, ko skuša z njuno politično močjo rešiti iz Bastije svojega očeta in dva brata. Onadva pa si skušata s polaščanjem nad usodama mladih zaročencev vzburjati in bogatiti svoje ljubezensko razmerje. Kljub mnogim spletkam in zapletom s pismi, zamenjavami oseb, pozivi na dvoboj in strastnim življenjskim odločitvam se presenetljiv preobrat polna komedija srečno konča s poroko mladega para, s potrjeno nedolžnostjo in krepostjo mlade neveste in celo s prijateljstvom med tekmečema za njeno ljubezen, med pokvarjenim vojvodo Richelieujem in zanosnim vitezem d'Aubignyjem.

Avtor prikaže omejenost in ranljivost na videz vsemogočnih in brezmejno intrigantskih visokih plemičev, a tudi vitalistično prilagodljivost mladih in nedolžnih njihovih žrtev. Z ostrimi zasuki v razpletanju dogajanja, z nihanji med skrajno močjo in nemočjo relativizira človekov družbeni položaj in njegovo moč. Posameznika prikaže kot žrtev skritih globalnih mehanizmov moči, a tudi naključij, ki nenadoma popolnoma spremenijo vrednost dotedanjim resnicam in vrednotam. Človek obstaja v tem svetu nenadnih preobratov in naključnih razrešitev le kot nekakšna marioneta na vodilih nerazpoznavnih sil.

Na poudarjeno stiliziran, tehnično in dinamično skrb-

no navit, notranje pa nepoglabljen način je komedijo prenesel na oder Vito Tauter, ki je tudi avtor scenske glasbe (na Händlovo temo). Ob sodelovanju dramaturškega sodelavca in lektorja Tomaža Toporišiča je zapleteno dogajanje razvijal pregledno, v stopnjevanem tempu in z ostrimi stilizacijami, ki so poudarjale umetnost od drskih dogodkov in junakov. Melodramatičnemu patosu se je režiser izogibal z blago ironijo in zadržano komiko, grobemu burkaštvu pa s prvina groteske in sodobne absurdnosti. Vse prej kot aktualno besedilo je izkoristil za avtonomno in radoživo gledališko dogajanje, ki ne »nadgrajuje avtorja« ali vsiljuje »režiserjevega rokopa«. Ob pomoči scenografa Roberta Stella, ki je zgradil zaokrožen bogat grajski hodnik, obogaten z velikim zrcalom, oknom, zlatimi obroba in številnimi svečami, je vse dogajanje postavljeno v sicer razkošen, a prehodni prostor, kot je življenje samo. Ostre kostumske poudarke je dodala tudi kostumografinja Barbara Stupica, ki je barvno poudarila gospodično de Belle-Isle, z razkošjem volumna markizo de Prie, z »uniformami« in maskami plemiče in služabnike ter tako pomagala k razvidnosti likov.

Pokvarjeno spletkarko iz visoke družbe, ki verjame, da je mogoče vse uporabiti za osebno korist in ki zna svoje namene večje prikrihati, markizo de Prie je odigrala Anica Kumrova. Oblastniška in samozavestna v obdobju oblasti, manj prepričljiva v trenutku izgube, poraza. Njen za spoznanje manj lisjaški partner de Richelieu je bil Janez Bermež. Večino igre strastni in brezobzirni zapeljivec, a tudi naivna žrtev markizine spletke, na koncu pa celo človekoljubni dobrosrčen. Prepričljivo podoba nedolžne in naivne poldeželske mladenke, polno krhkosti in ranljivosti, a tudi življenjske radoživosti je izrisala Darja Reichman. Njunega strastno zaletavega zaročenca, nihaajočega med romantičnim patosom in razvidno ironično distanco, je podal Dario Varga. Nekoliko topounnega obubožanega kapetana kraljeve garde je s komičnimi poudarki podal Miro Podjed, njegovega ponosnejšega partnerja, prislednika častnega razsodišča pa Drago Kastelic. Karikature izkušene in naveličane sobarice ter lakaja sta ustvarila Mija Mencejeva in Marjan Bačko. Sodelovala sta še Zvone Agrež in Borut Alujevič.

SLAVKO PEZDIR

Na zaključnem koncertu na prostem so Prešernovci zapeli sproščeno in brez pevske uniform, ter navdušili občinstvo.

Prešeren na Tour(s)-de France

Minuli teden so se iz mednarodnega tekmovanja odraslih pevskih zborov v francoskem Toursu vrnili pevci MPZ France Prešeren Celje. Na tekmovanju, ki so se ga udeležili že drugi, so pevci in pevke, vodi jih Edvard Goršič, dostojno zastopali mesto, republiko in državo. S svojim petjem so navdušili občinstvo, solidno pa so nastopili tudi v tekmovalnem delu, kjer pa se niso uvrstili v finale.

Udeležba na letošnjem festivalu je bila izredno močna in številna. V Toursu so se namreč predstavili skoraj vsi najkvalitetnejši evropski pevski zbori, najvišje priznanje pa je prejel pevski zbor glasbenega konzervatorija iz Vilnusa (Litva). Občinstvo je največ glasov prisodilo budimpeštanskemu pevskemu zboru, med najboljšje pa so se uvrstili še

pevski zbori iz Helsinkov, Bratislave in Bordeauxa. Številni ostali se z že omenjenimi pravzaprav niso mogli meriti, saj so bili najvišje uvrščeni zbori sestavljeni pretežno iz pevcev, ki so, ali še, obiskujejo glasbene visokošolske ustanove. Po besedah Edvarda Goršiča, dirigenta MPZ France Prešeren, je celjski pevski zbor svojo nalogo solidno opravil, v mejah in okvirjih, ki so določeni amaterskemu zboru, kakršen je Prešeren.

Prešernovci so v Toursu nastopili v tekmovanju obveznih pesmi in v prostem programu, tretjič pa so nastopili še v ponedeljek, na zaključnem koncertu na prostem, kjer so z Vipaško in s pesmijo Over the rainbow iz musicala Čarovnik iz Oza, navdušili francosko občinstvo.

Ob zaključku festivala v Toursu, ki ga v konkurenci odraslih zborov nekateri primerjajo

s celjskim mladinskim pevskim festivalom, smerno in kromno zapisati, da bi se francoski organizacije festivala lahko prišli učiti v Celje. V Toursu je namreč prihajalo do številnih zapletov glede urnika in stopa posameznih zborov, pred nastopom ni bilo znano, kdaj se bodo pevci lahko oprijeli preoblačenje v koncertne uniforme je bilo na voljo šele pet minut, prehrano so pripravili organizirali v samostrežni restavraciji v središču mesta, kjer so bile večino dolge vrste, ki so se iz jedilnice vile na ulico in še za vogal mesta, najbolj pa gre organizatorjem zameriti, da v Toursu ni bilo festivalskega vzdušja.

Pevci vseh pevskih zborov so se pravzaprav, razen v nedeljo, med seboj srečali v soboto zvečer, ko so na trgu pred opero čakali na rezultate tekmovanja, ki jih je žirija glasila šele po polnoči, ker nekateri nastopajoči prišli vrsto za nastop šele po 22. in v ponedeljek, na zaključnem koncertu.

Pevsko najbolj razpoloženi so bili prav Prešernovci, ki v soboto zvečer, na enem med trgov v Toursu pripravili samostojni koncert ob gostniških mizah na prostem, privabili številne domače turiste, ki so jim pozno v noč ploskali in jih vzpodbujali k petju.

Ob povratku v domovino se Prešernovci ustavili še v Ljubljani, kjer pa tokrat niso uspeli zapeti v notredamski cerkvi. Ob njihovem prihodu je bilo tam namreč maša. Ob zaključku ni nepomembno dodati, da so Prešernovci tudi s svojo vodenjem mnogo prispevali k temu, da je kdo izmed njih spremenil marsikdaj podoben odnos prebivalcev te države.

MATEJA PODJED

NATAŠA GERŠIČ

Čakajoč na novo sezono

Oživljen oder Herberta Grūna - 40 let poklicnega gledališča

V navadi je, da pred iztekom sezone v gledališču pripravijo in potrdijo program za naslednjo. Ta je zdaj že sprejet in v jubilejnem letu gledališča - ob 40-letnici poklicnega dela - pripet med slovensko noviteto in Cankarjem. Da je celjsko gledališče res ljudsko, priča podatek, da so v teh desetletjih odigrali več kot polovico slovenskih tekstov in med njimi več kot polovico novitet. To naj bi bilo tudi znamenje nove sezone, ki jo je oblikoval umetniški vodja Blaž Lukan.

Do konca junija, ko ansambel SLG Celje odhaja na gostovanje v Uharsko Hradišče na Češkem (kar je trajna izmenjava), bo ob zadnji premieri v tej sezoni vadil Cankarjeve Hlapce za prihodnjo sezono. Hlapce so pred leti v Celju že igrali, tudi tedaj jih je režiral Mile

Korun, ki bo septembra postavil na oder tretjo varianto aktualnih Hlapcev. Stranke in volitve, zmage in porazi, politika in intima, vse to so elementi, ki jih je Ivan Cankar zapisal v dramski obliki za vse večne čase.

Noviteta Vinka Möderndorferja Camera Obscura je kot krstna izvedba predvidena v novembru, v žiriji avtorja. Novo dramsko besedilo je dobro napisana žanrska igra z dramatičnimi poudarki, ki je po svoji jasnosti in dinamiki blizu sodobnemu ameriškemu filmu.

December je čas za pravljice. Prihodnjo zimo jih bo pričarala igrarica Jevgenija Svarca Zmaj, v adaptaciji in s songi Bogomira Verasa in v režiji Igorja Stranjskyja, gosta iz Češko-Slovaške, ter njegove ekipe sodelavcev. (V okviru izmenjave pa zdaj režiser Marjan Bevk na Češkem postavlja Nušičeve Zalužce ostale.)

Naslednja premiera je predvidena februarja. Franci Križaj bo postavil na oder delo Samuela Becketta Čakajoč na Godota. Gre za sodobno klasiko, ki bo pomenila enega najtežjih igralskih in uprizoritvenih izzivov in odločitev zanj je bila odgovorno dejanje.

Med mladimi režiserskimi imeni, ki jim Celje daje prostor za uveljavljanje, saj velja gledališče za odprto, bo tudi Katarina Pegan. Lotila se bo Škrlatnega otoka Mihaila Bulgakova, dela, ki je bilo predvideno že za to sezono, vendar, kot pravijo v gledališču, se zdi, da so s prestavitvijo pridobili nekaj bistvenega: po vseh najrazličnejših peripetijah pri nas doma in v Vzhodni Evropi bo uprizoritev lahko videti drugačna in bolj sveža. Premiera bo aprila.

Nato se bo pojavila predstava Zvezde na jutranjem nebu avtorja Aleksandra Galina in v režiji Francija Križaja. Zvezde so primer sovjetskega gledališča po perestrojki, v njih pa gre za hvaležno gledališko situacijo: je čas olimpijskih

iger v Moskvi in štiri predstavnice najstarejše obrti se znajdejo v zavetišču stare Valentinje. ... Premiera bo konec maja.

Sledilo bo abonmajsko gostovanje Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta, ki bo prišlo v goste s komedijo.

Zastavljeni program bodo v gledališču izpeljali z dvema novima članicama. To bosta igralki Vesna Jevnikar in Darja Reichman. Kljub vsemu bo ansambel tudi v prihodnji sezoni imel 18 članov. Ponovno pa bodo oživili malo sceno ozioroma oder Herberta Grūna. Pr-

vič sredi novembra z Bürgerjevim Lažnim kljukcem, otroško igrico za enega igralca. S tem bodo popestrili ponudbo otroškega programa, ki ga ni nikoli dovolj. Za odrasle pa bodo ponudili izbor iz erotične poezije, v alternativni ponudbi pa je kabaret s songi in glasbo Svetlane Makarovič.

Abonmaji junija veljajo 500 dinarjev, septembra bodo stali 600 din. Najdražja vstopnica bo 100 dinarjev. Celjsko gledališče pa ostaja še vedno cenejša od ostalih.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

vabi k vpisu abonmaja za sezono 1990/91:

Ivan Cankar: Hlapci
Vinka Möderndorfer: CAMERA OBSCURA
Jevgenij Švarc - Bogomir Veras: ZMAJ
Samuel Beckett: ČAKAJOČ NA GODOTA
Mihail Bulgakov: ŠKRLATNI OTOK
Aleksander Galin: ZVEZDE NA JUTRANJEM NEBU

in abonmajsko gostovanje STALNEGA SLOVENSKEGA GLEDALIŠČA iz TRSTA

Abonma lahko vpišete pri gledališki blagajni vsak delavnik od 9. do 11. in od 17. do 19. ure v času od 11. 6. do vključno 20. 6. 90. Informacije lahko dobite na telefonskih številkah 25-332 ali 24-637.

NOVO V CELJU!
AGENCIJA ZA
MARKETING

RUBIKON

Igra, v kateri vedno znova sodelujete.

NAJHITREJŠA IN NAJZANESLJIVEJŠA POT DO DOBITKA.

Ob pravzaprav minimalnem vplačilu vsega 999 din vam agencija RUBIKON omogoča maksimalni zaslužek 546.000 din (78.000 DEM) že po samo enem krogu. Postanete člani distributivne verige. Poleg tega vam ni potrebno prodajati kartic (iskati nove igralce), ker agencija RUBIKON to opravi namesto vas!!! RUBIKON je najboljša, najzanesljivejša progresivna finančna veriga doslej!

Zakaj smo najboljši?

- ker vam RUBIKON omogoča daleč največji zaslužek v igrah te vrste
- to je igra, v kateri ste vedno znova v igri, ker vas RUBIKON po vključitvi 80 novih igralcev na vašo verigo, ponovno vključuje vanjo
- RUBIKON izplačuje vsakih 7 dni
- RUBIKON vam omogoča kontroliranje svoje verige

BODITE PRVI - IGRA SE ŠELE ZAČENJA

RUBIKON je legalno registrirana agencija za marketing s sedežem v Zagrebu, Trakošćanska 26, tel.: 041 571-291.

NE BOMO VAS RAZOČARALI!

VSE INFORMACIJE IN VPLAČILA SPREJEMAMO: petek od 16-18^h, ponedeljek pri recepciji hotela Europa od 16-18^h (klubski prostor)

Atleti drugi in peti v finalu APS

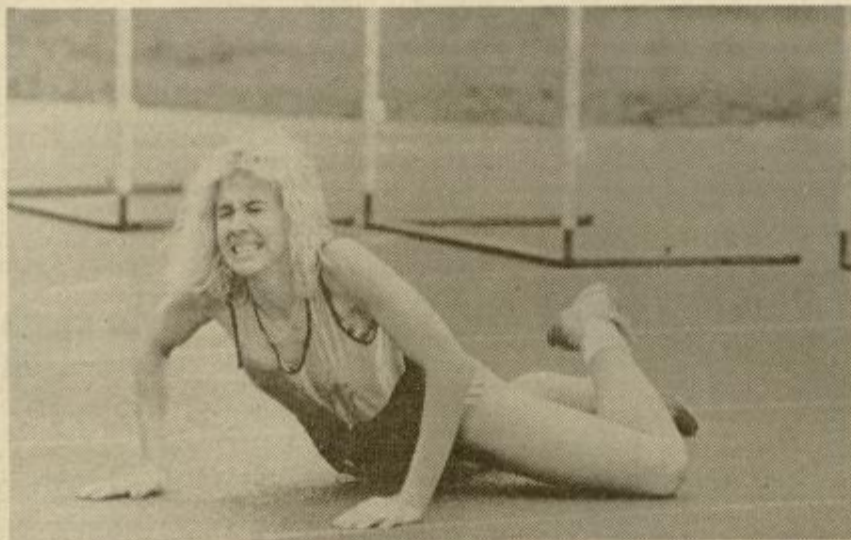
Na celjskem stadionu je bilo dva dni finale atletskega pokala Slovenije za članske in članice, kjer je nastopilo v domaćem celotnem olimpijskem programu okoli 300 atletov.

Predstavniki AD Kladivar so med moškimi osvojili 3 zlate, 5 srebrnih in 4 bronaste medalje, pri ženskah pa eno zlato in dve bronaste ali skupaj 14. Predstavniki slovenske atletike so med moškimi osvojili po eno zlato, srebrno in bronasto medaljo, med ženskami eno bronasto ali skupaj 4. Iz obeh klubov so medalje osvojili: moški 100 m 3. Zupanc, 400 m 2. Kopitar (oba Kladivar), 1500 m 2. Pohar (TV), 110 m ovire 3. Dimitrijevič, 4x100 m 2. Kladivar, hoja 10 km 2. Kolar, palica 1. Stojakovič, krogla 3. Stojakovič, 200 m 2. Zupanc (vsi Kladivar) 5000 m 3. Hrapič (TV), 100 m ovire 1. Kopitar, 2. Kocuvan, 3. Stojakovič (vsi Kladivar), 3000 m ovire 1. Pohar (TV) in 4x400 m 2. Kladivar, ženske 800 m 3. Mraz (TV), daljava 3. Radmanovič in kopje 1. Strašek (obe Kladivar). Ekipo moški 1. IBL Olimpija Ljubljana 404, 2. Kladivar 225,5, 8. Velenje 63,4, ženske 1. IBL Olimpija Ljubljana 225,5, 5. Kladivar 86, 7. Velenje itd.

Za oba atletska kolektiva bi bila bera medalj mnogo večja, če bi nastopili nek-

danji atleti Erjavčeva, Rozman, Perčeva, Simunič, Živko, ki so za nove klube osvaja- jali najvišja mesta. Doseženi rezultati ni-

so kaj posebnega in vprašanje je, koliko slovenskih atletov se bo uvrstilo v finale atletskega pokala Jugoslavije. TV

Tudi to je atletika.

Foto: LJUBO KORBER

Na Nanga Parbat še slovenska odprava

V sredo se bo na Nanga Parbat, 8125 metrov visok vrh v Pakistanu, odpravila še slovenska alpinistična odprava.

Odprava je na pot krenila že pred nekaj dnevi in bo vrh skušala osvojiti po severni strani, slovenska odprava pa bo vrh skušala osvojiti z južne strani. To pomeni, da bodo skušali prečiniti 4500 metrov visoko ruševno steno, ki velja za najvišjo na svetu.

Odpravo bo vodil Mariborčan Tone Golner, sicer pa je odprava pisano, iz alpinističnih različnih slovenskih alpinističnih odsekov. Med njimi sta tudi Sentjurtčan Jože Zupanc in Tone Pavlič, član alpinističnega odseka Luče; odpra-

vi pa sta se pridružila še dva alpinista iz BIH in ameriški alpinist, ki sicer študira v Mariboru.

Alpinisti so se za odpravo pripravljali v glavnem individualno, na ta način pa so zbirali tudi potrebna sredstva. Vsak udeleženec namreč potrebuje okoli 2500 dolarjev. Kot zanimivost naj povemo, da je na primer Sentjurtčan Jože Zupanc prodal avto, da bi si zagotovil del sredstev, sicer pa udeleženci odprave primejo tudi za priložnostna dela, ki se jim ponudijo.

Alpinisti se bodo, če jim jo ne bo zagodilo vreme, vrnili z odprave predvidoma konec avgusta. N. G.

Zapleteno do konca

V republiški nogometni ligi do konca ostalo še eno kolo, v kateri bodo prvak in kdo bo izpadel, pa je izredno velika. V obeh kombinacijah so igrali ekipe s celjskega območja.

V predzadnjem kolu je predvsem velenjski Rudar, ki je v domači igri s 3:2 premagal vodečo Celje in se ji tako približal na dve točki razlike. V derbiju je Rudar z 1:0 doma premagal Celje, izredno pa so presenečenje naredili Partizana in Zvezda Zalec, ki so v Trbovljah z 0:1 dobili srečanje z Rudarjem. Ta zmaga je za žalske nogometaše lahko izrednega pomena v boju za obstanek v ligi, saj je vse odprt do zadnjega kola, kajti razlike so med ekipami minimalne. Zadnje

kolo bo na sporedu 17. junija. Verjetno najzanimivejše srečanje bo v Zalcu, kjer se bosta srečala Partizan Hmezd in velenjski Rudar. Prvi potrebuje točko za obstanek v ligi, drugi za morebitno osvojitve prvega mesta, če bi Izoli spodrsnilo v srečanju z Medvodami, kar pa je malo verjetno. Zmagati mora tudi mozirski Elkorj, če hoče ostati v družbi najboljših. Igral bo doma s poprečno ekipo Elana. Povsem brez skrbi so nogometaši Steklarja, ki imajo obstanek zagotovljen, gostujejo pa v Novi Gorici pri Vozilih. Vsa srečanja so pomembna tudi zato, ker bo jeseni reorganizacija tekmovanja in se lahko zgodi, da bo iz lige izpadlo več ekip kot običajno. T. VRABL

Uspeh karateistov Šoštanja

V Milanu v Italiji je bil evropski pokal v karateju, kjer je nastopilo 12 reprezentacij. Zmagala je reprezentanca Slovenije pred CSFR, medtem ko je bronasto medaljo osvojila ekipa Slovenije, ki so jo z nekaj izjemami predstavljali člani karate sekcije pri Partizanu Šoštanj.

O velikem uspehu pripoveduje trener karateistov Šoštanj Safet Smajlovič: »S tega povzročena tekmovanja smo se uvrstili z dvema medaljama. Prva pa - prav tako bronasto za mesto v kategoriji od 60 kg - naš član Mladen Todovt. V isti kategoriji je bil član Cimperman iz Zalca, ki pa zdaj nastopa za nas peti. V Milanu so dopolnili naš najmlajši, ki so se udeležili mednarodnega prvenstva

v karateju v Črnučah. Nastopili so predstavniki dvaindvajsetih klubov iz Italije, Avstrije in Jugoslavije. Ljubiša Petrovič je zmagal v kategoriji od 15 let, v isti kategoriji med pionirkami pa je bila Marsada Tabaković (oba karate sekcija pri Partizanu Šoštanj) tretja. Tega uspeha je posebej vesel trener Safet, saj so letos februarja ustanovljeno sekcijo »kronali« z dvajsetimi medaljami na devetih tekmovanjih. »Z delom bomo nadaljevali, saj smo v nekaj mesecih obstoja prikazali, da smo boljši od tistih, ki delajo že več let in v boljših vadbenih pogojih. Zdaj bo do septembra mir, ko se bomo začeli pripravljati na novo tekmovalno sezono, saj smo se lani uvrstili v višji republiški razred - vzhod. Prepričan sem, da bomo useli, saj imamo dobro zaledje.« T. VRABL

Slabo vreme preprečilo letenje

V Murski Soboti je bilo več kot teden dni republiško prvenstvo v jadralnem letenju, ki pa ga je oviralo izredno slabo vreme, tako da so sodelujoči opravili samo dva poleta, kar pa je premalo za uradno priznanje prvenstva.

Celjani so s prvim delom lahko zadovoljni, kajti med mladinci vodi Kočevar, 3. je Mirnik, med člani pa Berginc, medtem ko je na 4. mestu Velenjčan Verdev.

V Murski Soboti je ekipo spremljal Vladimir Kočevar: »Prvič se je zgodilo, da prvenstva nismo uspeli speljati do konca zaradi resnično slabega vremena. Domačini so se izredno potrudili, vendar proti vremenu ne moreš nič. Po dveh etapah smo Celjani lahko zadovoljni, saj je v bistvu nastopila druga in tretja ekipa, torej mlajši tekmovalci, katerim še manjka izkušenj. Veliko nesrečo je imel ambiciozni in sposoben Polutnik, ki se je prehladil, v letalu, ki je bilo zaradi prezasedenosti hangarja na prostem, pa je odpovedal vozni mehanizem in je Polutnik tako ostal brez točk. Zvezi smo predlagali, da čez štirinajst dni poskušamo čez vikend ob lepem vremenu izpeljati še potrebno tretjo disciplino, da bi dobili uradne prveke.« Kandidati za organizacijo so Slovenj Gradec, T. T. Velenje in Celje. T. VRABL

NA KRATKO

Upokojenci so šahirali

Društvo upokojencev v Zalcu je pripravilo turnir za posameznike v hitropoteznem šahu, kjer je nastopilo 35 šahistov iz Trbovelj, T. Velenja in žalske občine. Šahisti so odigrali 11 kol, zmagal pa je Milan Goršek iz T. Velenja pred Urošem Zalokarjem iz Trbovelj, Milanom Matkom iz T. Velenja ter Žalčanoma Karlijem Turkom in Francijem Brinoycem.

Šahovski klub Savinjanec iz Šempetra je pripravil redni mesečni turnir, kjer je zmagal Branko Setnikar pred Stanetom Skokom in Jožetom Peternelom. Turnir bodo pripravili tudi v petek, 15. junija ob 16. uri in sicer v počastitev krajevnega praznika Šempetra. JOŽE GROBELNIK

Judoisti zaključujejo sezono

Člani judo kluba I. Reya počasi zaključujejo dolgo, vendar uspešno tekmovalno sezono, kjer je najbolj razveseljivo to, da se je uveljavila cela vrsta mladih tekmovalcev.

V petek so imeli v telovadnici COŠ F. Roš tekmovanje za osvajanje judo pasov, v petek, 15. junija pa bodo v isti telovadnici ob 17. uri pripravili še turnir za najmlajše kategorije za pokal Kohako.

V soboto pa se bo skupina pionirjev in ml. mladincev udeležila zadnjega tekmovanja v tej sezoni pred zasluženim odmorom in sicer mednarodnega turnirja Bežigrad v Ljubljani.

V Rečici je zmagal Štuhec

SD D. Poženel je v Rečici pri Laškem pripravila drugo republiško kontrolno tekmovanje z MK pištolami. Med člani je zmagal Štuhec iz T. Velenja, med članicami je bila druga domačinka Lavrinčeva, med mladinkami pa sta bili tudi domačinki Kufner in Maček, 3. oz. 5. Vinko Lavrinec: »V soboto bo-

mo z člansko ekipo nastopili na tekmovanju v Mariboru, kjer se bomo pomerili z vojaško puško. V nedeljo s pričetkom ob 9. uri pripravljamo tekmovanje s pištolo na našem strelišču, z eno ekipo pa se bomo udeležili še tekmovanja v Šempetru, kamor nas je povabila domača strelska družina, ki pripravila tekmovanje ob krajevnem prazniku.« TV

Mladi kegljači EMO odlični

V zadnjem letu skrbijo v Sloveniji za pionirski naraščaj, za igralce starosti od deset do šestnajst let. Tako imajo več pozitivnih turnirjev in na zadnjem v Celju je nastopilo celo 108 tekmovalcev. V štirih ženskih in moških kategorijah imajo Celjani, člani KK EMO nekaj izvrstnih uvrstitev v borbi za republiške pionirske naslove.

Pri pionirjih je v najmlajšem razredu prvi Gobec s 492 keglji, pri starejših pionirjih pa je Znidaršič in na tretjem mestu s 794 keglji. Andreja Razlag je pri pionirkah do 12. let druga (965), medtem ko sta starejši pionirki Sonja Grivič (747) in Marija Krneta (689) na prvem in drugem mestu. J. KUZMA

Zavod ŠRC Golovec

- BAZEN zaprt!
 - SAVNA od 10. junija naprej zaprta
 - KEGLJIŠČE od 17. junija naprej zaprto zaradi letnega remonta
 - TENIS v dvoranah vsak dan od 7. do 23. ure
 - TENIS - peščena igrišča vsak dan od 7. do 21. ure
 - AVTO SEJEM vsak torek od 13. do 19. ure, sobota od 6. do 14. ure
- Rezervacije teniških igrišč na tel. 33-233, int. 32.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA PRI OGP »REMONT« CELJE, Oblakova 32

RAZPISUJE PROSTA DELA IN NALOGE

tehničnega vodje - vodje gradbene operative

Pogoj: VII. stopnja strokovne izobrazbe - gradbene smeri - visoke gradnje - 5 let delovnih izkušenj na podobnih delih

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in 3-mesečnim poskusnim delom.

S stanovanji ne razpolagamo!

Prijave z dokazili o strokovni izobrazbi, življenjepisom in opisom delovnih izkušenj pošljite na naslov:

OGP »Remont« Celje, kadrovska služba, 63000 Celje, Oblakova 32, v osmih dneh po objavi.

Blagovni center najboljši

Na letošnjih jubilejnih 10. športnih igrah sestavljenega podjetja Merx Celje je nastopilo 213 tekmovalcev iz 13 podjetij Merxa iz širšega območja severovzhodne Slovenije. Tokrat so tekmovali v plavanju, streljanju, namiznem tenisu, kegljanju, odbojki, malem nogometu in šahu.

Najboljši uspeh so v skupnem vrstnem redu dosegli športniki in športnice Blagovnega centra iz Celja, ki so zbrali 335 točk. Sledijo: Avto Celje 266, Dravinja Slovenske Konjice 237, Mlinsko predelovalno podjetje Celje 208 točk. Pri moških je vrstni red: Blagovni center 182, Avto Celje 147, MPP Celje 144, Dravinjski dom 127, Zila (Slovenj Gradec) 111, Mers 52; ženske: Blagovni center 153, Avto Celje 119, Dra-

vinjski dom 110, MPP Celje 64, Turist Nazarje 59, Mers 53, Moda 38. J. K.

Cestnikov memorial

Na strelišču v Braslovčah je bilo večeraj strelsko tekmovanje za Cestnikov memorial, z vojaško puško.

Nastopilo je več kot 70 strelcev iz vse Slovenije. Ekipo so bili najuspešnejši Celjani, ekipa Juteksa iz Zalca je bila četrta, Braslovčane pa devete. Med posamezniki je zmagal Tone Jager iz Celja pred klubskim kolegom Jeranom, Melanšek iz Zalca je bil šesti, Kralj iz Braslovč pa deseti. Pokrovitelj tekmovanja je bila Zveza rezervnih vojakov starešin Slovenije, tekmovanje pa je kljub dežju dobro pripravila Strelska družina Braslovče. TT

Sedmo srečanje partizanskih društev

V Rakovici je bilo 7. srečanje treh partizanskih društev Gaberja iz Celja, Vukovarja in Rakovice, 53 udeležencev nagradne igre Partizan je pravilno odgovorilo, da gre za sedmo tradicionalno srečanje omenjenih društev, nagrade pa je izžrebala Stanka Tilinger, trenutno predsednica Partizana Gaberje. Nagrade je prispevalo zidarstvo in fasaderstvo Tepež, dobili pa so jih: Gojko Kamenik, Ljubljanska 33, Celje; Norbert Drugovič, Na otoku 13, Celje in Vera Grabner, Trubarjeva 6, Celje. Nagradi Videoteke Panda, Mariborska 42, lastnika Stanka Kasesnika, pa prejmeta Jožica Vuk, Trubarjeva 53/a, Celje in Norbert Drugovič, Na otoku 13, Celje. Vsi nagrajenci bodo obvestila o dvigu nagrad dobili po pošti.

Nagradna igra Partizan 21

Po dvajsetih letih smo ponovno osvojili medaljo na evropskem prvenstvu v gimnastiki. Kdo jo je osvojil?

**Tine Šrot
Lojze Kolman
Ivan Čaklec**

Odgovore pričakujemo do petka, 24. junija, nagruje pa Marija Hlastec, bife in trgovina z mešanim blagom v Stranica

Preberite...

Tretji del srečanj celjskih društev Partizan bo organiziralo društvo Partizan Vojnik v petek, 15. junija ob 16. uri v odbojki za moške in ženske, tenisu za moške, ženske in mešane pare ter malem nogometu. Vsa tekmovanja sodijo v okvir številnih prireditev ob 110 letnici gasilskega društva Vojnik, 100 letnice športa v Celju in krajevnega praznika Vojnik - Škofja vas.

Ali je konec kariere Matjaža Debelaka?

Matjaž Debelak, visok fant iz Braslovca, je prvič zablestel pred leti na velikanki v Planici, kjer se je pogumno spustil v dolino in pristal pri 185 metrih, kar je še danes jugoslovanski rekord in ena najdaljših daljav na svetu, drugič pa na zadnji zimski olimpijadi v kanadskem Calgaryju, kjer je presenetljivo osvojil bronasto medaljo med posamezniki in srebrno z ekipo.

Vsi smo pričakovali nadaljevanje takšnih ali vsaj podobnih uspehov, žal pa je zadnja zima pravzaprav minila brez Matjaža. Začel je na turneji po ZDA in Kanadi, vendar so bili rezultati izredno slabi, v nadaljevanju sezone pa ga ni bilo več v ekipi. Nekoliko uspešnejše je končal sezono njegov brat Janez, ki pa je tudi več pričakoval kot je dosegel. O Matjažu takole razmišlja:

»Gre za staro poškodbo meniskusa. Že lani je bil operiran in kasneje se je zdravil v zdravilišču na Dobrni. Žal pa se je poškodba kmalu ponovila in tako je začel avgusta izpuščati treninge, ker jih enostavno ni zmož. Ko je nastopila tekmovalna sezona, ga je koleno znova začelo izredno boleti. Sam mi je pripovedoval, da je imel občutek, kot da ima koleno napihnjeno. Vsi v reprezentanci smo ga občudovali, koliko volje je imel kljub poškodbi. Problem pa je bil v tem, da ni bil zanesljiv. Garal je, vendar ni in ni šlo. Bil je tudi pri specialistu na Češkem, kjer so ugotovili, da je poškodba zastarela. Zdjaj je v Ljubljani, malo sicer trenira, vendar ne gre. Rekel je, da bo nekaj časa počival, znova pa naj bi začel jeseni. Žal brez stalnega treninga ni zaloga za sezono. Nisem prevelik optimist, kako se bo vse skupaj končalo.»

Tako Janez Debelak, ki je izučeni vrtnar in zaposlen v delovni organizaciji Hmezd. Skakati je začel leta 1974, naslednje leto pa je že osvojil prviokal v Kranju. V poletni sezoni opravi po 500, pozimi pa do 400 skokov, njegov osebni rekord pa j iz leta 1987, ko je v Planici poletel 167 metrov. O svoji tekmovalni karieri piše dnevnik, vse kar je o njem objavljeno, mu zdaj izrekuje in shranjuje njegovo dekle, prej pa je to delal oče.

Janez ima v teh dneh izredno veliko dela, saj se poleg treningov tudi pridno uči, da bi opravil diferencialne izpite in se jeseni vpisal na fakulteto za telesno kulturo. Tako kot Mat-

Janez in Matjaž Debelak.

jaž tudi Janez z zadnjo tekmovalno sezono ni zadovoljen.

»Imel sem mnogo večje cilje pa žal ni šlo.»

Vzroki?

»Predvsem premalo zaupanja v trenerja, ki je napravil prenasičen program treningov. Vse je bilo monotono. Poleti smo se imeli v redu, pozimi pa ni šlo. Bolj smo trenirali, bolj so nam mladi »skakali« v hrbet in nas premagovali. To še posebej velja za Francija Petka. Škoda, ker lani ni šel z nami na turnejo po Ameriki.»

Kako pa sicer treniraš?

»Po programu, veliko pa dodajam tudi svojih idej, ker mislim, da je to dobro.»

Težave?

»Tehtam 74 kg, kar je za okoli štiri kilograme preveč. Moram shujšati, kajti tudi od tega je veliko odvisno na skakalnicah.»

Zdaj delaš pod novim vodstvom.

»To sta preizkušena strokovnjaka Jelko Gros in Bogdan Norčič in prepričan sem, da se morajo pojaviti uspehi.»

Novosti v treningih?

»Dvakrat na teden treniramo v Ljubljani akrobatiko, kar mi

je izredno všeč. Za to obliko treninga smo skakalci že dolgo prosili, zdaj so nam omogočili, da tudi na ta način dopolnimo sposobnosti. Ob akrobatiki je zelo pomembno kako se znajdeš v prostoru.»

Kdaj bodo prve tekme?

»Zadnji vikend smo od petka do nedelje vadili na plastiki v T. Velenju, kjer bo konec meseca ob dnevu rudarjev tudi tradicionalna mednarodna tekma za rudarsko svetilko.»

Kaj je najpomembnejše za smučarskega skakalca?

»Pri skokih je izredno pomembno, da si lahek kot ptič. Najbolje je, če ti je to prirojeno. Meni žal ni, zato moram hujšati.»

TONE VRABL

Kolesarski maraton prihodnje nedelje

Tradicionalni kolesarski maraton, ki ga običajno pripravljata celjski kolesarski klub Merx, so morali prireditelji že dvakrat prestaviti. Sedaj so se odločili, da bo 24. junija, štart pa bo, tako kot je bilo že napovedano, ob 9. uri izpred dvorane Golovec.

Maria Walisser, Karl Alpiger... Ne pove to dovolj, da imam za seboj ali ob sebi dober, obetajoč kapital?

Široko se zasmeji in oči mu veselo zamežikajo v temnorjavem obrazu, polnem švicarskega sonca. Jugoslovansko smučanje?

Vozim z elankami, to je vse. Sicer pa, kaj bi komentiral, saj sami vidite!

TONE VRABL

ODMEVI

Smrt v Preboldu

Ob poročanju o tragičnem dogodku v Preboldu ste se, spoštovani novinar Janez VEDENIK, v prispevkih, ko ste pisali o delu naše delovne organizacije, dvakrat zatekli k polnesnicam. V prvem sestavku o smrti v Preboldu, objavljenem dne 31. 5. 1990 je sicer zapisano samo mnenje gos. v. d. sekretarke Metke VOČKO, Hmezd Strojna Zalec, ki kljub našim podrobnim pojasnilom ni hotela razumeti da čiščenje in dezinfekcija (razkuževanje) nista eno in isto ter da je dezinfekcijo možno opraviti šele po temeljitem čiščenju. Naša delovna organizacija pa kot zdravstvena organizacija ne zagotavlja uslug čiščenja. Glede na to, da je bilo iz sestavka možno razbrati, da je gos. v. d. sekretarka nezadovoljna z vsemi, razen sama s seboj, se nam ni zdelo potrebno pojasnjevati situacije.

Vam pa se je naš delež pri tem, da je dogodek v Preboldu še bolj tragičen, zdel tako zelo pomemben, da ste pojasnjevanju kronološkega poteka čiščenja in dezinfekcije (razkuževanja) posvetili kar polovico sestavka z naslovom Smrt v Preboldu z dne 7. 6. 1990, zato kot predstojnik službe za higieno in epidemiologijo, v okviru katere naš Zavod opravlja tudi razkuževanje zaradi preprečevanja širjenja nalezljivih boleznih, protestiram, saj je iz sestavka čutili namig, da je naše delo počasno, togo predvsem pa da smo do koristnikov uslug in tistih, ki potrebujejo pomoč, neprijazni. S tem ste blatili ime naše delovne organizacije in žalili moje sodelavce. Ob tem naj Vas mimogrede opozorim, da je ime naše delovne organizacije Zavod za socialno medicino in higieno in ne Center socialne medicine in higijene dela, kot jo Vi imenujete.

Ne bom Vam podrobno razlagal kaj pomeni razkuževanje zaradi preprečevanja širjenja nalezljivih boleznih, kaj je za to potrebno in kako jo izvajamo. Povem Vam le to, da so moji sodelavci ravnali pravilno in skladno s strokovnimi navodili. V smislu objektivnega poročanja pa želim bralcem Novega tednika pojasniti, zakaj je bilo razkuževanje opravljeno 29. 5. in ne 28. 5., kot je bilo dogovorjeno.

KONTRAKOZERIJA

Globokosralno razodetje sv. Flicka

Alo, alo!

To prebravši s tretjo roko sem primoran si zatisnem nos. Fuj! Se bom takoj izkašljal zakaj.

Z levo roko je že tako, da držim z roko vašo sralnino, z desno pa je tako, da si beležim z njo bistvo vaše utersralne pisarije.

Di Dike Berta. Svetovljan. Avion. Helikopter. Velikan. Prilegalka razen nalepke. Obcevalna krpa. Zasvinjana straniščna tla. Sem rekel rit? Sralist. Mureck. Ometnine. Izmetnine. Sekret. Školjka. Nizek vrtinec. Večni vrtinec. Spoprijaznim z dejstvom lastnega duha. Kljobj. Pardon. Klob.

Kako duhovito! Še moja stara mama bi vse razumela. Takole: sem si zapisal, sem prebral. In sem takoj pobaral Cmokavzarja in Ušperno, kdo ste mar.

Koseski, slovenske domovine oratar? Ali pa - komu le to mar - le avtorit, Herr Flick?

V obliki zemlja. Se pravi najprej želje in nato zelje. Pa

Dne 28. 5., ko nas je gos. v. d. sekretarka Metka Vočko obvestila, da je stanovanje očiščeno, so moji sodelavci po tem, ko so prišli v stanovanje, ugotovili, da je čiščenje še v teku, poleg tega ni bilo električne energije, ki jo potrebujemo za aparat, s katerim izvajamo razkuževanje. Zato smo se dogovorili, da bo dezinfekcija opravljena naslednji dan. Vsa namigovanja, ki želijo situacijo prikazati v drugačni luči, so nesramna in v bodoče nanje ne bomo ugovarjali samo v rubriki Odmevi.

Mag. IVAN ERŽEN, predstojnik službe za higieno in epidemiologijo

Avto cesta Celje-Ljubljana

V 23. številki »Novega tednika« z dne 7. junija je bil objavljen članek z naslovom: »Kopja okoli Babe ritisa podnaslovom - »se bomo v regiji spet sprli zaradi avtoceste.« Dajemo takoj repliko: »zaradi potrebe izgradnje odeka avto ceste Celje-Ljubljana se v celjski regiji do sedaj nismo nikoli sprli.« V okviru navedenega članka je bil tudi objavljen dopis Cestnega podjetja Celje (sicer z nekaj napakami), ki smo ga cestarji naslovili na občine celjske regije, družbenopolitične organizacije regije, Ljubljansko banko in Republiško upravo za ceste Ljubljana.

Avtor je objavo problematike v članku, ki naj bi bralca-občana informirala o dogajanjih izgradnje avto ceste Celje-Ljubljana opremil še z dodatnimi podnaslovi: »PROTI« (sledil dopis Cestnega podjetja Celje) »ZA« (odgovor Roberta Polnarja) »ZA« (zaključki občine Celje). Izgleda, da pisma Cestnega podjetja Celje novinar ni razumel ali pa ga je površno prebral, sicer ne bi moglo priti do tako očitnega lapsusa v podnaslovih.

Iz pisma Cestnega podjetja Celje in sklepov občine Celje je jasno razvidno, da se vsi zavzemamo za izgradnjo avto ceste Celje-Ljubljana. Tudi v celjski regiji je bila že v preteklem obdobju pogosto postavljena zahteva po izgradnji avto ceste posebej še na regijskih posvetih o cestni problematiki v letu 1989, in letos 14. 2., ko je bil regijski posvet na navedeno temo v prostorih občine Celje. Tu so poleg strokovnih delavcev sodelovali še predstavniki regij Celja, Pomur-

ja, Maribora, Koroške, Posavske uprave za ceste Ljubljana, Izvršnega sveta Slovenije in Cestnega podjetja Celje. Vse stranke občine Celje so odločno enotno postavile zahtevo po prioriteti izgradnje avto ceste Ljubljana, opredelitev v planih Slovenije, kar je razvidno iz sklepov. Tako se zadržuje »Republiško upravo za ceste« za pripravo projekta dokumentacije in izdaja programa dinamike izgradnje avto ceste Celje-Ljubljana za srednjeročno obdobje 91-95, kar seveda bo močno potrditi skupščina SRS. Na polemika na tem področju se je nanašala v glavnem rekonstruirati odsek magistralne ceste »Baba« in »Zimšek«. Ko so razčistili zadevo (ki je bila sporna), da rekonstrukcija magistralne ceste v nobenem primeru ne vpliva na program izgradnje avto ceste, smo se spet zumeli, da se k modernizaciji »Babe« lahko pristopijo. Zimšek je bil drugačen mnenja, kar je končno privedlo vsakega od nas.

Cestarji Cestnega podjetja Celje smo smatrali, da s tem zadeva rešena, vendar so se stvari začele zapletati zaradi aktivnosti navedene neformalne skupine, ki s strokovnjaki Republiške uprave za ceste začela je mikolo ali rekonstrukcijo magistralne ceste (M10) od »Babe« ali NE, kar seveda bilo v imenu občine Celje Celjske regije.

Izbrani izvajalec del S. Gradis tako že dlje časa čaka z mehanizacijo, ima postajeno gradbiščno infrastrukturo za delavce in vodje. Dobil je avans za izvajanje del, posla pa se resno ni mogel lotiti.

V Sloveniji gradimo avto ceste zaprtega tipa, zato njih lahko pobiramo cestno. Taka avto cesta pa nam imeti tudi vzporedno magistralno cesto, ki povezuje iste kraje, tako da ima možnost izbire, da je cestnino in se vozi po cesti - ali ne plača in se vozi po manj kvalitetni redni cesti, konkretno nas po magistralni cesti preko Babe in Trojan. Obveznosti se držijo po Evropi, to pogojuje mednarodna banka, ki diktira izgradnjo avto ceste. Zato smo zainteresirani, imamo tudi vzporedne magistralne ceste prometno varne in varne.

V tem cilju program Republiške uprave za ceste pomeni izboljšavo magistralnih cest na kritičnih odsekih, kar je nedvomno pot »Baba«. Če k temu dojde še dejstva, da za to avto ceste Celje-Ljubljana ni izdelan projekt, da je še na dolnih odsekih trasa nedelna, da odkup zemljišč za svojo čas, da je potrebna pridobiti vsa soglasja za gradbeno dovoljenje in potem lahko gre na nastalo predpostavki, da imamo lastni delež v planu za gradnjo avto ceste, potem pomeni 4 leta trdega dela.

Sama izgradnja 50 km avto ceste pa traja najmanj 3 leta po sedanjih izkušnjah ob predpostavki, da se bo kaj sočasno gradilo v Sloveniji. Gotovo je naš cilj čimprej po čimboljši cesti Ljubljane, pa ne samo po to cesti ampak tudi po prometno varnejšim magistralni cesti, katero pa lahko zelo tro rekonstruiramo na mejnih kritičnih odsekih. Še enkrat povzemamo, da če in sklepe, da ukrepi magistralni cesti v ničemer vplivajo na program izgradnje avto ceste Celje-Ljubljana, potem ni razloga, da na »Babi« ne začnemo z deli. Izboljšav na magistralni cesti (M10) iz Ljubljane do Celja do Maribora je

P.S. »Lejga, a si že? Si pa hiter. Ponavadi porabijo kakke pol strani.«

Uči tuje smučarje

Vili Koradžija (na sliki) je že vrsto desetletij znano celjsko športno ime. Bil je odlični atlet, bolj znan pa kasneje kot dober smučar in zdaj učitelj smučanja. Žal ne na domačih snežnih poljanah, ampak v smučarski meki Švici. Trenutno je premor in Vili se je z opojnih snežnih poljan vrnil v Celje. Ves zagorel od višinskega sonca, dobre volje, razpoložen in vedno pripravljen povedati kaj prijetnega o tem, kako je tam zunaj, in tisto primerjati z nami.

Tudi mi bi lahko bili Švica, saj imamo vse pogoje, žal pa jih ne znamo izkoristiti in prodati.

Kaj sploh delaš v Švici? Sem trener mlade švicarske državne reprezentance.

Profesionalec?

Jasno. Kako je to urejeno v Švici, tej domovini odličnih alpskih smučarjev, ki strašijo po belih poljanah?

Imajo samo štiri profesionalne trenerje, ostali so v rednih službah. Smučarje učijo popoldne po službi honorarno.

Kako je s trenerjem A reprezentance?

Z ekipo je redno 8 do 9 mesecev, ostalo porabi za sebe.

Letos že tretjo zimo doma nisemo imeli snega. Koliko dni si bil ti letos na snegu?

225.

Kakšno je delo v švicarskih smučarskih klubih?

Žal slabo, zato breme pade na profesionalne trenerje. V klubih jih namreč ni.

Se kakšen problem?

Planirane imajo štiri treninge ali skupaj 20 dni, čeprav bi bilo potrebno 70 dni.

V rokah imaš Elanovke, Elan pa je v krizi...

Vedno sem smučal z elanovkami in mislim jim ostati zvest kljub krizi. Ali ni to pošteno? Najlažje je nekoga zapustiti v krizi.

Do kdaj boš doma?

Do 1. julija so moje počitnice, potem pa adijo Celje in znova na sneg.

Je naporno?

Je, vendar me veseli. Sicer pa si drugače takšnih lepot in prijetnih srečanj ne bi mogel privoščiti.

Največ delaš z mladimi smučarji?

Ja, izhajajo pa iz istega področja kot Vreni Schneider,

v zadnjem srednjeročnem obdobju veliko in tudi v bodoče mora biti v planih Republiške uprave za ceste prisotna. Posamezni odseki so se modernizirali, rekonstruirali, obnavljali, odpravljajo se črne točke, urejujejo križišča itd. in to tudi na relaciji magistralne ceste (M10), kjer v sporedno poteka avto cesta Arja vas – Hoče.

Na štajerskem kraku cestnega križa živi 42% slovenske populacije z adekvatno infrastrukturo. Projekt avto ceste »Sentilj-Koper« imenovan »SLOVENIKA« je naša glavna arterija, ki še ni v celoti zgrajena in je imela ob sprejetju programa izgradnje avto cest v Sloveniji prvo prioriteto z rokom dokončanja v letu 1985. Ostale avto ceste v gradnji imajo več kot 50% predvidenega tranzitnega prometa. Slednje je treba vrednotiti koliko sredstev prinaša, vemo pa nesporno, da tranzit kot externi promet onesnažuje okolje z izpušnimi plini. »Slovenika« je daleč najmanj tranzitna avto cesta in najbolj pomembna za slovensko industrijo, turizem (slovenska obala) in nezadnje tudi za luko Koper. Vse to in še mnogo več smo nastarši Cestnega podjetja Celje iznašali kot svoja stališča in poglede, želimo pa da sedaj nehamo z neproduktivno polemiko, ki jo hočemo strankarsko obarvati in se je »PROTI« nastal kot usposobimo, sicer pa lahko vsak normalen človek, ki prebere naš dopis (v NT št. dne 7. 6.) ugotovi sam, da slednje ne spada v podnatek.

Se vedno je Cestno podjetje Celje formalno nosilec razvoja cestne infrastrukture občini Celje in regiji. Imamo zato ustrezne kadre. Projektant ima reference

ali pa jih nima oz. jih ima premalo, naš ing. Kovacič jih ima po našem mnenju dovolj. Cestno podjetje Celje ima svojo projektivo že dobrih 30 let. V sestavu projektive je sedaj 12 strokovnjakov od tega 4 dipl. ing., ostali pa so tehniki projektanti in geodeti. V Celjku in regiji projektive za ceste ni, tudi projektantov za ceste je na splošno malo. Zato se nam zdi tudi umestno, da smo opozorili na to in da to znanje nam v našem prostoru lahko samo koristi tako, da ga je vredno uporabiti oz. izkoristiti.

Glavni direktor Cestnega podjetja Celje: ANDREJ KAMENSEK, ing.

Gostinstvo Golovca

Strinjam se s pismom in kritiko na račun slabega gostinstva Golovca. Tudi sam sem že bil prizadet ob neprijetnem obnašanju in odnosu do gostov s strani osebja. Nikakor ne morem metati vseh v en koš, ker bi bilo to krivično. Za eno ali dve pa velja, da bi bilo res bolje, da stresajo nejevoljo in jezo doma in ne na delovnem mestu. Predvsem je takšnega obnašanja tovarišica močnejše postave, ki jo omenja tov. Strašek. Upam si trditi, da takšne osebe ne bi trpel in zaposloval noben zasebnik niti en dan. Ne vem, ali imate na Golovcu res tako slabe OD ali morda slabe medsebojne odnose, toda že na daleč je nekaterim videti, kako težko jim je biti v službi. Upam, da boste zadevo uredili v korist gostov in v vašo korist, saj se s prijaznostjo in ustrežljivostjo da veliko več iztržiti in s tem tudi bolje

plačati vsaj tiste, ki se zato trudijo.

Boli pa me še ena stvar pri vas (z ostalimi uslugami sem zelo zadovoljen). Pri vsaki priložnosti pri vratih zaposlujete redarja neslovenca, ki že s pojavo in pogledom vzbuja strah, s psovanjem pa daje vedeti, kdo je tam gospodar. Za vsak primer ima običajno v roki tudi palico in če človek ni dovolj poskočen in hiter, ti kaj hitro pomaga z rahlim udarcem po zadnji plati. O Golovčevi maskoti s parkirnega prostora z belo kapo in policijskim loparčkom v roki pa raje ne bi pisal, saj menim, da je prej sramota kot maskota.

ZVONE TKALEC, Celje

Ni moj namen polemizirati z gospodom direktorjem Lilijo o slabem stanju v gostinstvu na sploh, saj vem, da v večini gostišč tega slabega stanja ni opaziti na zaposlenih.

Ne razumem slabe samozavesti vaših natakarič, ki se ob moji kritiki, ki je, mimogrede, prva v taki obliki v mojem življenju, čutijo prizadete zaradi pripombe na gospo »močnejše postave«. Kolikor jih poznam, je le ena res močnejše postave zaposlena pri vas. Morda pa je tale vaša nevednost le izmikanje pred potrebnimi ukrepi?

Tudi jaz hodim v lokale, in to je verjetno vsakomur jasno, zaradi hrane in pijače in tam običajno ne kupjem moka in olja. Zelo rada pa grem v lokal, kjer so prijazni in uslužni ljudje. Prepričana sem, da se s tem strinja 99 odstotkov ljudi. Pa še tole: tudi moje podjetje zelo slabo stoji, vendar mi kljub temu ne pride na misel preklinjati ga, saj imam vseskozi pred

oči to, da mi je leta dajalo lep kos kruha in da sem lahko srečna, da sem sploh lahko v službi.

Da pa je odnos do gostov te gospe takšen že več let, bi lahko potrdili nešteti obiskovalci vašega gostinstva, ki vas obiskujejo zaradi hrane in pijače in obenem pričakujejo morda tudi ustrežljivost in prijaznost.

Mimogrede: sprejem vaše opravičilo in upam, da boste zadevo ustrezno rešili.

ALBINA STRAŠEK, Celje

PREJELI SMO

Celjska pitna voda

Društvo za varstvo okolja Celje je na svoji seji upravne odbora zavzelo in ugotovilo do problema onesnaženosti pitne vode sledeča dejstva in stališča:

1. Sekundni izvor neoporečne pitne vode iz Vitanja in Frankolovega je cca 210 litrov.

2. To vodo v glavnem porabijo Cinkarna Celje, Emo Celje, Eto, Klima, Libela, Kovinotehna in Železarna Štore.

3. Civilno prebivalstvo Celja in vse družbene ustanove (šole, vrtnice, bolnica itd.) vključno s živilskimi obrati pa porabijo cca 140 l/sek.

4. Cevni prekop vode bi bil uspešno rešen z dva do tri km dolgim novim cevovodom od Medloškega izvira do industrijskih porabnikov vključno z nekaj zapornimi ventili in delilci. To delo bi lahko bilo opravljeno prej kot v enem letu. Finančno bi bilo enakovredno nabavni

cenilo zelo problematične filtrirne naprave za nitrato, italijanskih proizvajalcev. Ta tehnična izvedba ne bi podražila pitne vode, saj bi bilo to delo enkratno.

5. Pozivamo IS Občine Celje, da od Komunale Celje takoj zahteva predlog takšne rešitve.

6. IS naj preveri odgovornost vodilnih v Komunali Celje, strokovnjakov v Zdravstvenem centru Celje ter svojega OKUPVO (občinski komite za urejanje prostora in varstvo okolja), ki so toliko let zavajali Celjane, da so morali in še pijejo kemično zastrupljeno in z pokopališkimi predsodki obremenjeno vodo.

Za DVOC JANEZ ČRNEJ

ZAHVALE – POHVALE

Pohvala NT

Rada berem NT, saj prinaša novice iz širše celjske regije. V uredništvu vas moram pohvaliti, da se ob 8. marcu spomnite kmečkih žensk z vsakoletnim izletom na morje. Kmečke ženske si zaslužijo, da se jih nekdo spomni vsaj enkrat v letu, saj je žal kmečki stan še vedno zapostavljen. Vesela sem tudi, da ste namenili več prostora pismom bralcev. Zadnje čase pa pogrešam novice s celjske tržnice in matična dejstva. Radia Celje ne poslušam vedno, pa tudi bolj slabo se včasih sliši.

Predlagam, da bi se še kdaj v uredništvu srečali zvesti, dolgoletni naročniki in izmenjali pohvale in kritike o NT. Tudi Marija Selič iz Dobja pri Planini je bila z na-

mi na srečanju v uredništvu leta 1974. Je zvesta naročnica in letos praznovala 90. letnico. Lahko bi jo obiskali, gotovo bi imela veliko zanimivega povedati.

HILDA LOKOVŠEK, Sentjur

UREDNIŠTVO: Hvala za pohvale in tudi za kritike. O srečanju dolgoletnih naročnikov že dalj časa razmišljamo in obljubljam ga najpozneje prihodnje leto, ko NT praznuje 45-letnico izhajanja. Marijo Selič pa bomo obiskali v naslednjih dneh – hvala, da ste nas spomnili na njen jubilej, za katerega že v tej številki iskreno čestitamo.

Lep izlet

Prvi četrtek v mesecu juniju so bili na izletu upokojevci Pivovarne Laško. Pivovarna jim vsako leto organizira enodnevni izlet. Letos so bili kar z 2 avtobusoma na Gorenjskem. Pivovarniški upokojevci se srečajo večkrat na Leto, spominjajo pa se jih tudi ob različnih praznikih.

Izleta se je udeležil tudi drugi po starosti Ivan Hren, ki je maja dopolnil 88 let. Sicer pa je od 76 upokojevcev in upokojevcev večina takih, ki se srečanju radi udeležujejo in tako še ostaja stik s kolektivom.

Udeleženci so bili na izletu izredno razpoloženi in zadovoljni. Pravijo, da so ponosni na Pivovarno, ker tako uspešno napreduje in skrbi zanje kot za svoje člane kolektiva. Celotnemu kolektivu želijo, da bi še naprej uspešno stopal razvoju in uspehom naproti. Iskreno se zahvaljujejo za vso pozornost in skrb zanje.

FANIKA WIEGELE

ANTON KOMAR

ZA SIVIMI ZIDOVMI

Dež je vse močnejše bil ob šipo ukradenega avtomobila. Franc je brskal po ukradeni torbi in živčno iskal denar. Našel ga je v drugem predalu, še nedotaknjena; celo plačo z nadurami. Dober plen.

»Koliko je vsega?« sta vprašujoče gledala Tone in Vojko. Hudiča, izgleda, da je ta danes dobil nek dobiček, ker sicer ne bi zaslužil kar sto deset tisoč dinarjev,« je ugibal Franc.

Cesta je bila polzka in Tone je moral voziti previdno. Približevali so se glavnemu križišču, ki ga je redno nadzoroval miličnik. Ni si želel imeti opravka z njim. Srečno so pripeljali do Glazije in Tone je pognal proti Ljubljani.

»Kam hudiča pa me bosta danes peljala?« je presenečen vprašal Vojko, ko je videl, da drvijo proti Zalcu.

»Ne bodi hud! Imeli bomo dober vikend. Med potjo se preskrbimo še s hrano in pijačo in jutri se boš lahko kopal v Jadranu.«

Vojko je kar odleglo; lahko se bo spočil in za nekaj dni umaknil iz Celja.

Avtomobili so prihajali naproti. Tone je spretno ugaibal dolge luči in pazil, da ne bi po nepotrebnem prehitel in tako postal žrtev policijske čistke. Pripeljali so se do Domžal in za krmilo je sedel Franc. Pred bencinsko črpalko je zavil levo.

»Nekaj časa si bomo ogledovali markete, nato pa se bomo založili s hrano in pregledali tudi blagajne, če so prazne,« je pristavil Tone, ki je sedaj sedel na sprednjem sedežu poleg voznika. Vojko je na zadnjem sedežu dremal. Bilo mu je vseeno, kako se bo to končalo, sicer pa bo o tem premišljeval takrat, ko bo za to tudi čas. Zvijenje se vendar ne sestoji iz samih grehov in kesov, kazni in neslad. Kolikokrat je bral v časopisih in tudi slišal je od svojih znancev, da jih zaradi pregreh še nihče ni prijel. Tu in tam so nekaterim res stopili na prste, a med takimi njega gotovo ne bo.

»Glej, France! Tamle se lahko ustavimo,« je ugotovil Tone, ki je med počasno vožnjo skrbno opazoval okolico.

»Prav. Avto bom postavil v senco, da ne bo izpostavljen očem ljudi, ki bodo prišli mimo.«

»Bolje bo, če še malo počakamo, da se tudi ljudje, ki no pred gostilno, spravijo stran,« je pristavil Tone.

»Dobro. Ti Tone pa pripravi rekvizite.«

»Za to to ne skrbi; imam jih kar pod sedežem in pri roki mi bodo, ko jih bom potreboval,« je odvrnil Tone.

Franc je opazoval zadnja vrata trgovine. To ni slabo, je pomislil sam pri sebi. Izhod tudi v sili.

»Pripravita se in delajta hitro. Ne pozabita na pijačo in šunko, potrebovali ju bomo za dva dneva. Stvari mečita v vrečo. V skladišču jo bosta že našla. Kar se tiče znakov, pa tole: počasno žvižganje pomeni: zapustita mesto in se skrijta tja, kjer ni luči; žvižg na prste – prihajajo ljudje, bežita, avtotrobja – v avto in na pot – ljudje so nam na sledi, policija. Tukaj imata še rokavice in glejta, da ne bo preveč ropotanja in razbijanja.«

Franc je obrnil vozilo in izstopil. Prijel je nož, ki ga je imel ob pasu, počasi je rezljal palico in opazoval okolico.

Tone je vzel pribor, se približal vratom in pritisnil kljuko. Bila so odprta. Vojko mu je sledil, medtem, ko si je natikal rokavice.

»Hudiča, to je klozet,« je presenečen dejal Vojko in v temi iskal po žepu baterijo.

»Glej, tam je okno in še ena vrata. Ta vodijo do skladišča. Poskušal bom s silo.«

Tone je stopil dva koraka nazaj, nato pa se je z vso silo zaletel v vrata. A niso popustila.

Vojko je posvetil z baterijo. Na vratih je visela ključavnica, ki jo je pričel odbijati s kladivom. Tone je vzel odvijak in snel zaščitno okovje. Vrata so sicer malo zazijala, vendar niso popustila. Nazadnje sta se oba z vso silo zaletela v vrata, ključavnica je s hrupom popustila in vrata so udarila ob steno. Zaslišala sta Francov rahel žvižg, prišla ven in se napotila proti avtomobilu.

»Prižgala se je luč v tistem stanovanju čez cesto,« je šepetaje dodal Franc in tako pojasnil, zakaj je dal znak.

Počakali so nekaj časa in ker ni bilo drugih sprememb, sta se Tone in Vojko vrnila na delo. Franc je ostal zunaj.

Prišla sta v skladišče. Na desni ob steni so bile prazne kartonske škatle, ob drugih stenah pa police s pijačo in zavoji prehranbenih artiklov. Po dolgem iskanju sta v hladilniku odkrila zaloge mesa, mleka in sladolevod. Na policah so bili kruh, keksi, napolitanke. V škatle sta naložila konzerve kompotov in pijačo. Zaslišala sta trobljo avtomobila, onemela, pograbila kartonke in zbežala. Franc je odprl prtljažnik avtomobila in v naglici so zmetali vanj ukradeni blago. Avtomobil je bil že vžgan. Franc je sedel za volanom, tudi Tone se je pognal na sedež in zaloputnil vrata. Tedaj sta izza vogala prišla dva moška. Vojko je od groze obstal, nato slepo iskal vrata avtomobila, a jih je zgrešil, ker je med tem časom Franc že potegnil. Pognal se je za avtomobilom, ki je nekaj deset metrov naprej ustavil, in za sabo slišal:

»Pomagajte, ulovite lopove, držite jih, pomagajte, pomagajte...«

Skočil je na zadnji sedež in pognali so v noč.

Peto poglavje

Sonce je prijazno svetilo na borov gozdiček, bilo je že blizu poldneva. Z morja je pihal lahen poletni vetrič, na obali so že ves dopoldan ljudje hodili sem in tja, nekateri v kopalnih oblekah, drugi oblečeni. Vsi pa so prišli za vikend pogledat, če morje ni preveč hladno.

Vojko se je prvi zbudil. Naglo je pogledal okrog sebe, kot da bi ga kdo preganjal, nato pa je odprl zadnja vrata in stopil iz avtomobila. Poiskal je svoje kopalne hlače in se napotil proti obali. Prvi kopalci so se že sončili. Vojko je odložil obleko, pogledal okrog sebe in odšel na pomol. Začel je ogledovati ljudi, ki so skakali v morje in otroke, ki so plavalni na zračnih blazinah. Pri tem je ugotovil neko neskladje. Ljudje so se sproščeno pomenkovali, pljuskali eden drugega, se smejali in vreščali, on sam pa je moral stalno oprezati, kdaj se bo pojavil kifelc, da se mu bo lahko pravočasno izmuznil. Prekleto preganjanje.

Na gladini morja so sem ter tja plaval papirčki, ki jih je veter zanašal vedno globje na doprto morje. Kako so se znali izogibati ljudem in obali, kot jaz, ki sedaj tavam po svetu in me ljudje preganjajo, je razmišljal Vojko. Pa kdo je temu kriv? Hudič si ga vadi! Tega imam dovolj in o tem bom lahko še vedno razmišljal!

Odšel je po stopnicah k morju in pomolil nogo v vodo. Po telesu je začutil neprijeten hlad, ki mu je šel prav do živega. Hotel je po stopnicah navzgor, a je nekaj korakov stran zagledal policajca, zato je spremenil smer in se pognal v morje ter plaval proč od obale. Dobrih sto metrov je že preplaval, ko se je prvič ozrl in videl, da na pomol prihaja še drugi miličnik, si ogleduje ljudi, pri tem pa nosi v levi roki neke fotografije in jih primerja s kopalci. »Hudiča,« je Vojko zaklel sam pri sebi, »mar ti že iščejo mene!« Miličnik je prišel do konca pomola in se obrnil, nato pa je obstal in dvignil obleko. Bila je Vojkova... Obrnil se je k ležečim kopalcem in jih nekaj spraševal, nato pa segel v žep.

»Ha, ha,« se je Vojko zarežal sam pri sebi. »Dobro, da sem včeraj vrgel denarnico in osebno pov. Ljudje na obali so se pričeli ozirati in nekaj odkimavati z glavo, miličnik pa je očitno nezadovoljen zamahnil z roko in stopil proti obali.

»Če so prišli preiskovat obalo, so torej Tona in Franca že aretirali. Madona, dobro, da sem sam pobegnil v pravem času. Hudičevo hitra je danes ta policija. Včeraj smo bili še v Celju, danes smo že na morju. Sum je verjetno prišel zaradi ukradenega avtomobila, ampak slik pa gotovo še nimajo. Torej iščejo mene? Pa to je nemogoče. Sta me Marta in Jasna izdali, da so mi že danes na sledi z vso kramo, prstnimi odtisi in celo sliko? Ne, to ni mogoče!«

Pakistan neznosno daleč od raja

Življenjska avantura in druge prigode celjske himalajske odprave

Mr. Varis ni Mr. Dabadi (zvezni oficir na moji prejšnji odpravi). Kakor tudi prijazno zelenih nepalskih džungel ni mogoče zamenjati za zoprn pesek karakorumskih golih hribov. Največ, kar obe deželi veže, so himalajski očaki, drugače pa sta to povsem različna svetova. Pakistanski je skoraj v vsem slabši.

Himalajska odprava je (vsaj zame) nekakšen čuden način mučenja človeka. Že same priprave zahtevajo ogromno dela, živcev in denarja. Vseskozi se tolažiš: samo da odrinemo, pa bo bolje.

Presedanje po letalih res ni zahtevalo prevelike energije, zato pa je v nas toliko bolj butnila vročina pakistanske pomladi. Prispeli smo ob petih zjutraj, a že takrat je bila vročina za nas, Evropejce nevzdržna. Slutili smo lahko, kaj nas čaka podnevi.

Brez klima naprav je skoraj nemogoče preživeti, še manj zvečer zaspati. Tudi manj ugledni hoteli, kot je bil naš G atmels motel, imajo klimatske naprave. Sicer pa se življenje čez dan skorajda ustavi, zato pa ulice oživijo zgodaj zjutraj in zvečer.

Ravalpindi

Ravalpindi je značilno staro vzhodnjaško mesto s številnimi trgovnicami v ozkih ulicah. Vse mogoče ponujajo ti mali trgovci, razen alkohola, ki ga islam strogo prepoveduje. Ne manjka, seveda, za vzhod značilne umazanije, ki je tem hujska, bolj ko greš proti revnejšim četrtim.

Promet je neka čudno urejena zmešnjava. Čeprav sem se precej vozil s taksiji, nisem videl nobene nesreče. Vozijo po levi in kar naprej hupajo. Avto brez hupe sploh ne sme na cesto. Bajje policaj ob nezgodi najprej vpraša, če sta oba voznika hupala.

Vključevanje v promet zahteva precej živcev in poguma. Med nami to veščino najbolj obvlada Smiljan, ki se je hladnokrvno vključil v kolono vozil, ko je izgledalo, da ni med njimi niti meter prostora.

Največ težav povzročata poleg vročine - prehrana. Umazanija je takšna, da smo nenehno živeli v strahu pred drisko. Razen nekaterih najbolj zagrizenih, ki so v vodo kar naprej mešali klor, jed in podobno kemijo, jedli pa samo kekse in drugo zapakirano hrano. Prebavne težave so se potem nadaljevale tudi v bazi in postale glavna tema pogovorov. Eni so se hvalili, drugi tarnali. Vloge so se stalno menjavale.

Po petih dnevih natezanja s pakistanskimi oblastmi, nakupovanja hrane in pakiranja tovorov, smo se zbasali v naš kombi in najeti avtobus, v katerem nikakor ne moreš stegniti nog. Vožnja je bila sprva dolgočasna, da bi se kasneje razvila v eno mojih največjih avantur.

Po kakšnih treh urah je na kombiju počila vzmet. Štirje so zato skupaj z zveznim oficirjem ostali, da bi okvaro popravili, ostali pa smo oddirjali naprej.

Silk road - svilnata cesta

Silk road je cesta po kateri so iz Kitajske tihotapili svilo. Vožnja po njej si Evropejec zapomni do konca življenja. V pakistanskem turističnem vodiču piše: »drivers very good - cars so-so.« (šoferji dobri, avtomobili tako-tako). Res so avtomobili bolj borni, šoferji pa čisto divji.

Silk road teče po soteski Inda. Na eni strani je skoraj vseskozi vsaj 100 metrov prepada, na drugi pa strme skale. Na to cesto smo zapeljali ponoči, tako da smo lahko prepaše le slutili. Prava mora se je začela zjutraj, ko smo te prepaše zagledali. Eni so z grozo opazovali vožnjo, ko se je kar naprej zdela, da zmanjkje ceste pred avtobusom, drugi so se delali, da dremajo. Toda spal ni nihče. To se je videlo, ko smo okrog 12. ure prispeli na cilj.

Posebno grozljiva so se nam zdela srečanja na ozki cesti in pri precejšnji hitrosti. Šofer je v vožnji očitno užival in še bolj pritiskal na plin, ko je videl, kako nas je strah.

Mislim, da je bil eden srečnejših trenutkov, ko smo prispeli v Čilasa vsi živi in zdravi, le precej prestrašeni.

Pakistan je v tem delu precej žalosten: sama peščena puščava oziroma kamnita pustinja tik pod hribi. Skozi takšno otožno pokrajino smo pešali ves prvi dan. Tudi drugi dan smo v glavnem videli le manjše oaze v hribih, kjer so kmetje uredili terase, ki jim omogočajo bomo preživetje. Šele tretji dan, ko smo prišli malo više, je bilo zelenja nekaj več. Tako smo se zadnji, četrti dan marša počutili prav čudovito, ko smo korakali skozi gozdiček, ki pa zaradi nadmorske višine še ni ozelenel.

Nosači

Kaže, da imajo vse ekspedicije težave z nosači. Mi smo jih imeli v Nepalju in tudi tukaj. Začelo se je že takoj ob glavni cesti, v vasi Bu-

Žalostna, gola in pusta pokrajina, ki jo žge neznosna vročina. Večina Pakistanskega sveta, ki smo ga spoznali, je takšnega.

nar. Iz Čilasa do tja smo se odpeljali s traktorjem in hoteli še naprej vse do vasi Nola, do kamor naj bi vodila cesta (kasneje se je izkazalo, da cesta ne pelje tako daleč). V Bunarju so nas zaustavili domačini in nas niso pustili naprej. Na vsak način so hoteli, da ostanemo tam. Tako bi večino nosačev morali vzeti iz njihove vasi. Bila so kar maratonska pogajanja v pasji vročini, nekaj mahanja s puškami (ki jih imajo tukaj obilo), da smo se končno le lahko odpeljali naprej.

Ustavili smo se na precej neprijetnem mestu ob rečici, kjer ni bilo nobene prave sence. Tako smo bili zvečer vsi opečeni kot mladi odojki. Prispela je tudi četvorka, ki kombija ni uspela popraviti. Zato so fantje najeli avto.

Direndaj z nosači se je začel zgodaj zjutraj, saj tu vstajajo ob svitu, zmoliijo in gredo na delo. Ker je tu malo trekingov, skušajo pač čim bolj zmolsti vsako odpravo. Računali smo, da bomo morali do baze

plačati 600 rupij (menjava je približno dve rupiji za en dinar) pa smo nazadnje morali odšteti 900 rupij.

Tudi med samim maršem so bili nekateri nosači precej nesramni, še posebej, če niso dobili cigaret, za katere so prosjačili.

Tovore so si razdelili po nekakšnem družinskem ključu, tako da so nekateri nesli po dva tovara (kar v takšni vročini niso mačje solze), nekateri, bogatejši pa so tovor naložili na osle. Tudi med nosači so, kot je izgledalo, precejšnje razlike. Eni so razcapani reveži, ki

zgornje. Mi smo zato poslali na prejšnjem predhodniku z denarjem, da da bi nosači lahko dobili plačilo, šele v zgornjem taboru.

Toda nosači so šli kljub temu do spodnje baze, do kamor so namenili že zjutraj. Pogajanja z zgornjo bazo so se začela pri 100 rupijah dodatka in se tam ustavila. Do poldneva so bila tu še kar znosna, potem pa so nosači vedno bolj grozeče obnevali, začeli metati tovore, tako smo na vrat na nos zbrali denar, jih izplačali. Nekaj tovorov smo potem sami znosili gor, da bi lahko postavili šotore in si pripravili nekaj za pod zob. En nosač ostal in sam tovoril za po 30 rupij za tovor. Bil je res priden in nosil tudi po dva tovara. Res čudni so ti pakistanski gorjani: kakšen trenutek jih občuduješ, da jih že naslednji trenutek zavražil.

Nemška ekspedicija, ki tabor v sosesčini, je prišla dan za nami. Čeprav so že vedeli za naše izkušnje, se je vnel prepir, tako da zvezni oficir hotel poklicati polkovnika v Čilasu. Nazadnje pa se jim le uspelo pogoditi za ceno 50 rupij za tovor. Zanimivo, da so poleg tudi nekateri nemški nosači nosili naše tovore, a za 30 rupij. Tako je vse skupaj vendarle srečno končalo, toda z enodnevno zamudno

Kuharja

Kuharji so poglavje zase. Imamo kuharja in pomočnika, skupaj pa ne veljata za ene. Z nostalgijo se spominjamo nekakega Pasanga, ki je pred sedmimi leti pod Gaurishankarjem delal čarovnije v kuhinji pod gorjo.

Naš Serholon zna peči samo patije (nekakšen kruh) pa še to, če se mu ljubi. Njegov pomočnik Abdulmanan pa kar naprej gleda, kam bi legel. Lena sta, kar smrdi. Fantje (predvsem zdravnik) so ju le stežka pripravili, da vzdržujeta vsaj minimalno red v kuhinji. Če bi bili odvstojnjune kuhe, bi kmalu šli na K sreči imamo v ekspediciji nekaj dobrih kuharjev, ki so nas rešili zagate (Batistič, Aleš, Brane, Ev). So pa kuharji prav posebne

Vzpon

Ponedeljek, 28. maja 1990

Delo na gori se je začelo 24. maja, kakšen dan kasneje, kot smo načrtovali. Začelo pa se je zelo obetavno. Čeprav si nekaj fantov še zdaj ni opomoglo od prebavnih motenj ali pa jih daje višina (baza je na približno 4 tisoč metrih) jih je v tako veliki odpravi dovolj za plezanje. Tako smo v dveh dneh postavili prvi tabor na nekaj manj kot 5 tisoč metrih, peti dan pa že tudi dvojko na 6 tisoč metrih. Do vrha naj bi postavili še dva tabora, najtežji skalni del pa nas čaka nad drugim taborom.

Doslej nas je dvakrat presenetil sneg. Zadnjikrat je bilo to danes. Vendar pade le kakšen centimeter snega, potem pa se zvedri. Tudi danes se je.

Torek, 29. maja 1990

Spet sneži. Vsi smo slabe volje. Začelo se je tako dobro, zdaj pa... kdo ve?

Pakistanski nosači so trmasti in vztrajni pri delu, a žal tudi pri pogajanjih. Dokler ne dosežejo svojega, se ne premaknejo nikamor.

jim je takšen zaslužek pomemben vir preživetja, drugi, predvsem tisti z osli, so za tukajšnje razmere bogataši, poglavje zase pa so zvezni oficirji in kuharji, ki so malo bolj izobraženi (znajo tudi pisati) in precej zviti.

V glavnem so nosači zelo vzdržljivi in hitri. Sam sem jih z nekoliko manj kondicije, a tudi z manj tovara kar težko dohajal. Ker zelo zgodaj vstajajo, smo se morali tudi mi ravnati po njihovi sončni uri.

Tako kot smo izgubili prvi spor z nosači in gladko plačali 900 rupij za nošnjo do baze, tako smo gladko izgubili tudi drugi spor. Ker nas čaka še pot v dolino, to verjetno še ni bilo zadnje pogajanje.

Zadnji dan marša smo mislili, da bomo nosače preliščili. Pod Nanga Parbatom je namreč več baznih taborov. Že v vasi, kjer smo taborili, so nas opozorili, da nas bodo nosači pustili v spodnji bazi, ki je kakšno uro hoda od

ste tiči, predvsem nekoliko bolj izobraženi in presneto premešani. Naša dva sta polna denarja in naprej bi rada za nas opravila kakšne posebne usluge. Tako mi je kuhar pomagal kupiti biko, pobral provizijo, a tako sprejeto da ni nihče opazil. Smo pa videli, da ima precejšen kup denarja, je izplačal nosača. Po pravilih mora namreč kuhar sam nositi tovor za kuhinjo, naš kuhar pa je raje najel nosača in ga plačal sam pa se lahko sprehodil do baze. Da ni ravno revež, pove ta podatek, da ima v dolini malo trgovino.

Čeprav je za nami šele teden do baze (ostali pa naj bi še kakšen mesec) imamo kuharja in njegovega pomočnika že vrh glave in vemo, kako bomo z njima spopadli zdržali do konca. No, ja, doslej se navadila vsaj to, da vsako jutro vprašata: »Kdo bo pa danes kuhel?«

SREČKO ŠT...

Pomagajmo

Človek s človekom z dlanjo v dlaneh!

Humanitarni akciji Novega tednika in Radia Celje smo od oprila pomagali slušno prizadetim celjskega območja in 21-letni Anici Čače vasi pri Kostrivnici, ki potrebuje denar za zahtevno operacijo na Kubi, drugače bo oslepela. V akciji Za Aničine oči delovali z radijsko postajo Šmarje pri Jelšah, na žiro računu, ki ga Ogrinc odprl šmarski občinski odbor Rdečega križa pa se je presenetljivo veliko denarja.

10. junija smo v našem uredništvu zaključili humanitarno Pomagajmo in na krajši slovesnosti v galeriji in prodajalni Zidanškovi ulici 3 slušno prizadetim celjskega območja umetniška dela, ki niso bila prodana na avkciji. Ob tem je predsednik občinskega društva slušno prizadetih celjskega območja Anton Gregel še ček v znesku 52.647,30 dinarjev, ki smo jih zbrali v naši humanitarni akciji.

Tri dni junija so na žiro račun v pomoč slušno prizadetim celjskega območja in Anici Ogrinc nakazali denar še:

- Osnovne šole Vere Šlander s Polzele - 7.245,00 din
- Splošna banka - Splošna banka Celje - 600,00 din
- Topovšek, Tabor - 100,00 din
- Podlesnik, Radeče - 600,00 din
- Žohar, Teharje - 100,00 din

Na slovesnosti v Mozaiku je predsedniku Medobčinskega društva slušno prizadetih celjskega območja Antonu Španu nekaj besed o poteku akcije Pomagajmo - Človek s človekom z dlanjo v dlaneh spregovoril odgovorni urednik Novega tednika Brane Stamejčič, v govorico gluhih pa je njegove besede prevajal Adem Jahjefendič.

Umetniška dela, ki niso bila prodana na avkciji v galeriji in prodajalni Mozaik, si lahko ogledate in kupite v prostorih Medobčinskega društva slušno prizadetih celjskega območja, Gregorčičeva ulica 6, Celje - za ogled pa se lahko dogovorite s tajnikom Ademom Jahjefendičem, tel. 21-139.

Bielski noč! « maratonce

Celjska vzporednica

Švicarsko potnike registrirani smo bili... je bilo... celjsko... čakal on... mukotrpn... so želeli... maraton... vsi pa so... preizkušnji... maratona... bo uspela... v kom... prijazni Švi... preverja... listin, ... srečno

maratonih v Baslu, Odesi, na progi Moskva - Varšava - Berlin, pa v Madridu. Čehom in Slovakom je šlo za uvrstitve med 20. in 30. mestom, na najstarejši evropski maraton pa so pripeljali zmagovalca praškega Stotaka. Prišli so tudi najvišji zahodni kot vzhodni diplomatski in drugi predstavniki, na sprejem seveda.

Med startom in ciljem

Pa na start! Natančni Švicarji so izračunali, da je med 3372 letošnjimi udeleženci maratona dobra polovica Švicarjev, četrtina Zahodnih Nemcev, nato po 3 odstotke Poljakov in Vzhodnih Nemcev, Jugoslovancev pa je bilo pol odstotka, toliko kot Avstrijcev. Med maratonce iz 24 držav smo bili udeležbi na 9. mestu. Najstarejša maratona sta bila 89-letnik in 65-letnica, oba iz Zahodne Nemčije. Na maratonu so v vojaškem delu sodelovali tudi maratonce iz 9 zahodnoevropskih vojsk.

Na 100 kilometrov dolgi progi, večinoma po ravnini, je imelo veliko dela več sto zdravstvenih delavcev, posta-

vili so 17 okrepčevalnic, masirali, pomagali onemoglim na cilj s prevoznimi sredstvi. Vsi maratonce so se največ ozirali v nebo, saj so vremenarji obljublili le padavine in 8 nočnih stopinj. Proga je bila razmočena še od zadnjih neviht.

Na startu ob 22. uri je nestrpno čakalo nad 3 tisoč maratoncev, pred 32 leti jih je začelo 35. Zadnja leta je vse več podobnih prireditev tudi drugod in število udeležencev nekoliko upada. Prvi zmagovallec je začel leta 1959 prišel na cilj v 13 urah in 45 minutah, prva zmagovalka v začetnem letu 1962 pa v 20 urah in 13 minutah.

V najtežji bielski noči leta spremljajo maratonce od starta ob vsej poti številni meščani in vaščani, ki jih vso noč in potem še dan bodrijo s ploskanjem. Na cilj je treba priti najpozneje v 24 urah. Mnogi obnemorejo, obupajo, obležijo v blatu. Vsi so zmagovalci, trdijo prireditelji. Letos so Stotaka prvič doslej razdelili na tri etape. Kdor zmore vsaj 36 kilometrov do vasice Oberamsern, v trikotniku med Bielom, Bernom in Solothur-

Bielski/Biennski, švicarski maraton in Celjsko-Logarski maraton: predsednika Franz Reist in Jože Zorko.

nom, do šeste zjutraj, si za vztrajnost priloži vsaj bronasto medaljo z modrim trakom.

Kdo vse je najbolj premagal samega sebe? Letos je priteknel na cilj v 6. urah in 52 minutah švicarski 38-letnik, nato so se zvrstili še en Švicar, Nemec, Poljak in peti spet Švicar. Med »damami« je zmagala v 7. urah in 51 minutah Zahodna Nemka, za njo pa so se zvrstile Švicarka, Nemka, Poljakinja in spet Nemka. Iz favorizirane sovjetske skupine je bila edina tekmovalka sedmouvrščena.

Celjska (ne)pričakovanja

Pa Jugoslovani, pravzaprav Slovenci, Celjani? Stanislav Novak, ki je prišel na cilj kot prvi Jugoslovian v času 11 ur in 35 minut in je bil po vrsti 873. maratonec je povedal, da je to doslej njegov najtežji maraton: »Nepričakovano teža ven. Sicer bi pripravil posvetil več pozornosti. Nagajalo je vreme, teren je neznan. Z Odomom Simoničem sva tekla skupaj do 80. kilometra, nato je bil on počasnejši«. Še bolj kot maraton ima Novak rad mali nogomet. »Lani sem šel na Celjsko-Logarski maraton v družbi in nismo tekli, letos pa po vsej verjetnosti bom«.

Najstarejši celjski maratonec, 64-letni Ivan Kregar je prišel na cilj v 19. urah. Pred nekaj leti je prvi bral o bielskem maratonu in rodila se je želja. »Pripravljali smo se z nedeljskimi pohodi v celjski okolici, tudi ponoči od Ponikve čez Boč do Podplata, na Kalobje. Najstarejši je bil po Stotaku tudi med najmanj utrujenimi in je ocenil, da bi lahko prehodil še, recimo, 20 kilome-

trov. Ves čas sta s prijateljem Sretenom Popovičem le hitro hodila in nista tekla.

Sreten Popović: »Človek je junak ko premaga samega sebe, ne progo. Ko sva s Kregarjem prihajala v cilj, sem rekel: »Glavo pokonci, ljudje ploskajo. Po zvočniku so povedali imena in od kod sva, tako da sva imela solzne oči. Veliko smo se tudi naučili«, je povedal ta odbornik celjskega maratona.

»Prve tri ure sem tekkel do 25. kilometra. Proga je izredno zahtevna, napor velik. Največja ovira so blatne poljske in gozdne poti. Vsake pol ure je deževalo. Zadnjih 40 kilometrov sem prehodil z bolečinami v nogah. Organizacija je bila izredna«, je povedal 57-letni Franc Smodiš, odbornik, ki je prišel v cilj v 17. urah, za Novakom, Odomom Simoničem, Dušanom Pešcem in Higinom Kukovičem. V okrepčevalnicah ob maratonski poti so ponujali najbolj cenjeno studenčnico, sokove, čaje, juhe, kavne napitke, čokolado v kosih, narezane banane, jabolka v kosih in narezan kruh.

Mesto in maraton potrebujeta drug drugega

Švicarski, bielski maraton je že doživel svoj evropski vrh. Celjski maraton iz začetkov v krogu prijateljske družine prerašča okvir lokalne prireditve. »Vsi hočejo v Evropo in tudi mi želimo privabiti druge, postati mednarodni«, ne skriva želje predsednik Celjsko-Logarskega maratona Jože Zorko. »Na povabilo predsednika bielskega maratona, gospoda Franca Reista smo nad

pričakovanjem vzpostavili dobre stike ne le s švicarskimi prireditelji. Maratonci iz mnogih dežel so nas spraševali za podrobnejše informacije in prospekti celjskega maratona so hitro pošli«. Jože Zorko in Ivo Potočnik sta seznanjala s celjskim maratonom tudi omenjene sovjetske elitne maratonce, ki bi se ga radi udeležili. Veliko zanimanja je bilo tudi zlasti med maratonce iz NDR, Poljske in Češko-Slovaške.

Barviti, slikoviti prospekt s fotografijo Celja in Logarske doline ter barvno panoramsko karto Savinjske doline so Celjani s privolitvijo prirediteljev obesili na večih opaznih mestih. V dvorani Eishalle so se po našem prospektu, ki pa je premalo predstavil progo in področje, kje v »YU« sploh je (kaže, da bodo zainteresirani poiskali naše kraje v svojih atlasih, doma), pojavila tudi reklama obvestila o maratoni v Švici, Zahodni Nemčiji, Avstriji, Belgiji, Franciji in ZDA. Na tej skromni, a bogati »borzi maratoni« so obujali tudi seznam s koledarjem 30 najbolj znanih maratoni na svetu od Honoluluja do Pekinga ter od Reykyavika do Sao Paula in Buenos Airesa. Prodajali pa so knjigo s podatki o 800 maratoni na vseh celinah, turistična agencija iz Švice je ponujala potovanja za udeležence maratoni... »

Kaže, da bi lepa savinjska krajina in mesto Celje s premišljenim in postopnim mednarodnim uveljavljanjem svojega maratona lahko pridobili v mnogih ozirih. Če se bodo prireditelji potrudili bo lahko letošnji Celjsko-Logarski maraton že mednarodni. Ta pa bi bil preizkušnja in prva stopnica do »evropskega« maratona, ki bi poživil mesto in vso dolino do Rinke. Splošno poživitev pa potrebujemo... »

V Bielu, ki je primerljiv s Celjem, ugotavljajo da ima Stotak za mesto tudi izreden turistični pomen. Le nekaj maratoncev sicer prihaja zaradi (večinoma ravninske, suhoparne) pokrajine, gastronomije in jezera, so v nagovoru povedali turistični delavci. Mesto Biel išče in potrebuje identiteto tudi s Stotakom. Biel in njegov Stotak ter Stotak in njegov Biel, ugotavljajo identifikacijo. Tako kot kakšen beneški Carnevale je »podjetje« tudi bielski Stotak.

Mogoče se bomo v tem smislu prisiljeni pogovarjati tudi na sončni strani Alp.

BRANE JERANKO
Foto: JOŽE ZORKO

Celjani v Bielu/Biennu.

POMARANČA
ALENKA
KODERMAN
JOŠIP JESIH
ČEBLJANČA

DER **NAGRAJUJE ATKINE IZZREBANCE**

Atkina zanka

Se malo pa bo tudi Atka šla na morje. Vas zanima kam? V kraj, ki je najbolj poznan po areni in filmskem festivalu. Kje na naši obali je to?

Odgovor napiši na dopisnico in jo do torka, 19. junija 1990, pošlji na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE.

Pa še rešitev iz prejšnje številke: Laško, Dobrna, Rogaška Slatina. Nagrado pa je žreb tokrat dodelil: Boštjan Zupanc, Teharje 33, 63221 Teharje.

Nekaj grenkega diši iz današnjega jutra

Prebudila sem se vsa prepoštena. »Grozne sanje,« sem pomislila in skočila iz postelje. Toda prišla sem le do vrat, ko sem obstala kot kip: »Danes pišemo matematično kontrolno, sprašujejo pri vseh predmetih...«

Počasi je začela ta napetost popuščati, toda znebiti se je nisem mogla. Povsod me je spremljala. Ko sem si začela umivati zobe, je pes tako zalajal, da sem od strahu spustila krtčko v umivalnik. Ko sem si opomogla, sem hitro skočila k oknu in zagledala sivo, mračno nebo, kot bi se noč šele poslavljala od njega.

»Čudno,« sem pomislila. Včeraj je bil sončen dan, danes bo pa že dež. Potem sem se umila in oblekla ter odšla v kuhinjo. Do začetka pouka je bilo še dovolj časa zato sem vključila radio, da bi poslušala poročila. Toda dogodkom nisem mogla slediti. Nehno sem morala misliti, kako

bo v šoli. Od vsepovsod so prihajale težke misli. Komaj sem se lahko zbrala, da sem mogla pogledati na uro in zgrožena spoznala, da je že kar pozno. Pograbila sem torbo in z nelagodnim občutkom odšla v šolo.

LEA STUPAR, 8. r
OŠ Bratov Letonje
SMARTNO OB PAKI

Skrbi me za okolje

Da, zelo me skrbi. Toda, kaj lahko stori enajstleten deček in še peščica ljudi proti celemu svetu. Onesnažujemo jo na vsakem koraku, to zemljo, ki je edini planet (za zdaj), na katerem je možno življenje. Kam bomo šli, če ga uničimo, kje se bomo potem naselili? Sicer znanstveniki trdijo, da bi moral biti v osončju še kakšen podoben planet, ampak to je jalova tolažba.

Življenjsko okolje Celjanov je onesnaženo do najvišje možne meje. Onesnažena je zemlja, zrak

in voda. Celjani sicer skrbno obdelujejo vrtove, toda zelenjava je polna strupenih snovi, ki se počasi kopičijo v naših telesih.

Emo in cinkarna sta največja onesnaževalca. Ni denarja za potrebne čistilne naprave in mi se dušimo v SO₂ in dimu. Le kako jih ne peče vest?

Vendar najhujše šele prihaja. Sodobni svet se kar duši v plastičnih odpadkih. Ker smo brezobzirni in jih odlagamo povsod, onesnažujemo okolje še bolj kot s papirčki. Zakaj? Ker plastika ne razpade v naravnem procesu!!!

Pomagajmo rešiti naravo. Ne odložimo odpadkov kjerkoli. Moramo se zavedati, da smo tudi mi del narave in sicer njen najzahtnejši sad.

DALIBOR MILIČ, 5.c
OŠ Veljko Vlahovič
CELJE

RC: SREDA 13.30

NOVO ODSLEJ VSAKO SREDO NAGRADNA IGRA NA RADIO CELJE. IZPOLNITE KUPON

IME: _____

PRIIMEK: _____

ULICA: _____

KRAJ: _____

Razred: _____

VPIŠI TRI RAZLIČNA ŠTE-VILA OD 0 DO 9 :

NAGRAJUJE:

ALF TRGOVINA Z OTROŠKIMI ARTIKLI
MILAN MASTNAK
Šlandrov trg 9, ŽALEC
Tel.: 063/711-113, 714-218

RADIO CELJE
Trg V. kongresa 3a
63000 CELJE

Katera Izidora?

En Alf gre tokrat na Polzelo. Dobila ga bo Ines Ribar, ki je na svojem kuponu obkrožila številko 815. Izrebrana številka je bila 817, izrebrala pa jo je Izidora, ki je tudi pravilno odgovorila na Alfovo nagrado vprašanje. Žal pa smo Izidoro pozabili vprašati za popoln naslov, zato jo tudi po tej poti prosimo, da se nam znova oglasi.

Knjižnični svet pri

Občinski matični knjižnici Žalec

razpisuje dela in naloge

ravnatelja knjižnice

Pogoji: - visoka izobrazba družboslovne smeri,
- vsaj štiri leta delovnih izkušenj s področja knjižničarstva,
- kandidati so dolžni predložiti program razpisne dejavnosti Občinske matične knjižnice Žalec.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: Občinska matična knjižnica Žalec, Aškerčeva 9 a, 63310 Žalec s pripisom Za razpisno komisijo.

Rok prijave je 15 dni. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 15 dni po odločitvi razpisne komisije.

FINOMEHANIKA CELJE, p. o. Vodnikova ul. 9, 63000 CELJE

ODDAJA
po sklepu poslovnega odbora v imenu zbora delovnih ljudi

v najem poslovne prostore

v II. nadstropju stanovanjsko poslovnega objekta v Celju, Vodnikova 9, površine 101,88 m².
Pisne prijave pošljite na naslov: Finomehanika Celje, Vodnikova 9, 63000 Celje, v 15 dneh po objavi oglasa.
Morebitne informacije dobite na sedežu podjetja - Vodnikova 9, ali po telefonu (063) 27-911.

Svet Osnovne šole Vera Šlander Polzela

razpisuje dela in naloge

ravnatelja

(Relekcija)

Kandidat mora poleg zakonskih pogojev izpolnjevati še pogoje 89. in 137. člena Zakona o osnovni šoli imeti:

- najmanj 5 let delovnih izkušenj
- opravljen strokovni izpit za učitelja
- organizacijske in strokovne sposobnosti za uspešno vodenje in nadzor učiteljskega dela in nalog osnovne šole.

Prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8. dneh po objavi na gornji naslov.

O izidu razpisa vas bomo obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

1.a OŠ Bratov Juhart ŠEMPETER

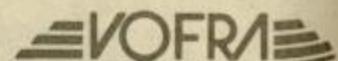
No1: Hajde da ludujemo - TAJČI ★ RC ČETRTEK 13.30
No2: Moja Ančika No3: Lambada
KNJIGA: Rdeča kapica FILM: Lassie se vrača ★★
Smeje se vam razred z najlepšimi zobmi v občini Žalec !!!

ZA PET DIN DOBRE VOLJE

Boste tudi vi med tistimi, ki bi vas počitnice na morju preveč udarile po denarnici. Nič hudega, tudi brez letovanja na Jadranu lahko preživite prijeten dopust. Prijeten in predvsem cenejši.

Če ste pripravljeni odšteti pet (ja, prav ste prebrali, pet dinarjev), in če ste povrh radi še dobre volje, vas v soboto, sedmega julija, vabimo na naš izlet v Logarsko dolino. V Novem tedniku objavljamo prvi kupon, drugega bomo objavili v posebni prilogi Novega tednika prihodnji teden. Vaša naloga je preprosta: izrežite oba kupona in ju skupaj pošljite na dopisnicah na naš naslov do 30. junija. Zraven pripišite svoje osebne podatke in še telefonsko številko, če imate pri roki telefon. Ali boste med srečnimi izrebranci, boste izvedeli 2. julija, ko bomo potnike žrebali na valovih radia Celja, seznam pa objavili v Novem tedniku 5. julija. In zakaj Logarska dolina? Preprosto: dovolj blizu je in dovolj lepa, da jo velja ponovno odkriti, za dobro voljo pa bomo skupaj z vami in gosti ter pokrovitelji poskrbeli v naši hiši.

1. KUPON »ZA 5 DIN DOBRE VOLJE«

TOTAL

CENTER, KJER DOBITE VSE!

Šlandrov trg 9
ŽALEC

GLASBA

Naj živi Marjanca

Dobrega pol leta se je vrtela nekaterih lokalnih radijskih postajah, dokler ni prejšnji teden v Mariboru že družila padla - Marjanca. Veseli smo, da ji ni para v slovenskem tadi ne v evropskem programu. Zabavna prireditelj, ki ni pripisujejo, da je za kulture ljudi.

bavni glasbi, da so vdahnili nekaj svežega, drugačnega, poslušljivega za ves svet. Dodali so ji jazz, operete, tisto, kar se že poslušalcem v srce. Verjamemo, da imajo prav, sicer ne bi dveh predstav šredi belega delovnega dne, razprodali v nekaj urah. Mi smo sicer stali ob strani in prisluhnili zakulisnim razgovorom. Nekatere smo tudi kaj vprašali, ali pa smo samo samo opazovali in videli:

- da je v dvorani Tabor nastopilo preko 250 sodelujočih na odru, preko tisoč pred

odrom in peščica ljudi za odrom,

- da je bil glavni pri vsej zadevi Vinko Šimek, ki se ga je ta trenutke ne samo preveč slišalo, ampak tudi preveč videlo.
- še bolj glavna naj bi bila Šimekova žena Sonja, ki je menda pripravila scenarij, veliko besede pa naj bi imela pri zelo pomembni zadevi; razdeljevanju vstopnic.
- Ko se je Cita Galič kot organizatorica skupine poslušalcev oglasila pri zakonih Ši-

mek po vstopnice, je beseda nanesla tudi na delo v ansamblu Slovenija, ki je menda posnel nekaj materiala za novo ploščo. Ker beseda da besedo, je tudi ansambel Slovenija dobil svojo vstopnico za nastop.

- Še bolj presenečeni so bili člani mariborskega okteta, ki so dobili vabilo za sodelovanje le nekaj ur pred nastopom.
- Nekatere nenadne spremembe so tako zapolnile program, da je kupna dolžina Marjanca s Šimekovimi vložki presegla tri ure trajanja.
- To je precej utrudilo naše TV delavce, ki so normo dosegli že v prvi polovici snemanja generalke, potem pa so se podali na počitek.
- Alpski kvintet se je na Marjanci predstavil v drugačni podobi, s kravatami v nežno rjavih oblekah so igrali zimzeleno melodije Roberta Stolza.
- Na prireditvi sta skupaj z ansamblom Steirischen bergvagabunden nastopila tudi Majda Petan iz Celja in Jože Skorjanc iz Prebolda (na sliki). Skupaj so zaigrali aktualno avstrijsko himno za SP v Italiji, ki je trenutno zelo popularna na oni strani meje. Upamo, da njihova popularnost ne bo splahnela po porazu avstrijske reprezentance.
- Svoj kos kruha si z igranjem v Avstriji reže tudi celjan Sandi Skoflek (Savinjskih 7). Z ansamblom Die Mooskirchner je pravkar posnel novo kaseto v milijonski nakladi. Sandija in njegove fante je prišlo s posebnimi avtobusi iz Gradca bodrit preko 400 njihovih privržencev.

EDI MASNEC

Lovci sanj

Kaos, ki vlada v naši deželi je nepopisen. Na mitingih se zbirajo več tisoč glave množice, ki poslušajo politične veljake in jim sledijo v množično neumnost. Na drugi strani pa domače rock zvezde odpovedujejo načrtovane turneje zaradi premelega odziva publike. Tako se je odpovedal svoji turneji tudi Parni valjak, ki se že celih petnajst let trudi na domači rock sceni. Izdali so prav tolikšno število LP-jev. Zadnji Lovci snove, pa je po mnenju kritikov višek ustvarjalnosti v njihovi karieri.

Minulo soboto jih je KLjUB pripeljal v Celje, natančneje - pred Spodnji grad, toda na žalost jim je

zagodlo vreme. Ob osmi uri, ko naj bi se koncert začel, je dež uničil pričakovanja naraščajoče množice. Poiskalasi je zavetišče za najbližjim šankom. Organizator je vztrajal na nemogočem, se prepuščal višji sili, ki naj bi mu bila naklonjena, in tako se je koncert le pričel, čeprav z dveurno zamudo. Najbolj zagrizene oboževalce je Parni valjak komaj zagrel, ko so se ponovno vmešale naravne sile in v obliki dežja posegle v dogajanje.

Prizorišče je množica zapustila z vrtoglavo hitrostjo. Upajmo, da bo drugič priložnost bo že v soboto v Grižah - vreme bolj razumevajoče.

EDO EINSPIELER

Trgovsko in proizvodno podjetje
AVTOTEHNIKA p. o.
 Bežigradska 13, Celje

Program vozil: - IMV - RENAULT - CIMOS
 - CITROEN - IDA OPEL - VW AUDI
 - WARTBURG - ŠKODA

V CLUBU CASABLANKA
 bo nocoj gostovala
TAJČI

Lestvici Radia Celje
 Zabavne melodije:

- LILLY WAS HERE - DAVID STEWART AND CANDY DULFER (5)
- NOTHING COMPARES 2 U - SINEAD O'CONNOR (9)
- INSIEME 1992 - TOTO COTUGNO (4)
- HOW CAN WE BE LOVERS - MICHAEL BOLTON (3)
- I'D RATHER GO BLIND - SYDNEY YUNGBLOOD (6)
- KINGSTONE TOWN - UB 40 (3)
- HAJDE DA LUDUJEMO - TAJČI (9)
- TEŠKO JE BITI ANDŽEO - ATOMSKO SKLONIŠTE (2)
- JAZ NIMAM NOČ ZA SPANJE - ŠANK ROCK (8)
- B'LA JE SREDA - DON MENTONI BLUES BAND (7)

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.30.

Domače melodije:

- MATI ČAKA VAS - BORIS KOVAČIČ (6)
- GLAŽEK JE NALIT - MIHOLIČ (5)
- ZA TVOJ NAJLEPŠI DAN - DOBRI ZNANCI (4)
- GODEC - NAGELJ (5)
- NAJ PESEM ZVENI - ŠTAJERSKIH 7 (10)
- BABICA, ŽELIMO TI VSE NAJBOLJŠE - ALPSKI KVINTET (4)
- JASMIN - SPOMIN (8)
- Z OPLOTNIŠKEGA MOSTA - BRATJE IZ OPLOTNICE (2)
- KORAJŽNO BOM ZAPEL - ROGAŠKI INSTRUMENTALNI KVINTET (3)
- NEMIR - ŠALEŠKI FANTJE (7)

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.30.

Predlogi za lestvico zabavnih melodij:

I STILL HAVENT FOUND I'M LOOKING FOR - THE CHIMES
 HEAR THE DRUMMER - CHAD JACKSON
 HOLD ON - WILSON PHILLIPS

Predlogi za lestvico domačih melodij:

TE MOJE ORGLICE - SLOVENIJA
 NEDELJSKI IZLET - NOVI PRIJATELJI
 NOČOJ SI POVEJMO - VESELI ZASAVCI

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____
 izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____
 izvajalec _____

ime in priimek _____
 naslov _____

Nagrajenca: Zlatka Budna, Gorica 8, Dobje
 Matej Arnšek, Šmartno v Rožni dolini 24

Pišite na naslov: Novi tednik - radio Celje
 Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
 Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izrebanca izbereta v prodajalni **MELODIJA** v Celju.

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Zalec
 INF. TELEFON: ZALEC (063) 711-231, LEVEC 26-313

objavlja

natečaj za oddajo v zakup poslovno prodajnih prostorov v I. etaži Prodajnega centra Nama Levec.

S tem natečajem so na razpolago trije lokali v velikosti 47, 45 in 30 m².
 Natečaj velja do 30. 6. 1990 oz. do oddaje vseh prostorov.

Vse zainteresirane družbene in privatne podjetnike vabimo, da dvignejo natečajne pogoje na naslovu NAMA Zalec, Titov trg 2 ali po telefonu 711-440.

NATEČAJNI POGOJI

za oddajo poslovnih prostorov v Prodajnem centru NAMA Levec

V Prodajnem centru NAMA Levec smo v letu 1989 preuredili del I. etaže v individualne lokale in jih oddali v zakup. S tem natečajem objavljenem v listu NOVI TEDNIK dne 14. 6. 1990 ponujamo dodatne prostore pod naslednjimi pogoji:

- V I. etaži so na razpolago trije lokali v velikosti 47, 45 in 30 m².
- Predvideni vložek za zakup lokalov bo znašal cca 600 DEM po m².
- Uporabnik si z vložkom pridobi pravico uporabe lokala za dobo 15 let, za kar se sklene posebna pogodba.
- Uporabnik plača mesečno 35 DEM po m² za pokrivanje skupnih stroškov poslovanja, razen telefona, ki si ga lahko uporabnik na svoje stroške uredi sam.
- Prodajni program ni določen, uporabnik ima možnost prodajati vse vrste blaga, ki še niso zastopane v obstoječem prodajnem programu NAME oz. obstoječih koristnikov prostorov.
- Vse podrobnosti se uredijo s posebno pogodbo, ki se sklene med uporabnikom in Namo.
- Prednost pri natečaju imajo interesi, ki bodo na podlagi sklenjene pogodbe takoj zagotovili 100% udeležbo sredstev in nudili interesantne prodajne programe.
- Nama si pridržuje pravico spremeniti natečajne pogoje do sklenitve ustreznih pogodb o zakupu in uporabi prostorov.
- Plačilo zakupa lokala je možno tudi na kredit do 6 mesecev po dogovorjeni obrestni meri in ustrezni garanciji. Podrobnejše informacije so možne po telefonu 711-440.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
TOZD Zdravstveni dom Celje

objavlja po 126. čl. Zakona o zdravstvenem varstvu ter 76. čl. Samoupravnega sporazuma o usmerjenem izobraževanju in štipendiranju ZC Celje

eno specializacijo iz medicine dela, prometa in športa

Pogoji:

- končana medicinska fakulteta - splošna smer
- opravljen strokovni izpit.

Kandidati naj vložijo prošnjo z dokazili v 8 dneh po objavi na delavski svet TOZD Zdravstveni dom Celje. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po odločitvi delavskega sveta TOZD.

TRGO CENTER CELJE

Komisija za medsebojna delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge:

Vodenje in organiziranje poslovne enote - poslovodja

Pogoji:

- V. stopnja strokovne zahtevnosti trgovske smeri
- trgovski poslovodja ali ekonomsko komercialni tehnik,
- 24 mesecev delovnih izkušenj na področju vodenja samostojne enote, v tekstilni stroki,
- 3 mesece poskusnega dela,
- zaradi specifičnosti delovnega področja zaželena moška oseba z lastnim osebnim vozilom in šoferskim izpitom B kategorije.

Prijave z ustreznimi dokazili o izpolnjevanju pogojev in z opisom dosedanjega dela naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi v dnevnem časopisju na naslov: TP Center Celje, komisija za medsebojna delovna razmerja, Ulica 29. novembra 27 a, Celje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po zaključenem postopku.

ZA LJUBITELJE MALIH ŽIVALI

Garjavost mačk

Garjavost je zajedalska bolezen, ki jo povzročajo prilagojeni mačji prapirji. Tipično mesto pojavljanja je predel glave med ušesoma, ki se nato razširi po čelu, obeh licih in vratu. V začetku je bolezen kot male krastice, ki se postane nagubana, oči pa priprte. Dlaka se redči in popolnoma ne odraža.

Druga vrsta garjevcev pri mačkah pa je prilagojena sluhododu. Lastnik mačke to zazna kot temno rjavkast izloček, oziroma kraste, praviloma v obeh ušesih. Spremembe na koži in sluhododu so zelo srbeče. Mačje se kar naprej praska ali pa se sraja z glavjo.

podlagi vidnih tipičnih sprememb podprtih z mikroskopsko preiskavo kožnih ali sluhovodnih krast.

Kožna garjavost je zelo trdoživa, povzroča hiranje mačke (predvsem zaradi strupenih izločkov garjevcev) in velikokrat tudi pogin. Oba pojava garjavosti zdravimo uspešno, v kolikor ni bolezen zelo zastarela in ni zavzela prevelik obseg ter če so na razpolago prava zdravila. Zdravimo s praški, raztopljenimi v vodi in z injekcijami.

Opozorjam pa na pripomočke narejene v različnih apotekah, brez recepta veterinarja, s vsebnostjo žvepla, ki so marsikatero mačko že ugonobila.

JANEZ ČRNEJ, dipl. vet.

Razvojni center Planiranje, Ulica XIV. divizije 14, Celje, d. o. o.

Upravni odbor Razvojnega centra Planiranje, d. o. o. objavlja prosta dela in naloge

Samostojno projektiranje

Pogoji: - dipl. ing. gradbeništva (nizke gradnje) - opravljen strokovni izpit

Dela in naloge objavljamo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: Razvojni center, Planiranje, d. o. o. 63000 Celje, Ulica XIV. divizije 14.

Razvojni center, podjetje za strateško usmerjanje, Ulica XIV. divizije 14, Celje, d. o. o.

Upravni odbor Razvojnega centra Celje, d. o. o. objavlja prosta dela in naloge

Finančnega knjigovodje

Pogoji: - srednješolska izobrazba ekonomske smeri (V. stopnja) - 3 leta delovnih izkušenj na področju objavljenih del in nalog

Dela in naloge objavljamo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: Razvojni center, d. o. o., 63000 Celje, Ulica XIV. divizije 14.

Vzgojno-izobraževalna organizacija Šmarje pri Jelšah, TOZD Vzgojno-varstvena organizacija Rogaška Slatina

objavlja razpis za imenovanje

pedagoškega vodje

(reelekcija). Za pedagoškega vodjo je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje pogoje, določene v Zakonu o združenem delu in pogoje, določene v Družbenem dogovoru o oblikovanju kadrovske politike v občini Šmarje pri Jelšah, in da izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima najmanj višješolsko izobrazbo
- da ima izobrazbo v skladu z Zakonom o vzgoji in varstvu predšolskih otrok
- da ima 5 let delovnih izkušenj, od tega 2 leti pri vzgoji in varstvu predšolskih otrok
- da ima organizacijske in strokovne sposobnosti, ki zagotavljajo, da bo s svojim delom pripomogel k uresničevanju smotrov in nalog v vzgojno-varstveni organizaciji.

Kandidate prosimo, da prijavi in dokazilom priloži svoje program, v katerem naj opredelijo svoje dejavnosti in naloge v štiriletnem mandatnem obdobju.

Dela in naloge se razpisujejo za 4 leta.

Prijave pošljite v 15 dneh po objavi razpisa na naslov VIO Šmarje pri Jelšah, TOZD VVO Rogaška Slatina.

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 15 dneh po imenovanju.

STEKLAR STEKLARNO PODJETJE p.o. 82001 CELJE 30 let

Ponujamo kakovostne steklarske storitve (okvirjanje slik, zasteklevanje balkonov, zamenjava različnih stekel, pekskanje)

Prodajamo ekskluzivne izdelke iz stekla, tudi na kredit (vitraže-talne in stenske, ure, lestence, kozarce-pobarvane, itn.)

Izpolnjene želje, Steklar Celje

MODNI KOTIČEK

Pripravlja

VLASTA CAH-ŽEROVNIK

Zadnji pomladanski dnevi tako hitro bežijo, da človek kar verjeti ne more. Še natančno en teden je pred nami in že bomo v poletju. Pa imamo skupaj z našo modno svetovalko Vlasto Cah-Žerovnik kar precej težav, kako izbirati modne nasvete.

Čas po letnem koledarju nam narekuje, da bi vam svetovali o izbiri kopalk, vročih hlačk, poletnih modnih oblačil iz čim manj blaga - vreme pa je takšno, da bi vam najrajši predstavili nekaj lepih, letos modernih dežnih plaščev in vetrovk. Pa ne gre, da bi obupali! Danes smo izbrali srednjo pot in iz priložene skice je raz-

vidno, da je kostim lahko prav elegantna rešitev, kako iz fantovske postave narediti tipično žensko.

Sicer pa se je v našem uredništvu spet nabralo približno 20 nagradnih kuponov z vprašanji in Vlasta Cah-Žerovnik bo na nekatere med njimi odgovarjala v Opoldanski mavrici Radia Celje v soboto, 30. junija. Takrat bomo spet žrebali novega nagrajenca, Simoni Brglez, nagrajenki meseca maja pa bo Vlasta Cah-Žerovnik unikaten modni ročno pleten pulover predala v soboto, 16. junija.

Uredništvo

Kako do oblin?

Vprašanje:

Študentka Mojca, je sicer visoke in vitke postave, vendar obline niso ravno njena »močna stran«.

Svojo preveč fantovsko postavo bi rada s primerno obleko, ki bi jo nosila tudi za boljše priložnosti, nekako preoblikovala v bolj žensko.

Odgovor:

Mojca, ali si lahko zamisliš kaj bolj tipično ženskega, kot je takšenle Chanel kostim? Jakna je v pasu prerezana, navzdol pa se širi v bogatih gubah ter s tem daje slutiti ravno pravšnjo zaobljenost bokov. Ker mi nisi napisala, kako je kaj s tvojimi nogami, ti ne morem svetovati kroja krila, ki bi ti najbolj ustrezal.

Poiskusi z ozkim, do kolen ali krajšim, če ti pristoji. Mini se namreč še vedno noče predati!

Vlasta

KMETIJSKI NASVETI

Različni načini zatiranja ščavja

Pri intenzivnejšem pridelovanju krme in na novo zasejanih travnatih površinah se vse pogosteje javljajo nezaželene pleveli, ki jim ustrezajo takšne intenzivne razmere (večkratna raba in močnejše gnojenje z dušikom). Med najbolj nezaželene plevela spadajo ščavje, regrat, zlatica in drugi škodljivi in strupeni pleveli. Demonstracijske poskuse o zatiranju ščavja so opravili kolegi iz Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec občine Žalec.

Ščavje je večletni širokolistni plevel z močno in globoko korenino. S svojimi velikimi listi senči prostor okoli sebe ter tako spodriva trave, detelje in nekatere koristne zeli (rman, timijan, melisa, kadulja ter druge). Ščavje ima poleg globokih korenin in velikih listov tudi sposobnost velike proizvodnje semen (več tisoč semen vsaka rastlina), ki lahko kali tudi, če ga odtrgamo še zelenega in ga pustimo ležati v jarku (dozori in se razmnoži). Seme pa ohrani sposobnost kalitve v zemlji tudi do 80 let, če niso dobri pogoji za kalitev. Posledica vseh teh lastnosti ščavja je, da se izredno težko zatira samo z načinom rabe travinja in gnojenja.

Glede na sestavo travne ruše in pojav ščavja imamo več načinov zatiranja ščavja. Ti načini so:

1. Uničenje travne ruše in ščavja - obnova travne ruše
Za ta način se odločimo, če imamo v travni ruši slabe vrste trav in detelj, poleg tega pa je ruša še močno zaplevljena z ščavjem. V tem primeru uporabimo herbicide na podlagi glifosata (Roundup, Boom Efekt, Cidokor), ki uničijo celotno rastlino (zeleno dele in korenino). Pri odmerku herbicida se ravnamo glede na plevelne vrste (Roundup-a 6-10 l pripravka v 500 l vode na 1 ha).

Količine herbicida na osnovi glifosata (Roundup, ...) lahko zmanjšamo do 40% (3,6-6 l pripravka/200-300 l vode), če uporabimo Hyspray ali Armoblen T-25 v 0,5% raztopini. Škropimo v času, ko imajo rastline dovolj listne mase - najboljšje je jeseni, ko ima ščavje razvito rozeto (20 cm). Tri tedne po škropljenju že lahko sejemo nove travno deteljne mešanice oziroma druge poljščine.

2. Zatiranje ščavja v travni ruši

Če imamo dobro travno rušo (dobre trave in detelje) v kateri pa se pojavlja ščavje posamezno ali v otokih, uporabimo selektivni herbicide, ki nam ne poškoduje dobre travne ruše. Za škropljenje te travne ruše imamo na voljo samo herbicid ASOLUX. Je sistemski herbicid, ki deluje preko korenin in listja. Deluje zelo počasi, saj se znaki delovanja pokažejo čez tri tedne v odvisnosti od temperature zraka.

Odmerek je odvisen od temperature:

- pri 8 °C → 6,0 l/ha
- pri 12 °C → 5,0 l/ha
- 14-16 °C → 4,5 l/ha
- 18-20 °C → 4,0 l/ha

Pri temperaturah višjih od 25 °C škropljenje odsvetujemo, ker lahko poškodujemo travo.

Asulox uporabljamo v času, ko ima ščavje dobro razvite liste, vendar pa še nima cvetnega stebela. Uporabljamo ga lahko po vsakem odkosu, ko se rastline ponovno obrastejo, dokler ne pade temperatura pod 5 °C.

V travni ruši, ki nima skoraj nič detelj, lahko uporabljamo herbicide, ki so namenjeni zatiranju plevela v žitih. Ti herbicidi so:

- STARANE 250 EC → v 0,15% koncentraciji ali 1,0 l/ha
- DEHERBAN FLUID → 0,5% koncentracija ali 4 l/ha

Dobra lastnost herbicida starane je, da hitro deluje, saj se prvi znaki pokažejo že po nekaj urah (povešeno, uvelo listje). Uporabljamo ga lahko v vseh fazah razvoja ščavja in tudi pri nizkih temperaturah 5 °C. Majhno število ščavja (posamezne rastline) lahko tretiramo lokalno. Pri lokalnem tretiranju pa botanični sestav travne ruše ni bistvene pomena.

Za vse pripravke je karenc (doba, ko pripravek ni več strupen) 28 dni.

ZŽV Celje:

TATJANA PEVEC, dipl. ing. agr.

JELOVICA

JELOVICA ŠKOFJA LOKA

ZNIŽANJE CEN do 20%

10% POPUST ZA GOTOVINSKA PLAČILA POTROŠNIŠKO POSOJILO

JELOVICA

JELOVICA

predstavništvo CELJE Božičeva 3, tel. 063 25-881

Kupon za modni nasvet

Ime in priimek:

Točen naslov:

Starost: Višina:

Teža: Konfekcijska št.:

Barva las: Barva oči:

Najljubše barve:

Umrl nam je naš

Evgen

Od njega smo se poslovili
v torek, 12. junija
na celjskem mestnem pokopališču.

**Kolektiv Novega tednika
in Radia Celje**

*Le srce in duša ve
kako boli, boli,
ko več te ni*

ZAHVALA

Po dolgi in mučni bolezni je dočrpel
naš nenadomestljivi mož, oče, deda,
ata, brat, svak, stric in prijatelj

GUSTI NOVAK

Žalujemo:

žena Tonika, hči Darinka in sin Stojan z družinama ter
ostalo sorodstvo

ZAHVALA

V 38. letu starosti
je v prometni nesreči
tragično preminil naš

EVGEN ŽOHAR

iz Celja

Ob boleči izgubi se zahvalujemo vsem, ki so nam lajšali
bolečine, izrazili sožalja in ga v torek, 12. junija pospremili
na njegovi zadnji poti.

V globoki žalosti

žena Martina, sin Aljoša, hči Katja, oče Evgen, sestri Vera
in Majda z družinama, družine Železnik, Horvatič in Kerec
ter stalo sorodstvo

Celje, Ljubljana, Sarajevo, Kuzma

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi tvojega trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.
Nič več trpljenja, ne bolečine,
življenje je trudno končalo svoj boj.*

V SPOMIN

**ANTONU
SUMRAKU**

z Lopate 62

12. junija je minilo eno leto, odkar si se poslovil od nas.
Zadnjikrat se ti je oglasila gasilska sirena, zapel lovski rog
in slišali strelji iz lovskih pušk. Za teboj sta ostala velika
praznina in neizmerna bolečina, ki je ne more nihče nado-
mestiti.

Hvala vsem, ki se ga še spominjate in stojite ob njego-
vem grobu.

Neutolajljivi vsi njegovi dragi

*Kako je hiša strašno prazna,
odkar tebe ljubljena, draga Andža v njej
več ni,
prej bila tako prijazna,
zdaj otožna, tuja se nam zdi.
Ošla od nas,
za vedno si odšla neznano kam,
ljubezen našo v bolečino
usodo kruto, spremenila si*

ZAHVALA

V 17. letu nam je kruta usoda iz naših
src iztrgala našo ljubljeno, drago

ANDŽO KLARIČ

iz Košnice 10

Iskreno se zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sošolkam in profesorjem srednje šole Boris Kidrič v Celju, ki ste jo v tako velikem številu spremljali na njeni mnogo prezgodnji zadnji poti, darovali vence in cvetje ter za izrečeno ustno in pisno sožalje. Posebna zahvala socialnemu skrbstvu, posebno pa tov. Romani Tomišek za nesebično pomoč, sošolkama za ganljive besede, prav tako iskrena hvala duhovniku za lepo opravljen obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani in nam kakor koli pomagali.

V globoki žalosti družini Verbič in Ošlak

*Skrb, delo in trpljenje
tvoje bilo je življenje,
bolezen in trpljenje si prestal,
zdaj lahko boš mirno v grobu spal*

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi
ljubega sina, moža, očeta, starega
očeta, brata in strica

**JOŽETA
SENEGAČNIKA**

iz Prekorij 1 v Škofji vasi

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti, ga počastili z lepimi vencami in cvetjem, darovali za sv. maše in cerkev. Posebna hvala g. župniku Svetku za lepo opravljen cerkveni obred, hvala g. dr. Aleksiču iz Vojnika, Gastro oddelku bolnišnice Celje, g. dr. Grilu in med. sestram ter strežnemu osebju za lajšanje bolečin v njegovih zadnjih dneh življenja. Hvala moškemu pevskemu zboru Vojnik, govorniku g. Dragu Kasestniku za poslovilne besede ter g. Ivanki Lapuh in vsem, ki so izrazili ustna in pisna sožalja. Še enkrat vsem hvala.

Globoko žalujemo mama, žena, hčerke in sestra z družinami

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega ata in strica

RUDIJA FENKA

se iskreno zahvalujemo sosedom za nesebično pomoč v težkih trenutkih, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter sodelavcem iz kolektivov Železarne Štore in Eleganta - Moda za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in darovane maše. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu še zadnjič obiskali na njegovem domu in pospremili na zadnji poti. Globoko hvaležnost izražamo dr. Šmidu za pomoč ob vsakem času, g. župniku za opravljen obred, govornikoma Olgi Škoberne in Ignacu Volasku ter pevcem za zapete žalostinke.

V globoko žalosti vsi njegovi

ZAHVALA

Iskreno se zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano čast in darovano cvetje ob izgubi dragega moža, očeta in prijatelja

RADA STOPARJA

Posebno pa se zahvalujemo govornikoma za spregovorjene poslovilne besede in moškemu pevskemu zboru za odpete pesmi.

Žalujemo žena SLAVKA, hči ROMANA z družino in ostali sorodniki.

ZAHVALA

Ob smrti naše žene, mame, stare mame, sestri in tete

**GABRIELE
AŠKERC**rojene Rajh
iz Globokega pri Rimskih Toplicah

se iskreno zahvalujemo zdravstvenemu osebju Splošne bolnišnice Slovenj Gradec in domačemu zdravniku dr. Pečarju za vso medicinsko pomoč, kakor tudi vsem, ki so jo v času njene težke bolezni obiskovali ter ji pomagali ohranjati vedrino. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in našim sodelavcem iz Kmetijske zadruge Laško, knjižnici v Celju, Laškem in Upravnih organov SO Laško, ki ste nam izrazili sožalje, se tako množično poslovlili od pokojne, poklonili cvetje ali denar za dobrodelne namene. Hvala duhovnikom g. Luknarju, g. Hrastniku in dekanu g. Horvatu za pogrebno mašo, obred in globoke poslovilne besede ter lepe misli prof. Draga Ulage. Hvala tudi cerkvenemu pevskemu zboru iz Šmarjete in oktetu Odmev za ubrano petje v cerkvi in na pokopališču.

Žalujemo:
mož in otroci.

Veterinarska dežurstva

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Delovni čas veterinarja na veterinarski postaji v Celju je od 6.30 do 14.30 ure, redna popoldanska ambulanta za male živali pa je od 8. do 10. ure, sicer imajo redno dežurno službo organizirano v popoldanskem in nočnem času. Telefon: 34-233.

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: Veterinarska služba v Laško je v rednem delovnem času od 7. do 15. ure organizirana na veterinarskih postajah v Laškem in Radečah. Dežurstvo od 15. do 7. ure pa je za celo občino na veterinarski postaji Laško, telefon: 731-485. V primeru odsotnosti veterinarja dežurstva pa lahko sporočilo pustite pri vratarju Pivočniku, telefon: 731-121.

VETERINARSKA POSTAJA SLOVENSKE KONJICE: Na veterinarski postaji v Slovenskih Konjicah je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 12. ure, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne pa je organizirano dežurstvo. Telefon na veterinarski postaji: 751-166.

VETERINARSKA POSTAJA ŽALEC: Na veterinarski postaji v Žalcu je redni delovni čas veterinarjev od 6. do 14. ure, organizirano dežurstvo za celo občino pa je od 14. do 6. ure naslednjega dne. Dežurstvo je organizirano tudi ob koncu tedna in praznikih. Telefon: 714-144.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE: V Mozirju na veterinarski postaji je redni delovni čas veterinarjev vsak dan, razen nedeljah od 7. do 15. ure, redna popoldanska ambulanta pa od 7. do 9. ure. Od 17. junija dalje bo dežural dipl. vet. Marjan Čuček, telefon: 831-219.

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR: Na šentjurski veterinarski postaji je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 15. ure vsak dan, od 15. ure pa do 7. ure naslednjega dne pa je organizirano dežurstvo. Od 15. junija dalje bo dežural dipl. vet. Marjan Čuček, telefon 741-660.

